קובי לוי

קובץ מאמרים נוקבים ואקטואליים על המגיפה שמאיימת על קיומו הרוחני והגשמי של עם ישראל.
רבים קראו וקיבלו כוחות נפש להיחלץ מן התועבה הממכרת של הטכנולוגיה העכשווית.

עליך להחליט, מה אתה בדיוק?!

דג חי

מִלְיוֹן דָּגִים מֵתִים בָּרֶשֶׁת

דג NET

הרוצח הסלולרי והאינטרנט מחסלים מדי יום, מדי שעה, מדי דקה, משפחות כשרות,
הורים, בני ישיבה, נערות וילדים. הוא יורה בהם, בשקט, בחדרונים סגורים.
רק עין אחת בוחנת אותם. עינו של הבורא...

דג חי או

דג NET

המאבק לטוהר התקשורת

קובי לוי

ייזום והפקה: הרב דוד אלקיים יו"ר עמותת
"שובה ישראל ונשובה לתורה"

עיצוב כריכה ועימוד: יואב ון-דן ברג

הקלדה: אילנה נהרי

הגהה: א. א. וי. ל.

איורים: הרב יוני גרשטיין ואבישי חן

תשרי תשע"ו

מוקד להזמנת ספרי "המאבק לטוהר התקשורת - דג NET"

03-6228596, ר' פנחס ראובן

זכויות
זיכוי הרבים
של ספר זה, נועדו
לעילוי אותן
נשמות שאין מי
שיתפלל בעבורן
ושיאמר עליהן
קדיש ומשניות

וכן לרפואת כל חולי עמו ישראל במהרה

חשוב לדעת!

הגלישה לאתרי התועבה ההבלים והריקנות, היא חד סיטרית.

רבים מדי אמרו

"לי זה לא יקרה"

וזה קרה,

ועוד איך קרה.

תְּפִלָּה

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם מֶלֶךְ טוֹב וְרַחֲמָן, אָנָּא, שְׁלַח רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הַמְּרֻבִּים אֶל בָּנֶיךָ אֲהוּבֶיךָ הַשְּׁקוּעִים בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם וּבְתַאֲווֹתָיו הָרָעוֹת, וְסַיֵּעַ בַּעֲדָם לְהֵחָלֵץ מִן הַתְּהוֹם הַמּוּסָרִית שֶׁנִּקְלְעוּ אֵלֶיהָ.

גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי נִסְיוֹנוֹת הַזְּמַן וְהַפִּתּוּיִים בְּעִדָּן הַזֶּה - שֶׁל יְמוֹת מָשִׁיחַ - הֵם עֲצוּמִים עַד לִמְאֹד, וּכְבָר אָמְרוּ קְדוֹשֵׁי עֶלְיוֹן לִפְנֵי אַלְפֵי שָׁנִים "יֵיתֵי וְלֹא אַחְמִינֵיהּ". אוֹתָם תַּנָּאִים וַאֲמוֹרָאִים יָדְעוּ כִּי נִסְיוֹן הַתַּאֲוָה בִּימוֹת מָשִׁיחַ עָלוּל לְאַבְּדָם וְהֶעֱדִיפוּ לֹא לְהִוָּלֵד בְּעִדַּן הִתְגַּלּוּת הַמָּשִׁיחַ.

וּמַה נֹּאמַר אֲנַחְנוּ, קְרוּצֵי חֹמֶר, חַסְרֵי דַּעַת וִיבֵשִׁים מִיִּרְאַת-שָׁמַיִם עֵקֶב יִסּוּרֵי הַגָּלוּת וַאֲרִיכוּתָהּ. מַה יִּרְאָתֵנוּ וּמַה כֹּחֵנוּ לַעֲמֹד מוּל נַחְשׁוֹלֵי יֵצֶר הָרַע הַתּוֹקְפִים אוֹתָנוּ מִכָּל עֵבֶר?

וְאַתָּה, אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הֲבֵאתָנוּ אֶל עוֹלָמְךָ בְּיָמִים טְרוּפִים אֵלֶּה אֲשֶׁר הַזִּמָּה וְהַמַּרְאוֹת הָאֲסוּרוֹת זְמִינִים וּמְצוּיִים מִכָּל עֵבֶר, וּמַה יַּעֲשֶׂה הַנַּעַר וְלֹא יֶחֱטָא?

עַל כֵּן הִנְנוּ מִתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ שֶׁיָּגֹלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְתִנְהַג עִמָּנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, וּבִפְרָט עִם בָּנֶיךָ הָאֻמְלָלִים אֲשֶׁר הִתְמַכְּרוּ לְיַם

הַתַּאֲווֹת הַטָּמוּן בָּאִינְטֶרְנֶט וּבִשְׁאָר הַמַּכְשִׁירִים הַטְּמֵאִים הַמְחַבְּלִים בְּנִשְׁמָתָם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יְחִידֶךָ.

אָנָּא, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לָהֶם וְלָנוּ כֹּחוֹת-נֶפֶשׁ וְגוּף וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא לְהִתְמוֹדֵד מוּל הַנִּסְיוֹנוֹת הַלָּלוּ, לַעֲצֹם עֵינֵנוּ מֵרְאוֹת בְּרָע, לְטַהֵר אֶת לִבֵּנוּ לְעָבְדְךָ בֶּאֱמֶת וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מִתּוֹךְ תְּמִימוּת הַלֵּב וְנִקְיוֹן כַּפַּיִם (וּבִפְרָט בָּרֵךְ אֶת פְּלוֹנִי/ת בֶּן/ת פְּלוֹנִי/ת שֶׁיִּזְכּוּ לִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה).

אָנָּא רַחֵם עָלֵינוּ בְּאֵינְסוֹף רַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא תֹּאבַד מֵעִמָּנוּ הַבְּחִירָה, חַס וְחָלִילָה.

אָנָּא אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם, הַשְׁרֵה שְׁכִינָתְךָ בְּקִרְבֵּנוּ, וְאַמֵּץ לִבֵּנוּ וְנַפְשֵׁנוּ לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵנוּ, לִשְׁמֹר עַל בְּרִית קֹדֶשׁ וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוַת "לֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" וּלְהִמָּנַע מֵאִסּוּרֵי עֲרָיוֹת מִכָּל צַד וָאֹפֶן.

אָנָּא, רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים.

וִיהִי - נֹעַם - ה' - אֱלֹקֵינוּ - עָלֵינוּ, - וּמַעֲשֵׂי - יָדֵינוּ - כּוֹנְנָה - עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂי - יָדֵינוּ - כּוֹנְנֵהוּ.

וְאַתֶּם - הַדְּבֵקִים - בַּה' - אֱלֹקֵיכֶם - חַיִּים - כֻּלְּכֶם - הַיּוֹם.

יהי רצון שזכויות ספר זה, יעמדו להצלחתם של בני ובנות ישראל היקרים המשוועים לישועה שלמה כדי להיחלץ מן האבדון האינטרנטי.

הננו תפילה שיזכו לשוב לחיק האמונה והבית היהודי, בריאים ושלמים בנפש ובגוף.

"רבני המאבק לטוהר התקשורת"

אפשר לדבר איתי

טל': 09-8610102, נייד: 050-4170419

פקס: 09-8820166

מייל: ili1000@walla.co.il

מען מכתבים למחבר: רחוב אנילביץ 21, נתניה. מיקוד: 42389

המעוניינים להיות שותפים בהוצאה לאור של הספר "המאבק לטוהר התקשורת 2" חייגו: 077-7000-801, או 050-414-6666

להזמנת הרצאות בנושא "טוהר התקשורת" ויעוץ:

הרב מנחם שטיין...054-844-3882

הרב חיים לנג..050-41-000-22

הרב לוי יצחק לדרמן..052-7618678

הרב קובי לוי..050-417-0419

הרב יצחק אנסבכר, מנהל "**המרכז לנפגעי הטכנולוגיה**" ויועץ רוחני-חינוכי בבעיות התחום.................................052-762-99-46

ועד הרבנים לייעוץ ועזרה גם בתחום הטכנולוגי..........1599-550-330

המרכז הארצי לטיפול בהתמכרות.............1599-550-330, **שלוחה 3**

"**המרכז לטוהר התקשורת**" הרב פיינהנדלר....................02-500-3891

ריטורנו - מכון לגמילה מהתמכרויות בהנהלת הרב איתן אקשטיין 03-9316148

אירגון "ידידיה" בהנהלת הרב יחיאל יעקבסון.................08-9165050

אירגון "**לב שומע**"...1599-50-32-32

גמ"ח לחסימת אינטרנט חב' "**אאוטנט**"..........................0722-613-613

מוקד להזמנת ספרי "**המאבק לטוהר התקשורת - דג NET**"

03-6228596, ר' פנחס ראובן

אתר "שמור עיניך" יעזור לך להחלץ מן התהום

י"ד סיוון תשע"ה

כמה מילים

קוראים יקרים ואהובים

הספר שלפניכם, קוראים אהובים, הינו רצף כרונולוגי ומירקם של רשימות מאמרים הגיגים, מכתבים, ותקצירי שיחות שלי עם קוראים מרחבי הארץ שנחשפו לטור "המאבק לטוהר התקשורת".

טור זה פורסם מדי שבוע בעתון "יום ליום", בשבועון "כל ישראל" במקומונים "השבת בנתניה" וכן ב"השקמה למהדרין", במשך שמונה חודשים. יתכן שיהיו בו כמה עניינים שיחזרו של עצמם.

לא האמנתי עד כמה המילים הפשטניות שלי, נוגעות לליבם של רבים וטובים המשוועים להינצל, להיוושע, לצאת מן התהום, בעיקר אצל אלה שעדיין לא במצב סופני, כאלה שחוט דקיק של רחמים מחבר אותם אל העולם הזה, ובעוד שניות ספורות גם הוא עלול להיגדע.

הבנתי שמן השמים נטעו במאמרים ובכתבות הללו, סוג של כוח שמיימי שיש לו תפקיד של הצלה ופיכחון לב ושכל, מעבר לתפוצתם של עתונים מכובדים ככל שיהיו.

זה לא ספר מחקרי, גם לא הגותי או פילוסופי.

יש בו שילוב של עממיות מחד, תקיפות ותוקפנות מאידך, ומעל לכל הוא משדר את זעקת ליבי, אנוכי הקטן, שגילה מאוחר מדי - לדאבוני - שאלפים ואולי רבבות מבין אחיו פשוט מתים... בחייהם.

בית הקברות האנושי והנושם (בינתיים) של מכורי התקשורת הטמאה

הקיף אותי מארבע כנפות הארץ, וכמו ביקש - "תחיית המתים".

"שלח לנו טללי התחיה" הם ביקשו ללא מילים, נשמות השקועות במדמנה, ונשמות על סף המדמנה, ונשמות חזקות שביקשו חיזוק על גבי חיזוק, כדי להישמר מנחשול הטומאה שמאיים להטביע את העם היהודי לחידלון רוחני איום ונורא, סמוך ונראה לביאת המשיח.

כתבתי לא מעט ספרים בחיי, ועוד רבים אכתוב. הייתי מאחל לעצמי שלא להוציא ספר מן הסוג הזה שנוגע בשואה הנוראה, האיומה והשקטה ההולכת על בהונות, והכי גדולה בתולדות עם ישראל.

התליינים - האנטישמים - האינקויזיטורים והנאצים שחטו גופות, האינטרנט ומכשיריו, מפעיליו ומשתמשיו טורפים נשמות, וגדול המחטיאו יותר מן ההורגו.

לא אהבתי לכתוב את מה שתקראו כאן. לא אהבתי!!! קשה היה לי לצלוף ולהשפיל אחים ואחיות טועים ושדופי-דעת במילים בוטות. לא חיפשתי את זה.

כן, לשון - רכה - תשבר - גרם, ואין ספק כי לשון רכה פותחת לבבות יותר מאשר לשון שכולה קוצים שוטים ועקרבים. אז ניסיתי לעַדֵן, לאזן בין התקיפות לחמימות, בין הסטירה לחיבוק.

מייחל שהצלחתי.

אינני אוהב את הספר הזה.

הייתי מעדיף שלא יירשם ברזומה שלי שהייתי שותף להוצאתו לאור. ברור לכם מדוע. אך המציאות חזקה מכל דמיון, ומאות הפניות לקבל מאמרים אלו כדי לחלקם בישראל, עוררו אותנו להוצאתם לאור, ולא כחוברת פשוטה, אלא כמוצר איכותי שיוחזק ביד, ייקרא ידופדף ויפעל בלבבות. הלוואי.

תודות

עמדו לצידי ועדיין עומדים לצידי, במאבק הארוך והסיזיפי לביעור השואה השקטה, רבנים וידידים חשובים. תרומתם נעלה וחשובה, והם אשר לוחמים עלי-נפש, הרבה יותר ממני לביעור הנגע האינטרנטי. זכיתי להיות משמשם הקטן.

הרה"ג אהרון פיינהנדלר.

הרב אביגדור אריאלי.

הרב מנחם שטיין.

הרב חיים לנג.

הרב צביאלי בן צור.

הרב לדרמן.

הרב יצחק אנסבכר

הרב אברהם אוחיון.

הרב יעקב לוי.

הרב אהרון רייזמן.

ר' יצחק קקון.

ר' ינון פלח.

ועוד ידידים רבים וטובים העוסקים במסירות-נפש לעורר ולתקוע בשופר על סכנת פגעי הטכנולוגיה.

תודתי והערכתי נתונות להם מעומקא ד'ליבא, על שנים של פעילות יומיומית לעיתים מתסכלת, אך בסופו של יום הם אלו שהציבו נושא זה, ברף העליון של התודעה בציבור החרדי-דתי, על כך ברכתי הצנועה.

תודה מקרב לב לעמיתי היקר, מזכה הרבים, איש האשכולות האמן **הרב יוני גרשטיין** על איוריו המחכימים. תודה מיוחדת גם לידידי האמן המוכשר **ר' אבישי חן** על יצירותיו המצוינות.

לא נותר לי אלא לברך אתכם קוראים אהובים, בברכה אשר ברכוני רבותי מצוקי ארץ, מרן אלעזר מנחם ש"ך זצוק"ל והרב הגאון האדיר יהודה שפירא זצוק"ל: "יהי רצון שתשרה השכינה בכל מעשי ידיכם".

וכאשר השכינה תלווה אתכם, ותעמוד על יד ימינכם, תוכלו להיות שליחים נאמנים לחלץ אחים ואחיות מכורים מן התופת, או להושיע את עצמכם, מליפול בתהום ארורה זו.

הקריאה בספרי - הנני מקווה - הינה מצווה גדולה, בבחינת "וביערת - הרע - מקירבך", וכן "ועשית - הישר - והטוב".

באהבה רבה ובתפילה לישועה רוחנית שלמה

קובי לוי

תמוז תשע"ה

מאמר זה הינו הראשון בסידרת המאמרים,
שפורסמו בעתון "כל ישראל"

גאה בפרימיטיביות שלי

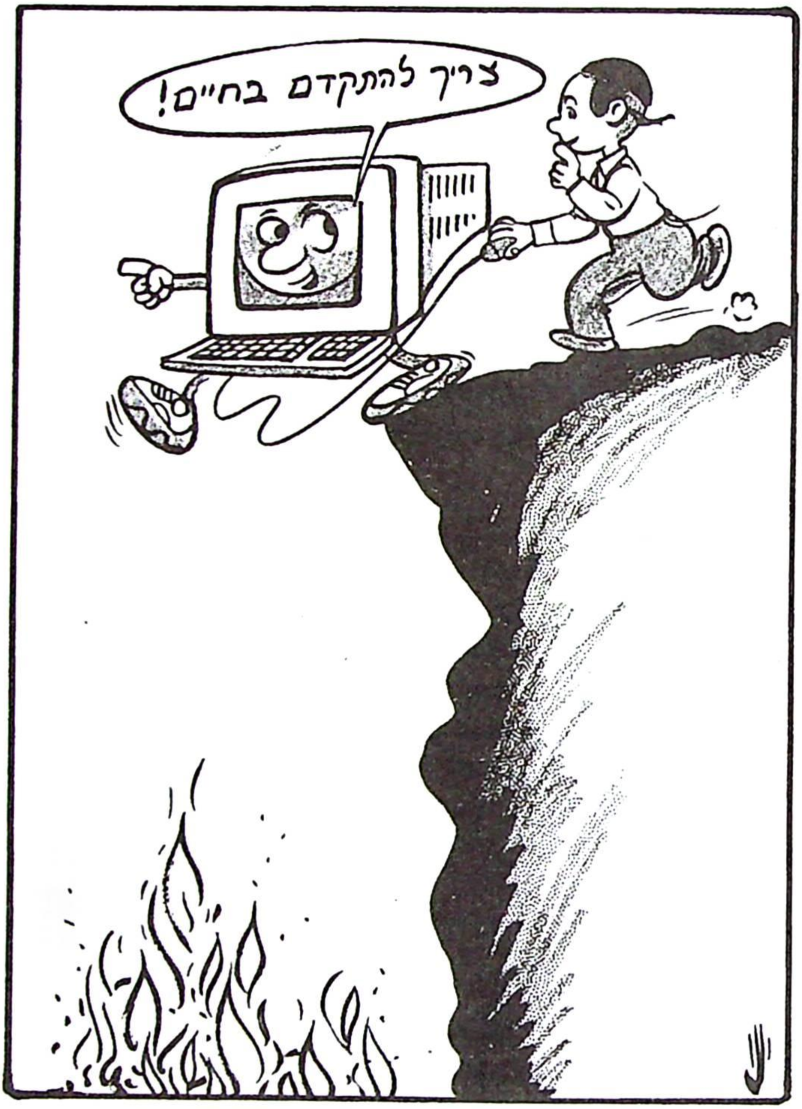
קובי לוי

לא מצאתי - השבוע - שום דוק של ציניות או ערפל של זלזול בעיניו השחורות של העורך הצעיר ינון פלח. ישבנו זה מול זה, והודעתי לו שאני הכי פרימיטיבי שיש, אבל חתיכת פרימיטיבי מן הסוג של הפלאפונים העתיקים ההם, שנראים כמו בננה מגושמת ושוקלים שלושה קילוגרם, ושעשו יופי של פוזה לחלוצי הסלולרי בעידן המזוזואיקון, שבו עוד נהגו להתפאר בסלוגן המטופש משהו "פלאפון הופך כל שעה אבודה לשעת עבודה".

היום זה התחלף כי "האייפון הופך כל יום עבודה ליום אבדון" ויעידו הבוסים העצבניים על עובדיהם הגולשים.

בוא נגיד, שאם אדון פלח היה מתייחס אלי כגוש פלסטלינה הוא היה מפסֵל ממני פסל ברונזה של סטאלין למשל, כי כמו שסטאלין אקטואלי ומעודכן, ככה גם אני. תכל'ס אם עורך העתון המודרני, המתקדם, השנון והעוקץ והעדכני, הסכים להקצות אייטם לאדם קדמון מסוגי, אז יש רגליים לדבר.

אבל לפני הרגליים, נדבר על הידיים.

הפרימיטיביות שלי כסופר וכעתונאי ניגזרת מן העובדה, שמעולם!!! אבל מעולם!!! לא הקלדתי כתבה מאמר או סיפור על גבי מקלדת. יש

לי מושג בהפעלת מחשב כמו שאתם מבינים במכמני מוחה של צפרדע גוססת. גם המאמרצ'יק הזה שאתם קוראים נכתב בעט פיילוט, נשלח בפקס לאילנה נהרי הקלדנית המיתולוגית שלי, ואחרי שתיים שלוש הגהות הוא מגיע למערכת "קו-עתונות".

אני גאה בפרימיטיביות הזו? בהחלט, מתפוצץ מגאווה.

היא הדגל שלי והיא הרבה יותר חשובה מסיפור מרגש שאכתוב באישון לילה, ויוריד דמעות לקוראיי בשבת קודש. ואולי משום הריחוק שלי מן הצרעת הסלולרית-אינטרנטית, אני לא סובל את דוק מבטם האטום של מנפנפי מסך האייפון, באצבע צרדה או צרודה או מדדה. הם ניראים נורא. לדידי המדפדפים הללו הם חללי בית הקברות האולטימטיבי של הדור הזה.

יתגדל ויתקדש.

בהחלט יתכן שאחרי שבועיים שלוש, פלח יודיע לי לקונית: אדון לוי, מיצית את חוסר הסובלנות שלך כלפי מחוללי ומכורי "הקידמה, החרדית, הסלולרית האינטרנטית. בוא ניפרד כידידים". או.קיי. ניפרד כידידים, אבל את התענוג לסלוד עד קצה הכדורית הלבנה האחרונה שלי מחולי האייפון וגולשי האינטרנט של המחשב הפרוץ ושות' לא יקחו ממני. אני גם לא מחפש איזו פופולריות מיופייפת שתרכב לה על גבי מצע מילולי חנפני - לולייני - של בעלי טורים שמעבירים ביקורת על הטֵרוף הסלולרי הטמא, אבל יגעים להסביר שהם שם, עמוק שם, והם גם לא מתכוונים לצאת מן הבוץ הדביק הזה. למה? ככה. חנני הקב"ה בלוליינות מילולית לא רעה, אבל בתיעוב עמוק כלפי מי שבז לגדולי ישראל וממשיך ללהטט במסך הבולע שמעביר רבבות על דעתם ודתם, משל היו קורבנות למוֹלֶך.

לא יכול לסבול אותם. פובליציסטים מתוקים, אל תעבירו ביקורת, ואל תתפתלו לי כמו נחשי קוברה נבוכים מחתול חושף שיניים. בואו

נירא מי יהיה הראשון מכם שיגיד: "וואלה צודק הלוי הזה. אני זורק את מכשיר הזבל הזה וחוזר לשפיות".

נו, נו, שיקום אחד כזה... אף אחד לא קם. נו בטח, מכורים עד ציפורני הרגליים.

צר לי, אבל כמעט שאין אמיצים בשדה החרדי החולה, שיש בו מכורים, מטורפים, קשקשנים, להטוטנים, קוסמים ומכשפים של ווטסאפ ופייסבוק שדוף.

מדובר בחבורות חבורות של פחדנים, ששופכים איש את דם רעהו בתוך עולם וירטואלי, חלול, ומרגישים שהם מנהלים את העולם, ועל פיהם יישק דבר.

חיים בנידמה לי, כותבים בנדמה לי, חושבים בנדמה לי, ולא מביאים שום תועלת, בטח לא לעולם היהודי.

באותה נשימה אספר לכם, שאני מרגיש עפר ואבק ליד גיבורים אמיתיים שעשו צעד אמיץ וזרקו את הצרעת, ורכשו מכשיר כשר.

אני מתפלץ מקינאה כשהם מספרים לי שהנשמה שלהם נשרפת, ששנתם נטרפת בלילה, כי הם רוצים לדפדף, לצלול, להיטמא שוב ושוב בתהומות הזימה והם מתגברים, בוכים ומצליחים. השמים ירחמו.

בשורה התחתונה, ניפגש כאן מדי שבוע ב"כל ישראל" באווירה נשכנית למדי כלפי התופעה העגומה שמאיימת על דור היהדות הנוכחי. יופיעו כאן סיפורים ועלילות מגוונים כי זה עולם בלי סוף.

מבטיח לכם להיוותר פרימיטיבי, עם עט פיילוט חמש, קלדנית חרוצה אחת, ועורך שאתפלל עליו שלא יאבד סבלנותו.

תמוז תשע"ה

מאמר שני ב"כל ישראל"

הולכי על בהונות

קובי לוי

תרשו לי לא להיות נחמד, בעיקר לנוכח שיחת הטלפון שקיימתי לפני שלושה שבועות עם נערה הלומדת בתיכון חשוב ומפורסם במרכז הארץ. תלמידת י"א.

ציטוט: "אנחנו 28 בנות בכיתה, ל- 26 מהן יש אייפונים ודומיו, הן מחוברות לווטסאפ. העירו להנהלה, הצוות יודע על כך, אבל מטאטאים את הנושא מתחת לשטיח... כן בית הספר שלנו נגוע. לא מזמן הזמינו מרצה שדיבר על פגעי הטכנולוגיה, וחשבו שבכך יצאו ידי חובה. שטויות, אף אחד לא שינתה את הרגליה. מה דעתך?".

בואו נדבר על פחד.

לאחרונה שוחחתי עם לא מעט מנהלים ומנהלות, וגיליתי שמעצבי ומנהיגי החינוך במוסדותינו, רועדים מפחד.

הם מפחדים מהתלמידים, מהורי התלמידים, הם מפחדים מסגל עובדיהם, הם חוששים מתגובת הציבור בשכונתם. בקיצור, הם מעדיפים לטמון ראש בחול, לעסוק בשיכנוע עצמי שהשטן לא גר כאן, למרות שהוא יופי יופי התנחל להם בתוך המוסד, יש לו טאבו על

90% מהתלמידים/ות והפך אותו לבי"ס (עצוב לכתוב) חילוני... כמעט למהדרין.

לא לקפוץ! לא להשתולל! תרגעו.

מנהל או מנהלת שלא מנהלים קרב עיקש וסיזיפי נגד התופעה, מנהלים שלא מעיפים גורמים מקלקלים (אחרי התראות כמובן), שלא מרחיקים הורים חצופי ווטסאפ ופייסבוק ושאר רעלים מסוכנים, הם מעודדי התופעה. הם נותנים לה כוח, מעוף, ועוצמה בלתי נדליית, להמשיך ולהבעיר את הסקטור הניכבש שלנו.

מנהל הוא לא קישוט, הוא לא הפסקת עשר ולא סנדוויץ', הוא מנהיג, הוא מורה דרך, עליו לנווט את ספינתו על פי הנחיית הקברניטים, גדולי הדור (במאמר מוסגר. אינני מדבר על בתי הספר לקירוב. זה נושא בפני עצמו. ק.ל.).

לפני כשלוש שנים, בנסיבות מסויימות, נכנסתי לנהל באופן זמני - בנתניה - בית ספר לבנות "בית מרגלית" תיכון. לגופו של ענין, נגע הפלאפונים הטמאים בלט, ומיד כנשוכי נחש, פעלנו עם רבני המוסד, וניקינו 99% מן הנגע. הורים עם מכשיר טמא התחננו על נפשם לרשום בת לכיתה ט', או א', אך לשווא. עמדנו כחומה בצורה, ספגנו קללות, נאצות, בזיונות, אבל העקשנות והאמת ניצחו, והורים רבים הודו ומודים לנו על כך "תודה שהארתם את עינינו".

תכל'ס, צמחו בשדותינו מנהלים ומנהיגים הולכי על בהונות, אלופי עולם בללכת בין הטיפות, חברי מפלגת חרדֵי "מה יגידו". רק תנו להם שקט תעשייתי, ואל תאיצו בהם לטהר את השטח. ייחרב העולם, אבל הם לא בעסק... אחריהם המבול. רח"ל.

מנהלים ומנהיגים יקרים, אתם עמוק עמוק בעסק, ואף אחד לא יברח מאחריות ולא מן הדין. אבל בואו נעזוב עונשי שמים, ונדבר על שורשי הפחד וההתעלמות מן התופעה המתועבת הזו.

אתם פשוט לא מאמינים שיש אוזן קשבת בצד השני, שיש לבבות הכמהים והצמאים להנהגה.

אתם לא מאמינים שאם תזעקו "אחרי" יהיו כאלה שירוצו אחריכם.

פשוט נפלתם לייאוש, לחוסר אֵמון שיש כאן ציבור שמצפה מכם לדוגמא אישית, לנחרצות, לאמירה ברורה.

בקיצור הציבור מצפה למנהיגות בונה ומייצבת, ולא למנהיגות רופסת, ג'לטינית, ונמסה בשמש. תפסיקו ללכת על בהונות, תפסיקו לפחד מהצל של עצמכם. תנהיגו!!!

עכברי הווטסאפ

באמת, עתון חזק "כל ישראל". הטור הראשון שלי במאבק נגד הזוועה הסלולרית הניב עשרות תגובות ראויות לפירסום, דא עקא שליטרת הנייר שהוקצתה לי קטנה וחביבה. אבל פטור בלא כלום אי אפשר.

ציטוטון מפקס: "...כתבת שאתה פרימיטיבי גאה, ובגדול אני מסכים איתך. אבל אני מבין שאתה כבר מבוגר, ולא נולדת לתוך הטכנולוגיה וקצת קשה לך איתה וכו' וכו'. י.א. עד כאן.

תגובתי: יפה כתבת ידידי. אכן לא נולדתי לתוך הטכנולוגיה, אבל בהחלט יכולתי לגלוש אליה כמו רבים וטובים (!!) בני גילי, שמתנהגים במחילות העכברים של הווטסאפ והפייסבוק, כמו נערים מנוערים. הייתי חכם וניצלתי. תודה להשי"ת.

עוד שאלה שנשאלתי: "למה לא מגייסים אנשי חינוך ובעלי מעמד פוליטי בכיר למאבק בזוועה הזו?"

תשובה: מה אגיד לך אחי היקר, עזות ד'קדושא לא קונים במכולת ולא מחלקים בערב שבת בקופת העיר, עם מלפפונים וטיטולים. נותרנו קומץ לוחמים, שלא מפחדים לדבר, או לכתוב מבלי למצמץ. מאידך, תציע אחרת, בואו נגייס אנשי חינוך ופוליטיקאים, שלא יפריעו למאבק, פשוט שלא יפריעו, ואם יקראו קפיטל תהילים להצלחתו - דיינו.

תמוז תשע"ה

מאמר שלישי ב"כל ישראל"

העולם שייך לאמיצים

קובי לוי

מה שמכונה "העולם החרדי" מחולק כיום לארבעה חלקים ברורים, וברשותכם אינני מציין את גודלם של חלקים אלו, כדי לשמור על מצב רוח סביר ולא דיכאוני, בקרב אופטימיים כרוניים במחננו.

הסקטור הראשון: החניוקים הצדיקים. הטובים. מדובר בציבור נפלא, בני-תורה אדוקים באמונתם, חזקים בהשקפתם, אשר אינם נסחפים אחר כל משב-רוח סלולרי רענן. הם שקועים בתורתם, ופניהם אומרות שירה. בידיהם מכשירים כשרים לחלוטין, ולחלקם אין אפילו מכשיר סלולרי. למה? כי לא צריך.

הסקטור השני: הליצנים הקלים. טיפוסים אלו כבר רגל וחצי מחוץ לעולם התורה (הישיבה, הכולל, קביעות בסדר לימוד). יש בידיהם מכשיר כשר, או מכשיר טמא, אבל הם לא שקועים בו. יש להם משיכה לטמא, אבל אזעקות האמת של הרבנים, ומעט השכל הישר שמפעֵם בראשם, מונע מהם לצנוח. על כל פנים, הם נהנים מאד מהליצנות האינטרנטית במחשב ובסלולר, וסכנתם הרוחנית גדולה.

הסקטור השלישי: הליצנים הכבדים. הללו שקועים עמוק בתעלולי הגוגל הפייסבוק והווטסאפ. לא יכולים בלי זה. דקה או

שתיים בלי דיפדוף, והם על סף אישפוז. הם מצויים על סף ההתמכרות הטוטלית. הם - כמעט - לא קשובים לְהִתְרָאוֹת, ולזעקות האמת. מציאות חייהם היא המסך המרצד בלבד, והם מצויים בתהליך התנתקות מן האשה, ההורים, הילדים, והלימוד, ומנצלים כל דקה פנוייה לדפדף.

מחלתם קשה וכבדה, אך עדיין הם ברי-הצלה, אם וכאשר יושיטו להם יד תומכת באופן קבוע, והם יגלו רצון דקיק להימלט מן השואה. אם לא יגלו רצון כזה, הם אוטוטו צונחים לסקטור הסופני - הרביעי.

<u>**הסקטור הרביעי: המכורים הכבדים.**</u> בניגוד לדעת כמה מחבריי העוסקים בתחום, אני סבור שמדובר באנשים שאין צ'אנס להצילם (!!!), אין להם סיכוי לחזור בתשובה, להתעשת, להתאושש ולחזור לחיים תקינים. הם צוללים במצולות התאווה ותעתועי המכשיר. אבד להם שיקול הדעת, אין להם שום יכולת לנתח את מצבם הנפשי העגום, והם לא חפצים להינצל. עיניהם מימיות, ושיכלם ג'לי דליל דליל. אנשים אלו איבדו את הבחירה!!! פשוט כך (יש לכך ראיות. נעסוק בכך בעתיד ק.ל.). אין להם נקיפות מצפון, ולא יסורי נפש, כי הם בטוחים שהעולם האמיתי הוא המסך וכשפיו. עצוב, אבל מדובר במתים הולכי על שתיים, שמזמן לא מתגוררים באזורנו. לבכות.

למותר לציין, כי שלושת הסקטורים האחרונים סובלים ברמה כזו או אחרת ממחלת-נפש (בידי מחקרים מזעזעים, יפורסמו בעתיד. ק.ל.), אך אינם מודעים לה. ישנם יחידים שכן מודעים למחלתם האנושה, ומתחננים "תצילו אותנו".

על כתפיכם - הצלת הדור

כן, העולם שייך לאמיצים.

שני הסקטורים שבמרכז (ליצנים קלים וכבדים) מצויים על סף האבדון, ומהם נדרשת מסירות נפש למען עצמם. הם יכולים להיות גיבורי הדור, מקדשי שם שמים, או לחילופין היתושים המרוססים למוות של העולם הוירטואלי. ידוע ומפורסם, שעדיפים חיים שיגרתיים של קידוש שם שמים, על פני מיתה חד-פעמית שמקדשת שם שמים. בידיהם של ליצני הסקטור (וצר לי על השימוש במינוח המעליב הזה, אבל לא מצאתי משהו מעודן יותר. ק.ל.) אפשרות לזכות בעולם של נצח, באור האורות, לא פחות - אם לא יותר - ממה שזכה בו אלעזר בן דורדיא, גדול עברייני

העריות שבש"ס, עליו נאמר: "רבי אלעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא" ורבי שמע ובכה ואמר "...יש קונה עולמו בשעה אחת".

כן, אחיי מסקטור האמצע, נפלתם, שקעתם, התמכרתם באופן קל או כבד, אך מגיעה לכם המון כף זכות. מי חלם על הטרוף האינטרנטי שמזמן עריות וסטיות בכל שנייה? תנאים ואמוראים קדושי עליון רעדו מפחד, לחיות בעידן משיח, "ייתי ולא אחמיניה", שמא יפלו בתאוות העריות האיומה, ואילו אתם אחיי, זכיתם בנסיון הכי אדיר מאז חטא הנחש הקדמוני. ליפול לתהום הזו, ובכוחות נפש אדירים להיחלץ ממנה כגיבורים עזי נפש, שבעצם מתקנים את הקילקול המסרטן את רוח האמונה, שנפצעה בגן-עדן.

במילים אחרות: על כתפיכם מוטל תיקון העולם. יש לכם אחריות עצומה כלפי כל יהודי, קטן כגדול. הנקיון שלכם, ייצור סחף אדיר לתיקון החברה החרדית בפרט, ותיקון עם ישראל, ותיקון העולם כולו בכלל.

הליצנות הסלולרית הקלאסית מאזקת וכובלת אתכם, והיא נפשעת, ומתוחכמת וחכמה יותר מכל מאמר בעתון. אבל אם יוצא לכם לקרוא מאמר זה, קיראוהו הלוך ושוב, בלי הפסק, אל תרפו, כדי לנתק כבל, ועוד כבל.

אתם הכי חשובים בדור!!! אתם מצילי עם ישראל! אתם סוללים דרך לביאת המשיח! השטן כבל אתכם, ודווקא אתכם, כי אתם היקרים והמובחרים שבדור!

אם נותרו בכם כמה טיפות של שכל ישר, של אמונה תמימה, של אהבת השי"ת, של ידיעה כי יש דין ויש דיין, אזי איזרו אומץ ותלחמו על חייכם וחיי כלל ישראל! אתם גיבורים וחזקים, ותזכו לסיעתא דישמיא אין סופית עד לטיהורכם המושלם, כי בדרך שאדם רוצה לילך, מוליכין אותו. בקדושה.

העולם, אחים שלי, העולם שייך לאמיצים.

תמוז תשע"ה

מאמר רביעי ב"כל ישראל"

יש נפילת אל-חזור!

קובי לוי

תודה לעשרות המגיבים לטור מן השבוע שעבר "העולם שייך לאמיצים". שמחתי להתעדכן שכמה אמיצים נטשו את סקטור 2 (ליצנים קלים) ורכשו מכשיר כשר. היו ששאלו "שכחת את הסקטור הגדול ביותר. אלה שהם לא חניוקים ויש להם מכשיר כשר וקובעים עיתים לתורה והם לא צולנ"יקים וכו'. למה?".

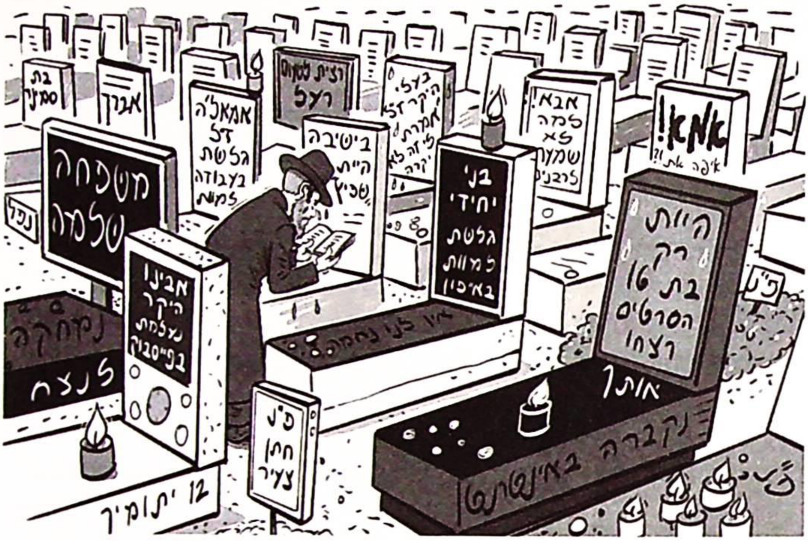
שאלה טובה ותשובות לה שתיים.

מי שמחזיק בדורנו במכשיר כשר, נכנס בכבוד לסקטור החניוקים המוגן והאיכותי, למרות שהוא לא צולנ"יק ולא מרגיש כזה. חשוב לי לציין כי רוב הציבור - ברוך השם - מצוי בסקטור הבריא הזה.

לפעמים יש מי שמרגיש צדיק ונקי וטהור, אבל בכל זאת שורשיו תקועים עמוק בסקטור הליצנים הקלים. בידקו עצמכם שנית. תודה.

האם אין לו צ'אנס?

הותקפתי קשות על ידי "יהודי אמיץ", כך הוא חתם את תגובתו, והנה היא לפניכם מילה במילה.

"לכבוד העיתונאי מר קובי לוי, שלום רב, קראתי בעיון את המאמר בנושא ה'אמיצים'. בתחילת הכתבה הזדהיתי עם הכתוב ואפילו הערכתי את הניתוח הדי מדוייק, אבל - כשהגעתי לאמצע המאמר בו ניתחתם את הסקטור הרביעי, בו אתם כותבים: מדובר באנשים שאין צ'אנס להצילם (!!!) אין להם סיכוי לחזור בתשובה וכו' וכו' הזדעזעתי!!! איך כותב שורות יהודי ובפרט חרדי, יכול להגיד על יהודי שאין לו צ'אנס?! מאיפה הבטחון הזה? איך אפשר לשלול יהודי רק שבגלל שהוא ב'סקטור הרביעי'??

הרי אפילו בהמשך אתם כותבים על רבי אלעזר בן דורדיא שהוזמן לחיי העולם הבא, וזה כשהוא היה גדול עברייני העריות שבש"ס.

האם אתם הלכתם לבדוק לתוך המכשירים של כל הסקטור הזה בשביל להחליט אם הם גדולי העבריינים? וגם אם כן, יש להם סיכוי!!!

אין ייאוש בעולם כלל! ובטח שמיהודי לא מתייאשים! אלא רק

מתפללים עליו ומייחלים ליום שיחזור בתשובה.

וכל יהודי באשר הוא, הוא האמיץ האמיתי! על כל דבר שהוא עדיין שומר, על שמירת שבת, תפילה, בן אדם לחברו, על כל רגע שהוא חי כיהודי אפילו אם הוא לא רב. בדור כמו שלנו, כל מצווה ולו הקטנה ביותר יש לה מימדים עצומים!

כל התגברות, גם אם סקטור 4 גלש שעתיים ביום במקום שלוש.

אחריות גדולה יש לנו על כל מילה שאנחנו מוציאים מהפה, כל שכן מילים המודפסות ומופצות בהרבה בתים (מה שמשכנע אותי שלא רק המכשירים מסוכנים אלא גם העיתונים ה'חרדים').

בעז"ה שנזכה לאור האמיתי, לביאת גואל שיוציא אותנו מגלות מרה זו.

יהודי אמיץ

(שמשום מה לא חתם בשמו המלא ק.ל.)

תגובתי: יקירי "יהודי אמיץ", תגובתך מבורכת וראוייה לכל ההערכה, אלא שבניגוד לך נסיוני בנושא הדוק ורב. כן, תתפלא, יש שער נ' של טומאה והוא מתרחש כאן ועכשיו. נפלת? - לא יצאת!!! לא אפרוש בפניך - לא עתה - מחקרים מבהילים שנעשו בעולם, המצביעים על פיגועים מוחיים חסרי תיקון הנובעים משימוש באינטרנט טמא. תתפלא, אבל ישנה מציאות שהבחירה ניטלת מן האדם, ובזהירות רבה בוא ונצביע על פרעה מלך מצרים, שלאחר שעבר את הקו-האדום, ליבו הפך לכבד, וסרה ממנו הבחירה, ולא כאן - המקום להאריך.

יצא לי לשוחח עם כמה וכמה מכורים המעידים על עצמם: "לעולם לא נצא מזה!!!"

אגב בנושא מזוויע זה - נטילת הבחירה מן המכור האינטרנטי - אכתוב בקרוב ממש. על כל פנים לזעזוע שלך יש מקום בעולם, וזה הרגע וזו השעה שתתגייס יחד עמנו לזעוק על סכנותיה של השואה השקטה הזו, שיש בה מצב מחריד של "אל-חזור".

בחור ישיבה או בעל תשובה?

היתה לי שיחה לא קלה עם בחור ישיבה מצויין, שנפל לתועבת ה-NET וסולק מן הישיבה מן המובילות והטובות. לזכותו ייאמר שהוא נאבק עם התאווה הזו, ויכול היה לה "שברתי את האייפון לפני שבועיים" עדכן אותי "אבל ראש הישיבה איננו מוכן לקבלני בחזרה לישיבה. למה? מה עדיף שאעבור לישיבה חלשה יותר עם חבר'ה פתוחים יותר ושוב אפול?".

תגובתי: בוא נעשה סדר בדברים.

סגל הישיבה שלך לא הוכשר לטפל בנפגעי הטכנולוגיה. זה גדול עליו, ואין להם זמן לכך.

"עדיף איש חכם עם מכשיר טיפש, מאשר איש טיפש עם מכשיר חכם"

אתה בעצמך מודה שאינך אותו בחור ישיבה תמים וחמוד מן העבר, כלומר אתה תפוח קצת (???) רקוב. ראש הישיבה והמשגיח חוששים מן הריקבון הזה... תבין אותם.

נכון, חזרת בתשובה, ומעתה אינך בחור ישיבה נטו, אלא בחור ישיבה שחוזר בתשובה, פשוט שינית לעצמך את המעמד, במו ידיך. כן, להיות בעל תשובה זה נפלא וטוב וראוי להערכה. מכאן ואילך בתור חוזר בתשובה, מסור נפשך לתקן את חבריך בישיבה הפחות טובה. תהיה הנציג האולטימטיבי של ועד הרבנים, תצעק ותאיים, ואל תעשה חשבון. מסור נפשך להציל אחרים, ואת נפשך הצלת.

ברגע האחרון

חסיד מחסידות מפורסמת שלח מעטפה לרעייתו על ידי שליח. היא פתחה את המעטפה ובתוכה גילתה את שתי פאותיו האדירות, גזורות. פתק קטן צורף לשרידי יהדותו "עזבתי הכל. תסתדרי לבד".

הודעה בתא-קולי

"ר' לוי, הייתי עמוק ברעל, ובכוחות נפש עילאיים יצאתי מהטומאה. ניצלתי!!! המשימה שלך היא לעודד את אלה שעשו זאת, ואלה ששואפים לעשות זאת. הם זקוקים לכל מילה חמה על גבורתם האדירה, ורק מי שהיה שם יודע על מה אני מדבר".

תגובתי: אשריך ידידי על הישגך המדהים, ויזכה לס"ד כל מי שיאמץ דרך זו להצלת עצמו ומשפחתו.

י"ב כסלו תשע"ה

(פורסם בשבועון המקומי "השבת בנתניה")

הסופר והעתונאי הרב קובי לוי בראיון בלעדי

"רבנים, דיינים, מורים, מנהלים, משגיחי כשרות, והורים שמחזיקים אייפונים ודומיו, הם מחללי שם שמים"

מראיין: הרב אהרון רייזמן

לאחר שמספר טרגדיות התגלגלו לפתחו, החליט הרב קובי לוי לפתוח במאבק עיקש לעקור את הרעה החולה - האייפונים ודומיהם - בקרב הציבור החרדי הנתנייתי. מאוחר יותר הדברים קיבלו תאוצה ברמה הארצית.

"אני מתבייש שהתעוררתי מאוחר, אבל הגיע הזמן שלא נעשה שקר בנפשנו. מטה המאבק לביעור הפלאפונים הטמאים ולטוהר המחנה יגיע לכל יהודי חרדי בעיר" מבטיח לוי.

"רק לאחרונה נחשפתי לאסונות בנפש ולטרגדיות משפחתיות נוראיות שגרמו הפלאפונים הטמאים, והחלטתי לפעול כדי לשים קץ לזוועה הזו, שכרוכה בחילול השם ובביזוי גדולי ישראל. כל גדולי הדור מכל העדות, ספרדים ואשכנזים, פסקו חד משמעית להחליף לניידים לכשרים, ולטהר את ביתם ונפשם. חובה עלינו כרבנים ואנשי ציבור, לנער, לחבוט ולטלטל כל מי שמחזיק מכשיר טמא ומחפש מליוני הצדקות ותרוצים להסתובב עם העקרב הזה בידיים" הוא נסער.

ברזומה של הרב קובי לוי, 55, סופר ועתונאי, יו"ר תנועת הרווחה והחינוך, רשומים לא מעט מאבקים ציבוריים ב- 25 השנים האחרונות. מכריו וידידיו הרחוקים והקרובים יודעים, שאם הוא יצא מן הקנה, קשה מאד לעצור אותו, ולמרות חזותו הנינוחה והחביבה, כשצריך להכות בברזל הלוהט או לעקור שיח קוצני עם הידיים הוא עושה זאת ללא ניד עפעף וללא שום חשש "מה יגידו, ומי יגידו".

ש: הרב לוי, הפלאפונים הלא כשרים הינם תופעה עגומה המאפיינת רבים וטובים, מדוע נזעקת כל כך מאוחר לדגל?

ת: "לדאבוני נחשפתי לזוועה הזו רק לאחרונה. לא תארתי לעצמי עד כמה הריקבון והשיפלות הם עמוקים. יום אחד בשבוע שעבר, לאחר ששפכו דם של נערה חרדית תמימה במכשירי התועבה שבידי חרדים, קלטתי שאם אני שותק, אני עתיד ליתן את הדין על כך, מן הסיבה הפשוטה, שיש לי אחריות והשפעה ציבורית, ועיני - משום מה - נעצמות להם. מאדישות? מקרירות הלב? לא יודע. אבל לא עוד".

ש: אתה באמת סבור שניתן לשכנע אלפי ורבבות של חרדים לקנות

מכשיר כשר אחרי שהתרגלו למנעמי האינטרנט ושאר הריגושים?

ת: "כן, בהחלט. אל תשכח אהרון, שיש רבבות שמחזיקים פלאפונים כשרים ושמעו לדעת גדולי ישראל. לענייננו, נתניה היא עיר קטנה, כולם פה מכירים את כולם, ומי שיש לו מקצוע, תפקיד ומעמד ציבורי לא יכול להרשות לעצמו לאחוז בפלאפון שהוא נחש ארסי, המאיים על שלמות המשפחה ועלול לגרום לקריסת הבית היהודי. מורים, מנהלים, משגיחי כשרות ונציגי ציבור חרדיים שמחזיקים אייפונים ודומיו הם מחללי שם שמים, הם חשודים על עריות, ואת זה לא אני אומר, גדולי התורה כ-ו-ל-ם טוענים זאת. יותר מזה, רב עם אייפון פסול לעדות, ואינו יכול לקדש, כך פסקו גדולי הדור, שלא לדבר על סופרי סת"ם שכל מוצריהם פסולים או דיינים שפסולים לדון. לא נעים לשמוע אבל זה מה יש, זו האמת ונשים לה קץ בעזרת השם".

ש: איך יתנהל המאבק נגד התופעה?

ת: "ובכן, הפעולה הראשונה שעשיתי היא כינוס האנשים והפעילים שבתנועת הרווחה והחינוך, הנושאים תפקיד ציבורי, כמחנכים, מורים, מנהלים ונציגי ציבור. לרובם כבר היו פלאפונים כשרים, והשאר קיבלו מייד עול מלכות שמים, והחליפו למכשירים כשרים. לא יעלה על הדעת שמנהל ומחנך, יחנכו ליראת-שמים ויחזיקו תועבה שכזו בפרהסיה. אני זועם על עצמי ששתקתי על כך עד היום, אבל חזרה בתשובה ניתן לעשות עד זיבולא בתרייתא. בנוסף, כל בי"ס חרדי, לא יכול להתיר להורים להסתובב עם התועבה הזו. הנהלה שלא נותנת הנחייה כזו, צריך להעיר אותה. אם תעירו, ואם תעוררו. אם הנהלה מתעלמת מן התופעה היא שותפה לפשע, להריסת נפש הדור הבא".

ש: ומה הלאה?

ת: "אחרי שנטלתי את הקורה מבין עיני, פניתי לכל מנהלי תלמודי

התורה בעיר וביקשתי שיעשו פעולת טיהור מתבקשת, ויחייבו כל מחנך - אם יש כזה - להיפטר מן המכשיר הטמא ולקנות מכשיר חדש כשר עם אישור ועד הרבנים לענייני תקשורת. בנוסף, אין לי שום בעייה להודיע בשער בת-רבים שאם ת"ת או בי"ס שבו מחנכים או מחנכות מחזיקים מכשיר טמא, אעשה ככל שביכולתי למנוע רישום למוסד שכזה שמחללים בו שם שמים. מנהל ומנהלת שיתעלמו מהפסיקה הברורה הזו, עם כל הכבוד, שילכו לנהל חנות נעליים או דוכן פלאפל, הם לא שייכים לבית ספרנו. זה נשמע אולי אגרסיבי, אבל זו האמת בלי גינוני נימוס. אסור להפקיד בידם חינוך ילדים ונשמות של תינוקות של בית רבן. לשמחתי יש הענות, רבים כבר החליפו לכשר, ואמשיך לעקוב אחרי הסרבנים. אנסה לשכנע בנועם, וגם שלא בנועם".

ש: ומשגיחי כשרות, מה לגביהם?

ת: יפה שאלת. שלחתי מכתב מפורט בנדון לרב העיר נתניה הרה"ג קלמן בר וכמובן שהוא הסכים איתי, שמשגיח כשרות שמחובר לתועבות הללו, אין לו נאמנות על נפשו, ובוודאי שאין לו נאמנות על כשרות המזון של כלל הציבור. נכון לעכשיו הנושא נבדק, ואני מאמין שבדרכי נועם משגיחי הכשרות, ופקידים, ועוד נושאי משרה נוספים, יעשו את הצעד המתבקש.

ש: ורבנים?

ת: "היש חילול שם שמים גדול יותר מן העובדה, שרב של קהילה, רב בית כנסת או מגיד שיעור, מחובר לכל הרוע והסיאוב שבעולם? היש ערך לתורה שלו? זו רק מן השפה ולחוץ. ויתירה על כך, שום יראת-שמים ודבקות למצוות הוא לא יצליח להנחיל לתלמידיו, הוא עושה שקר בנפשו, וגם עושה שקר בנפשם, זו פשוט מלאכת רמייה. נער הייתי וגם זקנתי ולדאבוני כמה וכמה "רבנים" שכאלה נפלו לשאול תחתיות וגררו איתם עוד כמה נשמות מסכנות, הרסו משפחות ופגעו בנפשות

של ילדים. "רבנים" שכאלה פוגמים בשלום הבית של עצמם, ושל תלמידיהם והנני יודע היטב על מה אני מדבר".

ש: הרב לוי, אתה עתונאי ותיק מאד, ועתונאים יכולים לשאת מכשיר כזה?

ת: "עתונאי או בעל עתון המגדיר עצמו כשייך לעולם התורה, חייב להישמע לדעת גדולי הדור, ולהחזיק מכשיר כשר. אם הוא בז לפסיקותיהם, אזי העתון שלו, המאמרים שלו, ההגיגים והחדשות שלו, חצובים מאותה מדמנה של סחי ומאוס. הוא מזיק לעולם התורה, הוא מכשיל את הרבים. לכשעצמי, אעשה הכל כדי שחומרים פסולים אלה יושלכו לפח האשפה, ולא ייכנסו לבתי ישראל. העתונות החרדית המקומית תנקה את עצמה, אין לי ספק בכך".

ש: אתה אופטימי?

ת: "מאד. לפני יותר משנתיים, מאות הורי תלמידות בבי"ס "בית מרגלית" בנתניה קיבלו את פסיקותיו של מו"ר הרה"ג יעקב הלפרט והחליפו למכשירים כשרים. מה שהורה מבין לא מבין רב? לא מבין מלמד? מה שהצליח ב"בית מרגלית" יכול להצליח בכל מקום. היום ההורים מודים לנו על כך, שדאגנו לרוחניות של הבית שלהם. הרב יהודה גבאי וחבר המועצה יניב טסה המנהלים את המוסד לא ויתרו לאף אחד. הם הבהירו להורים, או פלאפון כשר, או שתקחו את בתכם למוסד אחר. עובדה שזה הצליח.

בנוסף, שוחחתי עם מנהלי חברת "נתיב" המספקים מכשירים כשרים, והם מוכנים לבצע ניטרול של אפליקציות שאושרו בעבר, אך כיום נוכחנו לדעת שהן אשר גרמו נזקים עצומים. כך למשל אנשי עסקים חרדים שיש להם קיוסק או חנות בגדים מחוברים לכל מיני אפליקציות מכוערות, שאין להם שום צורך בכך. למה? מה התועלת

בכך? איפה האחריות לנשותיהם ולילדיהם? תראה רבי אהרון, לפני 30 שנה פסק לי הרב הגאון האדיר מראשי כולל "חזון איש" רבי יהודה שפירא זצ"ל להישאר בנתניה ולא לעבור לעיר חרדית. למה? ככה. הוא השמיע לאוזני כי עתידי להמשיך ולהיות כאן איש ציבור, ולדאוג לנעשה בעיר החילונית הזו שהחלה את צעדיה הראשונים בעולם התשובה. לצערי, בכל פעם שמתעוררת כאן איזושהי סערה, אני נזכר בדבריו ועושה פעולה כזו או אחרת. לגבי הפלאפונים, אני מתבייש, ממש מתבייש ומבקש סליחה מהציבור שהתעוררתי מאוחר. בלעתי את הלשון כשראיתי אנשים שלי, בשר מבשרי מסתובבים בשחצנות ובזילזול ציני כלפי גדולי הדור ועושים במכשירים הללו כבתוך שלהם. שתקתי. השתיקה הזו גרמה המון חורבן ובזיונות, אך לא עוד. אין לי ספק שמסתובבים במקומותינו פה ושם כמה טיפוסים ציניים עם נעלי שפיץ ובלוריות ועיניים לגלגניות שיגידו: "קובי לוי? שיישאר בפינה שלו, אנחנו בשלנו". אז שיהיה ברור, אני לא הולך לישון, אפקוד כל תלמוד תורה, וכל מנהל, וכל רב, קטן כגדול, ואבקש ממנו לקדש שם שמיים. בוא ניפגש חודש מהיום, ובעזרת השם, כי לא תמו רחמיו, נטהר את עירנו, את חצרות הקודש של נתניה, מהנחש הזה שאוכל בנו כל חלקה טובה, ומאוחר יותר נמשיך לכל בית ישראל. לכל בר-דעת ברור שמדובר פה בהצלת נפשות, אבל מאד נוח להטמין את הראש בחול. אז בואו נוציא את הראש מהחול ונהייה יהודים טובים, נקיי כפיים, נקיי לב, ונתחיל להישמע לדעת תורה. אגב, רעייתי אמרה לי לפני 7-6 שנים. "אינני יודעת אם מה שעשית עד היום עשית לשם שמיים, אבל העובדה שהחלפת לפלאפון כשר (כשר ופרימיטיבי) היא המעשה הכי בולט במהלך החיים שלך, שמעת לדעת תורה, ופעלת כדעתם".

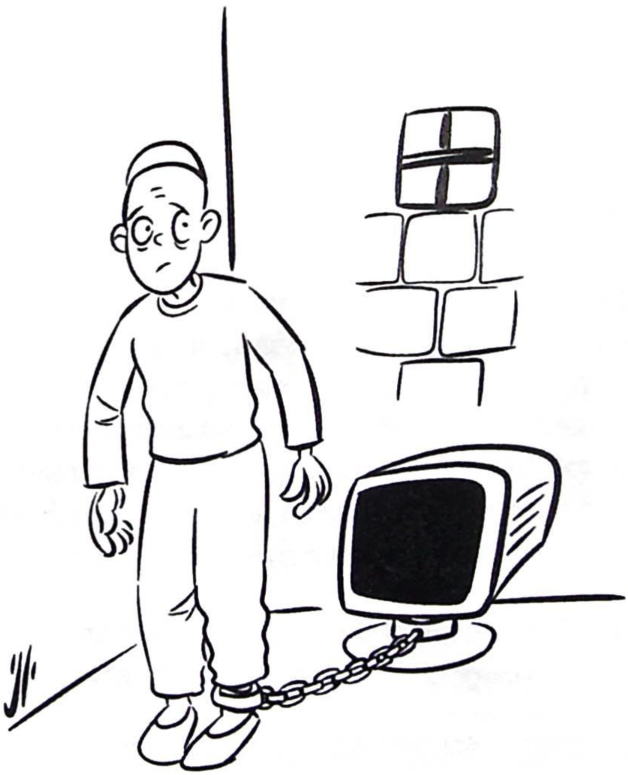
ש: שאלה אחרונה ברשותך, אתה לא מתגעגע לחברות מועצת-העיר ולפוליטיקה המקומית?

ת: "מתגעגע? הייתי בסרט הזה, ולשמחתי נשלח למועצה מטעם

תנועת הרווחה ידידי יניב טסה, שהוא מוכשר ומבריק שהצליח בשנה אחת לחולל פעולות נפלאות. אגב, יניב הוא איש הייטק לשעבר וממובילי המאבק הנוכחי לטוהר המחנה, ושוקד עם חברת "נתיב" על בחירת יישומים מתאימים לפלאפונים המאושרים. אם אני מתגעגע למשהו, זה לאותם ימים שהייתי אברך ב- 100%, נטו שבנטו".

ש: בהצלחה.

ת: "תודה, ואני כמובן מודה לך ולמערכת העתון "השבת בנתניה" ולבעליו שנותנים לנו כתף תומכת, ומהווים צינור ראוי".

י"ט כסלו תשע"ה

עשרות עברו לפלאפונים כשרים ומוגנים. יוחרף המאבק בנושאי משרות ציבוריות

תודה

תודה לעשרות אנשים טובים שפנו אלי וחיזקו את ידי ואת ידיהם של חברי מטה המאבק לטוהר המחנה. תודה לאותם עשרות גיבורים רבים שעשו צעד להחליפו לפלאפון כשר או מוגן. אגב שיהיה ברור "מוגן", או "מאושר" הוא גרוע, הוא לא טוב, יש בו הרבה ג'אנק וליכלוך אבל נקווה ונתפלל שהחברים הללו נמצאים באמצע הדרך לכשרות התקשורת.

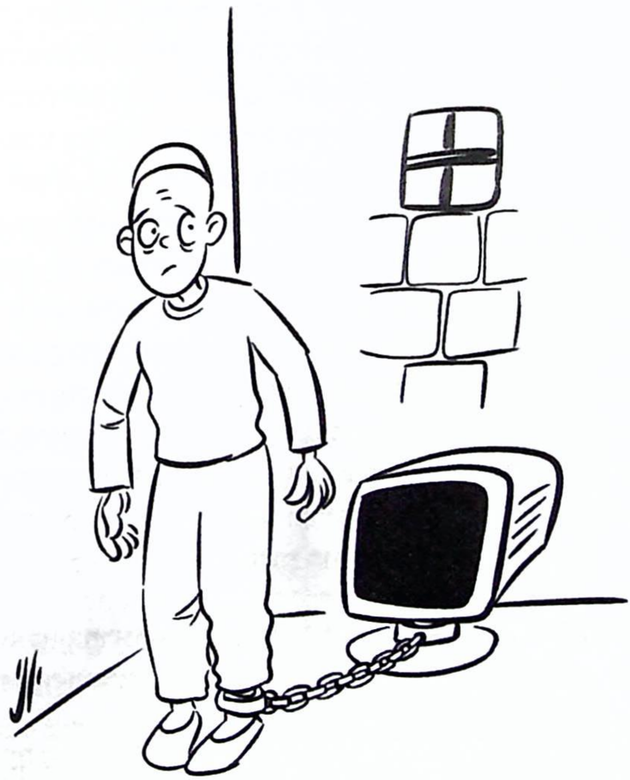
יישר כוח למשפחת ג. הנושאת 5 מכשירים מתועבים, שהשבוע החליפו לפלאפונים כשרים. לבקשתם שמם עדיין נשמר בצינעה, אבל הם ראויים לכל ההערכה והכבוד. אני מצדיע לגב' י. שקראה את הכתבה מן השבוע שעבר ושברה את האייפון ורכשה פלאפון כשר.

אתם יודעים מה? גם כאלה שמחזיקים מכשיר טמא, וקנו מכשיר כשר כדי להרגיע אותי ואת הסביבה ראויים לנשיקה. נשיקה זמנית.

תנועת הרווחה ידידי יניב טסה, שהוא מוכשר ומבריק שהצליח בשנה אחת לחולל פעולות נפלאות. אגב, יניב הוא איש הייטק לשעבר וממובילי המאבק הנוכחי לטוהר המחנה, ושוקד עם חברת "נתיב" על בחירת יישומים מתאימים לפלאפונים המאושרים. אם אני מתגעגע למשהו, זה לאותם ימים שהייתי אברך ב- 100%, נטו שבנטו".

ש: בהצלחה.

ת: "תודה, ואני כמובן מודה לך ולמערכת העתון "השבת בנתניה" ולבעליו שנותנים לנו כתף תומכת, ומהווים צינור ראוי".

י"ט כסלו תשע"ה

עשרות עברו לפלאפונים כשרים ומוגנים. יוחרף המאבק בנושאי משרות ציבוריות

תודה

תודה לעשרות אנשים טובים שפנו אלי וחיזקו את ידי ואת ידיהם של חברי מטה המאבק לטוהר המחנה. תודה לאותם עשרות גיבורים רבים שעשו צעד להחליפו לפלאפון כשר או מוגן. אגב שיהיה ברור "מוגן", או "מאושר" הוא גרוע, הוא לא טוב, יש בו הרבה ג'אנק וליכלוך אבל נקווה ונתפלל שהחברים הללו נמצאים באמצע הדרך לכשרות התקשורת.

יישר כוח למשפחת ג. הנושאת 5 מכשירים מתועבים, שהשבוע החליפו לפלאפונים כשרים. לבקשתם שמם עדיין נשמר בצינעה, אבל הם ראויים לכל ההערכה והכבוד. אני מצדיע לגב' י. שקראה את הכתבה מן השבוע שעבר ושברה את האייפון ורכשה פלאפון כשר.

אתם יודעים מה? גם כאלה שמחזיקים מכשיר טמא, וקנו מכשיר כשר כדי להרגיע אותי ואת הסביבה ראויים לנשיקה. נשיקה זמנית.

זה סימן שיש בהם לחלוחית של יראת שמים.

מטבע הדברים, ידולל הזמן שהם יתעסקו עם הטינופת והחלאה ויהרסו את נשמתם ונשמת ילדיהם. גם להם רוב ברכות זמניות. חובה לעבור לנייד כשר.

המכורים לליצנות ולעריות

ניהלתי המון שיחות בימים האחרונים. זיעזעו אותי אנשים מכובדים, בעלי מעמד, סבים לנכדים שמכורים לחלאה התקשורתית, כמו מסוממים קלאסיים.

ציטוט "אני קם בבוקר, לא נוטל ידיים, לא אומר "מודה אני", רץ למכשיר לבדוק כמה לייקים קיבלתי".

גועל נפש. יהודי שמחזיק תורה, לומד תורה ודורש דרשות, מכור כמו אחרון עלובי הנפש לאיזה פירגון S.M.S של טיפוס רדוד וריקני כזה או אחר.

"אני לא יכול בלי זה" בכה לי נושר עם תחפושת חרדי, אבל עם סיכוי לחזור בתשובה. "הווטסאפ הוא החיים שלי, אם תקח לי אותו, זה כמו שכרתו לי יד או רגל". תסלחו לי, אבל כתוב "גדול המחטיאו יותר מן ההורגו", אז על פי חז"ל עדיף שיְאַבֵּד יד או רגל ושתי עיניים, ולא ישרוף את נשמתו בתועבה הנוראה הזו.

תשמעו סיפור מצמרר שדווח לי על ידי מתנדב מאירגון "לב שומע": התקשר אלי רב חשוב ואמר לי בזו הלשון "אני רב מפורסם, הספרים שלי מוכָּרים מאד, אני מוזמן להרצאות, אבל אני שקוע באתרי תועבה, תצילו אותי. מה עושים? אני שבר כלי, אבל אין יכולת לצאת מן הבוץ". סוף ציטוט.

קוראים יקרים, לא תשמעו ממני דברי תורה או מוסר, תכל'ס לדעתי מי שיש לו קשר מיידי זמין לזבל הזה, צריך לשבור לו את העצמות ולזרוק אותו מן העיר כמו מצורע, ולא חשוב מה הפוזה הרבנית שלו.

למה? כי הוא מקלקל אחרים בהשראה וההקרנה שלו.

פסולים לעדות

עוד סיפור שסיפר לי בעל עמדה חשובה ברבנות: "לפני מספר חודשים התקיימה חתונה חשובה. דיין מפורסם השיא את בתו. היו שם כל צמרת הרבנים והדיינים בישראל, כשסימנו לקהל לגשת לחופה, שמעו את הדיין החשוב צועק ברמקול: 'רבותי, כל מי שמחזיק מכשיר טמא שלא ייכנס ולא יתקרב לחופה. אינני לוקח עדים לכתובה ולחופה אנשים מחזיקי אייפון ודומיו, אלא רק בעלי מכשירים כשרים. כל מי שיש לו אייפון, פסול לעדות!!!'.

"השתררה שם דממה מעיקה, למה? כי היו שם פיגורות תורניות בעלות עמדה, והן נאלצו לעמוד הרחק מן החופה. הדיין החשוב וירא השמים, לקח שני פקידים פשוטים בעלי פלאפון כשר שחתמו על הכתובה והעידו בחופה". סוף ציטוט.

כמעט קנה אייפון

א.י. הוא ידיד שלי, משגיח כשרות. ביום שישי שעבר בבוקר הוא מתקשר אלי נרגש "קובי, בזכותך, אני נשאר עם פלאפון כשר. חברים טובים שלי שיכנעו אותי לעבור לאייפון, וכבר החלטתי לקנות... אבל בזכות מה שקראתי בראיון שלך מן השבוע שעבר, חזרתי בי. תודה! תודה! זה בא בדיוק בזמן".

"חברים טובים שלי!" הוא מכנה את ידידיו מכורי האייפון, אתם מבינים, אלה חברים טובים. על זה נאמר, עם חברים כאלה לא צריך אויבים.

א.י. אני אוהב אותך.

מכתב, ותגובתי למכתב

פאקס שהגיע אלי. מילה במילה, לאור השפלות והשמצות שפורסמו עלי ברשת החברתית.

הרב קובי לוי היקר.

אומנם אין לך חלילה וואצאפ, אבל אני בטוח שתוך שלוש דקות תקבל את דבריי.

אני לא טורח לקרוא את דבריך בעיתון השבוע למרות שבדרך כלל אתה משעשע אותי בסיפוריך הנחמדים, אבל עיקרי הדברים מובנים ואומר לך דבר אחד. אם רצית לטפל בתופעות הסיקרט והשפלות הוואצאפ הנוראות, שאנשיך הקרובים סבלו מכך לא מעט, יש דרכים טובות יותר לעשות את זה ולא במלחמה. סור מרע ועשה טוב זה לא במלחמה. כנס את אנשי שלומינו ותבקש להרגיע את המצב. אולי קצת שיעורים בלשון הרע ורכילות יסדרו את התופעה ואני בטוח שאלו שניזוקו ישמחו לעמוד ולספר על סיבלם, הצורה היא אך ורק בדרכי נועם, אין זו דרך התורה לאיים על בעלי עסקים עיתונים ורבנים, או גרוע מכך על ילדים תמימים שכל חטאם שהוריהם מחזיקים רחמנא ליצלן בטלפון עם אסמס.

אין ספק, תופעות האינטרנט הורסות כל חלקה טובה, אבל דווקא אלו שחשבו לעבור לטלפונים מוגנים, המלחמה שלך גרמה להם להתחרט!!

בהצלחה.

א.ש. (אגב יש אייפון ואני לא מתכונן להחליף אותו)

א.ש. היקר שלום רב.

תודה רבה על המוסר שאתה מטיף לי, אינני מזלזל בו חלילה, אבל אתה צעיר מדי, ולא מנוסה מדי, ונאיבי מדי לחשוב שבמצב הנוכחי "דרכי נועם" יעזרו. אם תראה את הבן שלך מנסה לקפוץ ממגדל גבוה או לרוץ לכביש, אז אתה תדבר אליו ב"דרכי נועם"... הצחקת את עצמך. המצב הרוחני הוא שואה!!! שואה!!! גדולי הדור אמרו במפורש, שמחזיקי האייפונים ושות' הורסים את ילדיהם, את בתיהם, את כלל ישראל. הם פסולים לעדות, הם פסולים להיות חזנים ופסולים למניין שבעה עולים בשבת, ואם הם סופרי סת"ם, או משגיחי כשרות אז התוצרת שלהם פסולה או טריפה. יותר מדי "דרכי נועם" נופלים על האוזניים של כולנו וכולם שמים פס ארוך. אבל אם הנהלות בתי הספר והגנים יודיעו להורים, או פלאפון כשר או לך לממ"ד או לממלכתי, אז אולי הזעזוע יועיל.

יקירי, בהתייחס למשפט האחרון שלך "יש לי אייפון ואני לא מתכונן להחליף אותו", תרשה לי לומר לך שאתה כנראה חושב שהקב"ה יצא לפנסיה, או שמא יצאת מהחשבונות שלו. אז לא!!! אם אתה חלילה אפיקורס וסתם לץ, אז תשאר עם האייפון, ותקלקל את עצמך וילדיך, וכדאי לבכות עליך. אם אתה עדיין מרגיש כבן תורה, אז תפסיק לזלזל בפסיקות של גדולי הדור, ותחשוב שהרופא אומר לך שעוד שעה אחת אתה מת!!! כן מת!!! ואין לך הרבה זמן לתקן, אבל דבר אחד באותה שעה אתה יכול לעשות, לשבור את האייפון, ולבכות ולחזור בתשובה. מה תעשה? לי אין ספק א.ש. יקירי, שבקרוב ממש תרכוש מכשיר מוגן (אולי כשר) כי טיפת שכל ישר, עדיין נותרה לך.

מנהלי בתי ספר אמיצים?

אנחנו כולנו, צריכים ליצור מצב שיהודי משלנו יתבייש להסתובב עם המפלצת האייפונית ושות'. ולכן על הנהלת בתי הספר להודיע להורים

לשים קץ לחושך. לשמחתי, מנהלים רבים יבקשו בקרוב מההורים לנקות את האשפה הרוחנית, וחלקם אף יַתְנוּ זאת ברישום הילדים. יפה.

בקרוב ממש אפרסם בתי ספר שיעשו זאת, בינתיים יש להם פסק-זמן להיערך לכך. כן, היו כאלה שקיבלו "רגליים קרות" לדבר עם הורים המוגדרים חרדים מודרניים, שמא יקבלו מהם על הראש. אז יופי, מי שלא יתיישר עם הקו של גדולי ישראל, יקבלו אותו בשמחה לבית ספר ממלכתי, או לממ"ד שימשיך לשקוע, אבל שלא ישקיע בבוץ הטמא והמורעל את ילדי התשב"רים שלנו, שאנחנו מחנכים אותם בשיניים, כדי שתהיה להם צורה של יהודי.

כולי האי ואולי.

טחנות רוח?

"קובי לוי אתה ואנשיך נלחמים בטחנות רוח, מי בכלל מתייחס אליכם" טענו כלפי כמה "נשמות טובות".

אז ככה. חברי לטוהר המחנה ואני, איננו קבלנים של תוצאות. המזבלה הרוחנית שיש לנו פה בנתניה ובארץ כולה היא כה ענקית, והדחפור שלי קטן וחורק. אבל, יא טיפשים מטופשים, האם התפקיד שלי ושל המטה הוא להוציא אתכם מן המזבלה? לא ולא, התפקיד של המטה לטוהר המחנה הוא בסך הכל להאיר עיניים עיוורות ולב אטום, שעוד מעט תהרס לכם המשפחה, וינשרו לכם הילדים, ושאתם מזמינים עוד פורענות מהקב"ה (מחלות ותאונות וכו' ולא חסר כאלה), שלא סובל את החוצפה והעזות הזו, של התחפושת המבישה "חילוני בבגדי חרדי".

אגב, זה לא אני המאיים, תלמדו תורה, ותגלו שחוצפה מן הסוג הזה מזמינה מן השמים טון צרות. לא חבל?

שער הספר "עולם נקי" המיועד לילדים ובני נוער - על סכנותיה של התקשורת הסלולרית והאינטרנט

כ"ו כסלו תשע"ה

ראיון עם רב חשוב מראשי מטה המאבק לטוהר המחנה

"נושאי האייפון ודומיו - אבודים, המאבק נועד לציבור הטוב והנקי"

מאת קובי לוי

המרואיין שהעדיף לשמור על עילום שמו, הוא מראשי המאבק בתופעת המכשירים המתועבים. ניהלתי עמו לא מכבר שיחה שטילטלה וזיעזעה אותי. אך בטרם ציטוט מדבריו, אעלה עלי גליון תגובה שקיבלתי מיהודי חרדי לכאורה, הנושא אייפון.

קבלו את דבריו.

"תראה אדון לוי, אתה עושה צחוק מעצמך, אף אחד לא עושה חשבון לרעש שאתה עושה. לי יש אייפון ואמשיך להחזיק אותו, ואתה לא עושה עלי רושם בכלל". עד כאן.

משום שאינני מלאך, השבתי לו כגמולו, אבל לאחר שיחה עם הרב, התחרטתי על כל מילה שאמרתי לו. מדוע? כי המאבק נגד נושאי

האייפון ודומיו, נועד לכיוון שונה לגמרי.

ציטוט חלקי מתוך ראיון עם הרב: "אדון לוי, תרשה לי להאיר את עיניך. המאבק שלנו איננו נועד לנושאי האייפון השקועים באתרי הזימה והטינופת, לא בהם עסקינן. אתה שואל ובצדק מי המטרה, אז התשובה הבאה בוודאי תזעזע אותך, אך היא חייבת להיות לנגד עיניך. שים לב, הציבור הדתי-לאומי הקלאסי, זה שאצלו החיבור לאינטרנט חופשי לחלוטין, אבוד מבחינה רוחנית, חבל להשקיע בו דקה בשכנוע. הציבור החרדי האשכנזי נושא האייפון ודומיו, מחוסל רוחנית טוטלי וחבל להשקיע בו אנרגיה, כי אין עם מי לדבר. הם שקועים עמוק עמוק ולא יצאו משם. מי נותר? נותר ציבור ספרדי שנפל לאייפון, אשר מצבו הרוחני נורא ואיום, הבתים שבורים רוחנית, הילדים כפסע בינם לבין הרחוב, ועם מיעוטו אפשר לדבר, וניתן להציל".

קיבלתי סחרחורת מתיאורי הרב הנכבד. אז יאמר לי כבודו, אז בשביל מה המאבק? הרעש? פסקי ההלכות? אני שואל.

"ובכן אדון לוי, אנחנו עוסקים כיום בשימור אותם אברכים בני תורה ובעלי בתים תמימים, אשר עדיין מחזיקים בפלאפונים כשרים או בפלאפונים מיושנים ולא מסוכנים, אך הם נתונים לפיתויי הסביבה. הם לא נפלו עדיין אבל הם חלשים באופיים, ובעת נסיון קליל, הם כבר עמוק עמוק בתוך הטומאה. ההתקפות על אותם רשעים נושאי אייפון, נועדו להרחיק את הטובים והתמימים, ואידך זיל גמור".

יופי, עכשיו הכל ברור, ובמידה רבה בא מרגוע לנפשי.

ולגופו של עניין, ילגלגו המלגלגים, יבוזו הציניים והליצנים, הם כבר לא פה. הם נושאי תחפושת של חרדי, אבל הריקבון אכל את נשמתם. לרחם עליהם? כן. להתפלל עליהם? כן. להשקיע בהם זמן לשיכנוע? כנראה שחבל.

מי נשאר? נשארו נשים צדקניות ובני תורה, הנאבקים מחד על פת לחמם, ומאידך משמרים את הבית שלהם מחולאי הרחוב, מחדירה זדונית של יוון ופיתוייה.

כן, לא נעים לאמר ולכתוב, אבל אין חיה כזו "עולם חרדי".

כל יהודי בפני עצמו הוא, העולם של עצמו.

גבירתי, אל תסמכי על השכנה שלך עם האייפון, היא עלולה להפיל אותך. אל תעצמי עיניים כשבעלך נושא מכשיר כזה, הוא עלול להרוס את חינוך ילדייך.

מי שלא ישמור על הבית שלו מהזדון האינטרנטי והסלולרי, שלא יתפלא אם ימצא עצמו גרוש, חולה, נרדף וסובל. הוא הזמין את זה על עצמו.

נורא עצוב.

מגלגלי העיניים למיניהם

מאד מרתיחים את דמי הם אותם מנהלי מוסדות חינוך, שלא מטפלים בקשיחות במלמדים והורים נושאי מכשירי הזימה והפריצות. אותם מחנכים מגלגלים עיניים לשמים, דורשים דרשות של חיזוק בצניעות ואמונה, אבל כשהם נדרשים לפעול... הו, הו, יש להם תרוץ נפלא "אני לא אלשין על הורים, לא מחפש בלאגן".

"כאן לא בני-ברק" טען כנגדי חוכמולוג עירוני, שרוצה לסחוב את הציבור החרדי הנתנייתי לבור הביוב שבו הוא חי.

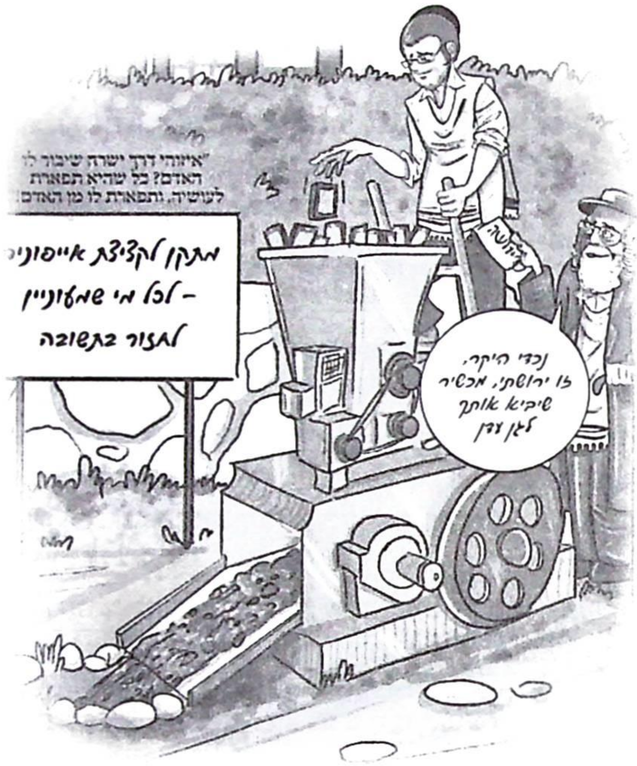
"אנחנו חרדים מודרניים" הוא מאנפף לתוך השפופרת "זה סיגנון שונה לגמרי, אנחנו מעל לחוק" הוא מסכם.

אתה צודק השבתי לו. אתם פיתחתם זן של שחקני תיאטרון שעסוקים עד למעלה מראשם בזימה ובמראות אסורות, העטיתם על עצמכם חליפות עניבות וכובעים, אתם רצים לבית-הכנסת, מתפללים, תוקעים בשופר, ומרגישים צדיקים. אז צדיקים אתם לא!!! אתם מחריבים את היהדות הרבה יותר מקיבוצניק מחלל שבת ואוכל חזיר. למה? כי הקיבוצניק טיפשון ולא לימדו אותו. אבל אותך לימדו בישיבות קדושות, וחינכו לצניעות, לטוהר, לשמירת העיניים, לברוח מליצנות, אבל אתה שם פס ארוך ועושה ההיפך, אתה מחליש את היהדות, את היהודי, את הצניעות של בנות ישראל. הריקבון הפנימי שלך מעלה צחנה רוחנית עם חיידקים של דור המבול, והמכשיר בכיסך מקרין פריצות וזילות על כל הסביבה, גם כשהוא טמון עמוק בכיס.

אז עדיף שתוריד את התחפושת, תתלבש כמו קיבוצניק עם ג'ינס וגופיה, ותסתובב עם האייפון בחצרות הקיבוץ, בכייף, לא באזורנו.

אנחת רווחה

תתפלאו, יש המון תוצאות טובות. אבל בהחלט ניתן להבין את אלה המצניעים את שמם, מאחר והם חשים בושה שנשאו מכשיר טמא, ועכשיו כשנייד כשר בכיסם, הם חשים סיפוק, אנחת רווחה, טוהר, ומעל לכל התעלות רוחנית על שזכו לקיים את פסק ההלכה של גדולי הדור ונוהגים על פי התורה הקדושה.

מתוך הספר "עולם נקי"

מי הטביע אייפון?

הראשל"צ הרב יצחק יוסף שליט"א, סיפר לגליון "עונג שבת" בערב ראש השנה תשע"ה: "בישיבתנו 'חזון עובדיה' לפני מספר שנים, מצאתי אצל בחור פלאפון לא כשר, ובסוף הסדר הכנסנו דלי מים לבית המדרש, ובפני כל הבחורים הכנסתי את הפלאפון למים לקיים "שיקע - צרינו - בתוכו". ואפילו שהבחור שילם על כך במיטב כספו, אין הרבנים צריכים לשלם לו על זה. כי הרי היתה התראה ואיהו ד'אפסדי אנפשיה וחשיב כהפקר ממונו, ואין כאן השבת אבידה".

ג' טבת תשע"ה

שאלה המונחת על שולחנם של פוסקי הדור:

האם מותר לפרסם לגנאי נושאי משרה ציבורית המחזיק אייפון?

המטה לטוהר תקשורת המחנה שוקד כיום על מהלך הקרוי "סיקול ממוקד" שנועד לבדל ולהוקיע את הרבנים ונושאי המשרות מחזיקי האייפון ודומיו, על מנת להרחיקם ממוקדי השפעה. שאלה זו מונחת כיום על שולחנם של פוסקי הדור.

חלקים ממכתב שהגיע אלי בפקס:

"...א) אדון לוי היקר, אתה מסית לאלימות ומלבה שינאה בתוך המיגזר החרדי...

ילדים אינם קלף מיקוח בידי הנהלות בתי הספר.

ואיך אתה מעיז לכנות את החינוך הממ"ד והממלכתי סוג ב'? ...האלימות אינה חלק מן היהדות, היא לא הצליחה במסעי-הצלב, ולא

יצליח גם לך".

למען הגילוי הנאות אציין ששוחחתי עם כותב המכתב הנ"ל, ובסופם של דברים הוא הודה לי שמכשיר זה הוא זוועה, מקלקל והורס משפחות, אך לדבריו "אינני מסוגל להיפטר ממנו". עליו נאמר מודה ועוזב... אבל אינני יודע אם ירוחם.

לגופם של דברים.

<u>לגבי סעיף א'.</u> אכן כן, הכתיבה שלי בנדון איננה נופת צופים ולא גלידה, היא קוצים ודרדרים, כי כך ראוי לנהוג עם אויבים מרים המאיימים להשמיד את בני עמי. אכן, אני משבט לוי, מי שבא להרוס את עמי, יש לי רומח. "חרדי" עם אייפון הוא סוס טרויאני המחבל בתוכנו. פשוט כך.

<u>סעיף ב'.</u> מסכים איתך בהחלט, ילדים אינם קלף מיקוח בידי הנהלת בתי הספר שמעמידה תנאי להורים, או חינוך הילד, או האייפון. אני איתך. אבל באותה נשימה ילדים גם אינם קורבן אשם להוריהם, אשר משתעשעים בווטסאפ ומשחיתים את נפש הדור הצעיר. עדיף שילד כזה לא ילמד במוסדותינו, עם כל הצער שבדבר, איננו עוסקים בקרוב רחוקים והת"תים אינם ברירת מחדל.

<u>סעיף ג'.</u> אני בהחלט מעיז לכנות את הממ"ד והממלכתי חינוך סוג ט' ולא ב'. למה? יש לי בחינוך נסיון ומושגים, והליגה המבישה הזו מתאימה להם בהחלט, וגם הם יודעים למה.

ולסיום, תודה על מכתבך, לאור גלי הפירגונים שקיבל המטה לטוהר המחנה, צריך לפעמים סטירת לחי מעודנת, ועשית את זה לא רע בכלל.

משודך? בלי אייפון

האדמו"ר מסקולען ארה"ב הודיע לחסידיו כי "לפני תחילת שידוך של בן או בת, יש לוודא שהמשפחה המשתדכת עמך איננה נושאת אייפון ודומיו, משום שמשפחה כזו חצתה את הקווים ואיננה שייכת למיגזר החרדי".

האדמו"ר הוסיף, כי בחור או בחורה שגדלו בבית פרוץ אשר ילדיו נוגעים ומשתעשעים במכשירי הטומאה, הם מתכון בדוק לכשלון בחיי הנישואין שלהם. קחו בחשבון.

אגב לשולחני הגיעו מספר סיפורים מקומיים(!!!) עכשוויים של גרושין עקב בן/בת זוג שקוע בטומאה הסלולרית.

מחביאי השרץ במקטורנם

ישנו רב חביב במקומותינו אשר דורש ומלמד בהרבה פינות העיר, לדאבון הלב האיש נושא שני אייפונים בכיס מקטורנו. עם הרבה כף זכות (וזה מאד קשה לי!!!), חובה עלי לציין, כי היהודי כנראה איננו מודע לחורבן שממיט האייפון על נשמות הכלל והפרט. אני נמנע עד כמה שנשמתי דנה לכף זכות, מלחשוב שהוא שקוע בעמקי התועבה. קשה לי.

לשמחתי נודע לי, שמאז שפורסמו הכתבות של המטה לטוהר המחנה בנתניה, הרב הנ"ל מחביא את אייפוניו עמוק עמוק בכיס, ולא מוציאם לאור השמש כאשר הוא נמצא בין קהל רב.

סיפרו לי בנוסף, על "חרדים" במקומותינו שעד לא מכבר הניחו את

האייפון על השולחן בזמן התפילה. כיום הם מתביישים בכך. יפה מאד.

אגב אורחא, ידוע ומפורסם כי גדולי הפוסקים פסקו, כי יהודי שמחביא את הסיגריה שלו בשבת לנוכח מתפללים הצועדים מולו ברחוב, ראוי להצטרף למנין.

יוצא אם כן, שהמחביא אייפונו, ראוי להוקרה, הוא עדיין איתנו. יש לו סיכוי, עלוב אמנם, אבל סיכוי.

800 מליון אתרי זימה

ישנם קלי דעת בציבורנו הקדוש, אשר עדיין אינם בושים להחזיק את האייפון בבית הכנסת ומוסיפים חטא על פשע, תפילת 18 הם קוראים מעל גבי המסך הטמא.

הרב מנחם שטיין מראשי המאבק לטוהר המחנה אומר בהרצאותיו, כי יהודי שמחזיק מכשיר מתועב בכיסו, קשור באופן ישיר ל- 800 מליון בתי זימה בארץ ובעולם עם כניסה חופשית לכל התועבה הזו.

בקיצור האיש נושא על גופו ונשמתו את השפל המוסרי הכי נורא שבעולם, ומצטייר לעיני הציבור נקי כפיים וטהור לב. מן השמים ירחמו.

שלום בית או זיכוי רבים?

שיחה עם אשת אברך, אֵם למספר ילדים.

"הרב לוי, אתה זיעזעת אותי מאד. בעלי מחזיק מכשיר לא כשר,

האם אני יכולה לסמוך על נקיונו הרוחני? האם אני יכולה להיות רגועה שהוא לא עושה שטויות? אני פשוט מבולבלת. הוא משכנע אותי שהוא זקוק למכשיר כדי לקרוא לתלמידיו (הוא מלמד נערי תיקון יהדות) לשיעורים והרצאות. מה אתה אומר הרב לוי? מה יותר חשוב, שלום הבית שלנו, או זיכוי הרבים? ואני לא מזלזלת בזיכוי הרבים...?". עד כאן.

גברת יקרה, אין דוחים נפש מפני נפש. עם כל הכבוד לנערים הצעירים המצויים ברחובות, נפש ילדייך ונפשך את, חשובים ונעלים יותר מכל. הקב"ה נתן לך ולבעלך כפיקדון ילדים נפלאים שעליכם לחנך ולעשותם יהודים שלמים ויראים. קודם כל הם, ילדיכם, אחר כך כל העולם. ויותר חשוב, בעלך התחייב בכתובה לדאוג לגשמיות שלך ומעל לכל לרוחניות שלך. שלום הבית ובריאות הרוח של הבית היהודי הנאמן, הוא אפילו מעל לימוד התורה של בעלך, שהרי פשוטים הדברים, אברך הכי מתמיד הזונח ומקלקל את חינוך ילדיו ופוגע בנפש רעייתו, תורתו שייכת לחיצוניים, רחמנא ליצלן.

שאלת, עניתי.

סיקול ממוקד

הפנייתי שאלה למספר מפוסקי הדור, האם ניתן לפרסם ולהוקיע את כל אותם נושאי משרות ציבוריות המחזיקים אייפון? התשובות יפורסמו בקרוב, וגם הפועל היוצא מהם יקבל ביטוי הולם. השבוע נפגשתי עם מספר רבנים חשובים העוסקים בנושא, על מנת לגבש מיתווה פעולה של "סיקול ממוקד" של אותם מרשיעי ברית העושים מעשה זימרי ורוצים שכר כפנחס.

"השנה היא שנת ... לבריאת העולם.
אלישע בן אבויה עתיד לכפור בתורה כולה ולהתחבר ברומאים.
כעת הוא עדיין יושב
בבית המדרש,
אולם ספרי מינים נושרים מחיקו..."

מתוך הספר "עולם נקי"

"עדיף אִיש חכם עם מכשיר טיפש, מאשר איש טיפש עם מכשיר חכם"

י' טבת תשע"ה

"קובי לוי החצוף. שב בפינה שלך וכתוב ספרים. רד מאיתנו"

מכתב, מצונזר מכל מיני גידופים.

"אדון לוי, אתה ממש חצוף. מאין לך המנדט, הקרדיט, והחוצפה לרדוף אחרי אנשים? מה זה העסק שלך מי מחזיק? מה מחזיק? שב בפינה שלך, תכתוב ספרים, תחזיק את הכוללים שלך ורד לנו מהאוזניים. מ.".

אדון מ. היקר, להבדיל מיליארד הבדלות, תפנה את השאלה הזו לפנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן. "פנחס היקר, מאין לך המנדט הקרדיט והחוצפה לרצוח נשיא שבט מישראל?"

נו, זה נשמע לך רציני? אז עם כל הכבוד, במקום שיש חילול השם אין חולקים כבוד לרב. כשמשה רבנו נאלם דום, פנחס נטל על עצמו את התפקיד הנורא הזה, ואף אחד לא בא אליו בטענות, ההיפך. הקב"ה הבטיח לו כהונה ושלום, ועד כאן דברי תורה.

נכבדי מ. אגלה לך סוד. הרבה רבנים חשובים וטהורי לב במקומותינו, חוששים להעיר לנושאי האייפון. למה? כי קשה להם, ולא מתאים להם, והם לא מרגישים שהם מתקני עולם, ושהם לא חשים שהם ראויים ושאר תרוצים. ואני מבין אותם ואין לי טענה, כי ידיהם נקיות ופיו וליבם שווים. אבל מה לעשות, הקב"ה ברא אותי בשונה מהם. אין לי שום עכבה או חשש להתקשר לדיין הכי חשוב בבית הדין הכי גדול, ולומר לו "פושע, חוטא ומחטיא את הרבים, אם לא תתנדף מן האייפון שלך ארדוף אותך עד חורמה עד שיעיפו אותך מכל המדרגות של בית הדין".

אין לי שום היסוס קל שבקלים להתקשר לרב מפורסם ומרביץ תורה (וכבר עשיתי זאת, ועוד אעשה) ולומר לו: "אתה רב? אתה מרביץ תורה? אתה מרים יד בקודשי ישראל! אתה משועבד לזימה! אתה המזיק הכי גדול של הדור!". יופי.

מה זה העסק שלי? זה אחלה העסק שלי, ולהבדיל ממך אדון מ. שאלתי את מורי ורבותי והם ברכוני על החלטתי זו להציף את השואה הזו, לדללה, ולהרחיק נשמות טובות מליפול לתוכה. כן, אני יושב בפינה שלי, וגם כותב ספרים, אבל גם מרים כמה פלאפונים ביום למחזיקי מכשירי התועבה. והם חוטפים ממני? כן, הם חוטפים. ולהגיד לך שיש הצלחות מסחררות. לא, אין הצלחות מסחררות, אבל דבר אחד ברור, אף נבל מן הנבלים הללו, לא יוכל להגיד, לא בשמים ולא בארץ "לא ידעתי, לא שמעתי, לא הזהירו אותי".

ובנוסף, גם הנקיים והזכים, זוכים לקרוא ולהבין שהמקושרים לזימה העולמית הם מוקצים מחמת מיאוס, שיש להוקיעם בראש חוצות, ומה רבה התועלת הנעשית בעבורם, שהם מתחזקים לא ליפול לאסון הרוחני הזה.

דבר אחרון. שים לב, איפה אתה נמצא? בשפל המדרגה, מחובר

לקבוצות חברתיות ווירטואליות, ריקניות, עם אנשים מבטלי זמן מלכלכי לשון ומקלקלי עיניים (במקרה הטוב) ומתוך צינור הביוב שלך, אתה מטיף לי מוסר. אתה מיסטר מ. כמו פועלי הביוב, שלא מריחים את הצחנה של עצמם, וסועדים סנדוויץ עם כל הצואה של העיר. מבחינתי שתשאר שם ותשקע עמוק עמוק, את הצעקות שלי אני משמיע בשביל אותם תמימים הניצבים על שפת התהום, וחושבים שיש שם בריכת מים צלולה ולא מדמנה מצחינה. חבל לי מ. היקר, ונורא ואיום, שמעולם לא תוכל להיחלץ משם.

י"ז טבת תשע"ה

נוסח מכתב התראה בטרם "סיקול ממוקד"

לכבוד
הרה"ג שמואל בן שמואלי (שם בדוי לחלוטין, מקום בדוי לחלוטין)
רבה של מגדל-חן

הנדון: חזרתך בתשובה לאלתר!!! טרם נקיטת אמצעים

שלום לכב' הרב.

מצ"ב פסיקיהם של גדולי הדור והראשון לציון בראשם, על האיסור להחזיק מכשיר סלולרי טמא, מן הסיבות הידועות.

על פי המידע שבידינו לכב' יש מכשיר כזה.

לאור פניותינו אליך שנענו בשלילה, ולנוכח הזילזול שלך בגדולי ישראל, המעיד על הרמת יד בדת משה ונטיות לניאוף ופריצות, הרינו להודיעך כי בשבוע הקרוב יינקטו כלפיך הצעדים הבאים:

שמך יפורסם כמי שממרה פיהם של גדולי הדור בעתונות, ברדיו, וכן בפשקווילים שיופצו בעירך תחת הכותרת: "הרב הראשי בן שמואלי מבזה את התורה, את גדולי הדור, וראוי הוא להיות מסולק מתפקידו".

נפעל להעבירך מתפקידך אצל הראשון לציון, עקב היותך גורם מפריע בעירך, וכדמות אנטי-חינוכית בעליל.

נפעל להדירך מכל ארוע מימסדי-ציבורי, ונבקש מן הציבור בעירך, להימנע מלהזמינך לדרשות, עקב היותך דמות המחללת שם שמים ברבים.

בברכה

המטה לטוהר המחנה

ט' שבט תשע"ה

"אינני מכניסה את ספריך לביתי..."

מכתבים ותגובות למאבק בטומאה הסלולרית

לכבוד קובי לוי.

הזדעזעתי השבת לקרוא את הכתבות שכתבת בעיתון 'השבת בנתניה'. איך אתה מעיז לכתוב מילים כאלה בעיתון שנכנס לבתים של חרדים??? מה אני אמורה להסביר לילד ששואל אותי מה זה הביטוי הזה? (אכן נכנס ביטוי לא ראוי במאמר הקודם. קובי לוי).

אני מבינה שכל כוונתך היא, להמחיש את איסור הפלאפונים. תדע שזהו די, די, די... הגיעו מים עד נפש.

אני יותר לא מכניסה את הספרים שלך לביתי. מי יודע איזה דברי נבלה אתה כותב בסיפורים?!!!

לצערנו, תמיד הזהירו אותנו להתרחק מחוזרים בתשובה, מכיוון שברגע שעולה להם הדם למוח (כמו לך), הם מתחילים לדבר בשפה נלוזה.

אנו בני התורה, הנזהרים מכל מיני מושגים של בעלי תשובה ושפתם

הרחובית, נלחמים לבל יגיעו אל מפתן בתינו מושגים הלקוחים מעולם הרחוב השפל. לא ניתן למושגים אלו לחדור אל ביתנו, ולכן, יותר אני לא מכניסה את הספרים שלך או כל עיתון שתופיע בו.

אגב לגבי הפלאפונים, אותי לא הצלחת לשכנע, רק בגלל השפה הקלוקלת שלך.

בתקווה להבנה. מ. מ.

מ. מ. הנכבדה.

סליחה, אני באמת מתנצל על ביטוי צורם שנכנס למאמרי מן השבוע שעבר (הוא צונזר, עם כניסתו לספר ק.ל.), למרות שבכירי הרבנים הלוחמים בתופעת האייפונים הטמאים, משתמשים בו.

סליחה, קורה, אינני מלאך, אך תרשי לי להתייחס לדבריך, על ראשון ראשון ואחרון אחרון. מפאת כבודך לא אציין את שמך המלא.

זכותך המלאה לא להכניס את ספריי לביתך, אך אם כתובים בהם דברי נבלה או לא, זאת תוכלי לבדוק בקלות. פשוט קיראי אותם, דומני שהם יועילו לנפשך. את שואלת מה תסבירי לילדייך לגבי ביטויים שכתבתי, נו, ומה תסבירי להם לגבי האייפון הטמא שברשותך - תמהני...

הזהירו אותך מחוזרים בתשובה! נהדר, ויופי עשו. תמשיכי להיזהר מהם, כי הם באמת יותר מסוכנים מנושאי האייפון... כך לשיטתך.

לטענתך, אתם בני התורה נזהרים מן השפה הרחובית. יפה. מצויין, ולכן יפה את עושה בהדרת ספריי מן הספריה שלכם. אלא שקצת תמה אנוכי, כי מן השורה האחרונה במכתבך עולה נתון מעניין. ציטוט: "אגב

לגבי הפלאפונים, אותי לא הצלחת לשכנע, רק בגלל השפה הקלוקלת שלך".

לא יאמן. גדולי הדור, בראשם הרב קנייבסקי שליט"א, הרב שטיינמן שליט"א, הרב אויערבאך שליט"א, הרב אלישיב זצ"ל, הרב עובדיה יוסף זצ"ל, ועוד עשרות רבנים זועקים בגרון ניחר למעלה משבע שנים, בנועם שיח, במילים יפות ובלשון נקייה: "בנינו, אחינו בני ישראל, אסור להחזיק אייפון וכו' המטמאים לב ונפש, הפוגעים בציפור נפשנו - החינוך הטהור, המחריבים את בתינו ועתיד ילדינו".

נו, למה את לא שומעת בקולם הקדוש? מדוע אינך מצייתת למנהיגי הדור? מדוע את ממשיכה להלך ולצלם בחוצות קריה בחציפות ובגרון נטוי עם האייפון הפרטי שלך? ומה תסבירי לילדייך?

אני בהחלט מוכן ליטול את הקיסם מבין שיני, אבל את מ. מ. טלי את הקורה מבין עיניך. אל תשמעי בקולי, שימעי בקולם...

שימי לב לאן הגעת. את הספרים שלי את מוציאה מן הבית שלך, אבל את האייפון הטמא והמתועב, את מצמידה לרוחך, לנשמתך ולאורח חייך, מתוך ידיעה שהוא נגיף הרסני ובניגוד לכל דעת תורה שבדור. הפלא ופלא.

צר לי על השפה הקלוקלת שלי, וצר לי עוד יותר על התנהגותך הקלוקלת יותר. אם את שייכת לסקטור בני התורה, זה הזמן וזו העת לשבור את האייפון, לטהר את הנשמה והבית, ולהשתמש רק בפלאפון כשר. לבקש סליחה מהריבונו של עולם (קצת שכחנו אותו? הלא כן?) ולפתוח דף חדש.

בהערכה רבה, קובי לוי.

לרב קובי לוי!

אני גאה להיות תושבת העיר נתניה! עיר שבה לא מפחדים לדבר על מה שצריך בגלוי!

תודה לך הרב קובי לוי, שאתה בן עירי. יהי רצון, שתמיד תהיו לך עצות של קדושה, כי ידוע לכולנו שזה הנסיון של הדור האחרון (ולא הפיגועים).

אמנם, לעזור לך בגלוי, ללכת ולהשפיע כמוך, אין לי את הכלים, כי כל כבודה בת מלך פנימה, וידוע לי שתפילה של אשה מתקבלת מאד בשמים. לכן, אני מבטיחה בלי נדר, לתת את חלקי במאבק על ידי תפילה ותחנונים לבורא עולם - שתצליח!

התפללנו עליך בעת הדלקת נרות חנוכה, ואני ממליצה שתפרסם את בקשתי זו, שכל אשה, אמא, ואדם שירא לילדיו ולאשתו / לבעלה, יעזרו לך בתפילה ולכל הנלחמים בתופעה!!

בברכה, א.נ.

תודה רבה מכל הלב.

והנה לעיניכם, ההבדל האדיר בין מי שמכנה עצמה משוייכת לבני התורה, לבין אשה פשוטה ותמימה, שלא מתפלספת ומתפתלת ומחפשת תירוצים, העיקר להמשיך לחטוא ולהשחית את עצמה ואת סביבתה.

אנא, נשים יקרות, הוסיפו עוד תפילות ותחנונים למען הסרת הנחש הארסי הזה מקירבנו.

לא מקבלת עובדת עם אייפון

"הרב לוי שלום. חיפשתי עובדת לחנות שלי. נכנסה אשה חרדית עם אייפון. הסברתי לה שלא אקבל אותה לעבודה משתי סיבות מובנות: א) מי שנושאת אייפון עסוקה בו ומכורה אליו, ואינני מוכנה שהעובדת שלי תתבטל בזמן העבודה. ב) גם אני בטוחה ומאמינה שאשה שנושאת אייפון, נגועה בדברים אסורים, ועדיף לא להיות בקרבתה. היא קצת נעלבה, אבל אני לא לוקחת סיכונים. מה דעתך?"

א.ח.

דעתי? יפה עשית! טוב עשית! והלוואי שיהיו עוד אמיצים כמותך בסקטור שלנו.

מי שלא נלחם באייפון...

הרב צביאלי בן צור, מראשי המאבק בטומאה הסלולרית, השמיע בפני רעיון ארוך, מובנה ומוכח. אבל אביא בפניכם את השורה התחתונה. ציטוט מפיו: "...מה שיוצא הוא, שמי שלא נלחם בתופעת האייפון, הוא תומך גדול של הטומאה הסלולרית".

מבהיל.

חד, נוקב, והכי אמיתי שיש.

סבתא איומה

מתוך שיחה: "הרב לוי, אני סבתא איומה. לפני חמש שנים קניתי לבני הנשוי אייפון, אחר כך בני קנה לאשתו, ובני הזוג קנו לילדיהם הגדולים. הבית נהרס לחלוטין, הם הפכו לחילוניים למהדרין. יש לי ארבעה נכבדים מהם... אבל לאמיתו של דבר מדובר בארבעה... (וכאן היא השמיעה ביטוי מחריד, שמפאת כבודכם אשמיט אותו. ק.ל.). אני אשמה... איך מתקנים את הזוועה הזו?"

את שואלת? אני מנסה להשיב. שבי בפינת המרפסת שלך, עם ספר תהילים, קיראי ותבכי, שערי דמעות לא ננעלו.

וידוי קטן ועצוב

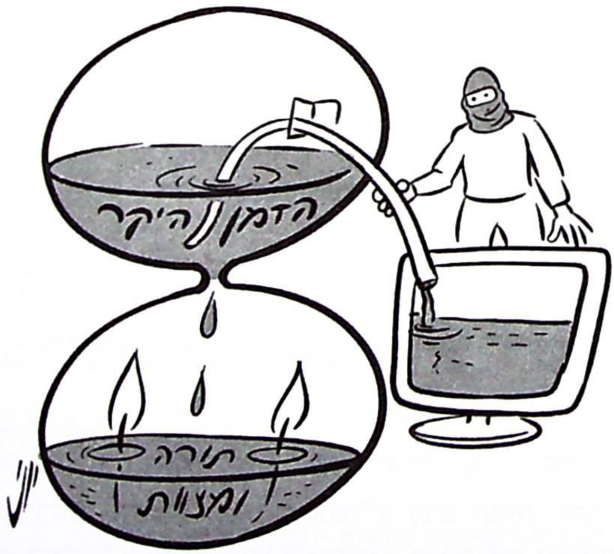
וידוי קטן.

נכון שאני מחטיף. נכון שאני בוטה ובועט, תוקף וזועם, ואפילו מקלל

ומאיים. הכל נכון, אבל הקב"ה, הוא ורק הוא, יודע כמה אני בוכה ושבור וחסר אונים, לנוכח השואה שמתרחשת מתחת לאפנו. לבכות, למות מבכי. אני הרוס מן הצבועים, ממגלגלי העיניים, מן הצדיקים בעיני עצמם, מהציניקנים הריקניים שלא יוצאים מן התהום של עצמם. אתם חושבים שקל היה לי להגיב לגברת שהוציאה את ספריי מביתה, ולכנות אותה חצופה וקלוקלת? נורא. זה נורא.

נכון שיש לטור הזה רייטינג עצום. העורך של "השבת בנתניה" הרב אהרן רייזמן טוען, שאולי אני יותר נלהב מן הרייטינג מאשר מתיקון העולם. נו, נו.

אתה יודע מה, רייזמן? אינני אלמוני בנתניה, וגם לא ברחבי המדינה, אבל תאמין לי שאני מוותר על הרייטינג המפוקפק, רק תן לי בתים של בני תורה נקיים, זכים, נורמליים, וקח את הרייטינג לארבע כנפות הארץ.

י"ז טבת תשע"ה

"היינו כבולות לשטן!!!"

שלוש נשים - חברות טובות - שהצליחו להתגבר על עצמן ולזרוק את האייפון לכל הרוחות, שוחחו עמי בטלפון.

להלן תמצית דבריהן: "היינו כבולות באזיקים לשטן, המכשיר השתלט על חיינו, הוא הפך אותנו למכורות לעולם ריקני. עכשיו יש לנו זמן איכות לילדים, לבעל, לנפש שלנו. לא האמנו לאיזה בור נפלנו, ותודה שהארת את עיננו".

א.ש., ג.י., מ.ג.

הראשון לציון הרב יצחק יוסף:

"העובר במקום שיכול לראות מראות אסורות נקרא "רשע"

פסק הלכה נוקב

היו שפירסמו השבוע בשם הראשל"צ הרב יצחק יוסף שליט"א שמחזיקי האייפון וכד' וכן בעלי האינטרנט הפרוץ הם נאמנים לעדות.

אלא שדברים אלו שפורסמו, אין להם שחר כי כך עולה מתוך פסקי הראשל"צ בעצמו שיובאו להלן. אגב מפורסמת ההלכה, שמי שסועד ליבו בשוק, פסול לעדות, שכן אם על כבודו אינו חס, על כבוד הזולת יחוס?

להלן קטע מתוך כתבה שפורסמה במוסף "עונג שבת" של העתון "יום ליום" מן התאריך כ"ג אלול תשע"ד, ובה התראיין הראשל"צ יוסף בנושא הטומאה הסלולרית ומסכם הראשל"צ את הפאן ההילכתי על מחזיקי האייפון במילים הבאות המצוטטות במדוייק:

"לסיכום: מי שמחזיק אינטרנט פרוץ, אייפון ודומיו (וכן פלאפון לא כשר וחלק ממכשירי הנגנים) עובר בכמה איסורים:

משום האיסור לעבור במקום שיכול להיכשל במראות אסורות ובגמרא קראו לאדם כזה בשם "רשע", גם אם לא נכשל.

משום **'אל - תפנו - אל - האלילים'.**

משום **'אל - תשכן - באוהלך - עולה'.**

משום **'לא - תביא - תועבה - אל - ביתך'.**

משום האיסור 'לישב - במושב - ליצים'.

משום **'ולא - תתורו - אחרי - לבבכם - ואחרי - עיניכם'.**

משום **'ונשמרתם - מכל - דבר - רע'.**

וכשעובר על הסכמת גדול הדור או רוב גדולי ישראל עובר גם כן על לאו **'דלא - תסור - מן - הדבר - אשר - יגידו - לך - ימין - ושמאל'.**

וכן על מצוות עשה של **'ועשית - ככל - אשר - יורוך'.**

וכן 'משום - מגרה - יצר - הרע - בעצמו'.

עד כאן דברי הראשל"צ.

נו, אז אם זללן סנדויצ'ים בחוצות העיר פסול לעדות, אז מי שמכונה "רשע" וליצן ומגרה יצרו ועובר על דברי חכמים ברגל גסה, מותר לעדות?

ופשוטים הדברים ואינם צריכים ראייה.

"ההובלה על חשבוני"

תגובה: "הרב לוי, הגב' מ. מ. החצופה מחזיקת האייפון שכתבה לך מכתב, רוצה להוציא ספריך מביתה, ואני מוכן לקבל אותם לספרייתי, וההובלה על חשבוני. שנים אני חולם למלא את ביתי בספריך, וטוב שישנה אחת כזאת... יותר מזה, אנא עדכן אותי אם יש כאלה שמוציאים את ספריך מביתם בגלל המאבק הקדוש הזה... עלה והצלח.

ליאור נאור

מי הם בני התורה?

"מעבר לחוצפה של הגב' מ. מ. בעצם אחזקת האייפון, יחסה לבעלי-תשובה מעיד על אופי שחצני ומתנשא, שלמרות עוונותיה היא מחזיקה מעצמה ומהדומים לה "בני תורה". כך נראים בני תורה? אוי לאותה בושה".

הרב ג.א.

שיתפללו בחוץ...

פסק דינו של הגאון הגדול הרב מרדכי ברנט שליט"א ומורה צדק בקרית צאנז: "המחזיק מכשיר לא כשר מאבד חזקת הכשרות שיש לכל אדם מישראל, ולדעת רוב פוסקי ישראל הוא פסול לעדות ואין מניחים אותו אפילו לאפות מצות (!!!). ולעניין יחוד, דינם כפרוצים ממש".

מוסיף הרב ברנט "עדיף שמחזיקי מכשירים אלו לא יכנסו לבית הכנסת אלא יתפללו בחוץ, משום שהם מעכבים תפילותינו מלעלות כלפי שמיא".

מה יש להוסיף?

"משפחתי עומדת להתפרק"

"הרב לוי, אני הרוס. אני שקוע בבוץ הזה עמוק עמוק, ואינני יכול להיחלץ ממנו. בעקבות כתבותיך התחלתי להילחם, עדיין ללא הצלחה מרובה. תתפלל עלי, המשפחה שלי עומדת להתפרק".
ש.

אתפלל עליך.

תנאי ראשון לקבלה

ר' שרון יוסף פנה אלי והודיעני בזו הלשון: "אנחנו עומדים לפתוח כולל אברכים בקרוב. תנאי ראשוני לקבלה - אחזקת מכשיר פלאפון כשר בלבד!!!"

ירבו כמותכם בישראל.

העתונאי נחום ברנע מגלה עולם

עיתונאי "ידיעות אחרונות" נחום ברנע פגש קבוצה של בחורים מישיבת "תפרח" במהלך כינוס בחירות שנערך בעיר שדרות. בטורו הפופולרי בחר ברנע להתמקד דווקא בחבורת הבחורים החרדים מ"תפרח".

וכך כותב ברנע: "בדרך לבאר שבע, ממוקמת ישיבת "תפרח". אוכלוסיית תלמידיה מגוונת. מבחינה ערכית השקפותיה אנטי ציונית, והתלמידים יצביעו רובם אם לא כולם ליהדות התורה".

ברנע עובר בטורו לנתח את סגנון הבחורים, "הם באו רק להשביע את סקרנותם, סקרנותם לא יודעת שובע. לימודי ליבה אין להם אבל הם שולטים בחומר, בקיאים בכל שבב של רכילות פוליטית, עוקבים אחר כל מילה בתקשורת. פוליטיקה היא מנת הבידור המותרת להם, הם מדברים על פוליטיקאים באותה ידענות שבה חילוני בני גילם מדברים על ידוענים חילונים".

לסיום, משבח ברנע את בחורי "תפרח" וכותב: "אנחנו מדברים דקות ארוכות ומשוחחים במעגל, ופתאום אני תופס מה אני לא רואה. אני לא רואה סמארטפון, שום רינגטון לא נשמע ברקע, שום ווטסאפ לא קוטע משפט. ולרגע אני לא בטוח מי כאן שבוי ומי חופשי לנפשו".

יופי, ברנע קלט שהוא וילדיו כבולים באזיקי השטן, אלא שלצערו אין לו סיכוי להיחלץ משם.

להלשין על אש בוערת

חובה לסיים בעוד פסיקה מעניינת של הדיין ומורה הצדק הרב מרדכי ברנט שליט"א: "ניגש אלי אברך, וסיפר לי שהוא יודע על יהודי מן השכונה שיש לו אייפון, 'אבל לא אלשין עליו'. השבתי לו: זה דומה לאחד שראה שריפה גדולה ומסוכנת שיכולה לגדוע חיי אדם, אך הוא לא רוצה להגיד היכן היא פרצה. כל מי שרואה מכשיר כזה ביד יהודי, חייב לבוא ולהודיע. מדובר באש בוערת". כך הרב ברנט פסק.

בתים נשרפים ויש ששותקים. אין גבול לטיפשות ולרוע הלב...?

כ"ד טבת תשע"ה

החרדי,
החרד"קי,
החילוני

ברשותכם כמה מילים מכאיבות.

כשחזרתי בתשובה לפני 30 שנה, היה העולם החרדי שונה לגמרי. המושג לייט, לא היה בו. הלייט היה שייך - ואף שודרג במשך השנים - לדתי לאומי - וזה הכל. חסיד היה חסיד, ליטאי היה ליטאי, וספרדי היה ספרדי. מותר היה שיהיו מלחמות אידיאולוגיות, ואף היו כאלה, קשות ומדממות, אבל תמיד ידעת לאיזה מחנה אתה שייך לטוב ולמוטב.

בעשור האחרון נפל דבר. "השבאב" החרדי זקף ראש. עם הזמן הוא סחף אחריו גם אנשים בוגרים, וכשהגיע עידן הטומאה הסלולרית, החרדי-לייט, או החרד"ק (חרדי קל דעת) הפך לחזון נפרץ.

החרד"ק-לייט (ורעייתו כמובן) מזלזל בתפילות, בצניעות, בשבת, בלימוד תורה, בשמירת העיניים, ב-כ-ל. בקיצור חוץ מתחפושת החרדי, שהיא מאד נוחה מבחינה חברתית, הוא פשוט לא שם. הסחף הזה גלש

גם לבתים חשובים וערכיים, שפתאום התעוררו לגלות שהמרחק בינם לבין בית חילוני הוא לא יותר מהושטת יד.

חרדים מבוגרים וחשובים מתנהגים כמו ילדי כיתה ו' ומתלהבים מכל שטות של הסלולרי. מכורים אליו כמו צרכני סמים ברובע הארלם הניו יורקי.

הלייט-חרד"ק עושה הכל. נוסע לחו"ל, אוכל חצי-כשר, וכמובן צולל עמוק לאתרי הטומאה הסלולרית, ויש לו כמובן דעה ניצחית וסוחפת על עמדותיו, "שלא יחנכו אותי, העולם מודרני, צריך להיות פתוח לנעשה מעבר לגטו" ועוד כל מיני משפטים כפרניים שלא נועדו אלא לאפשר לו לחיות כמו חילוני, ולהרגיש שייך לחרדים. רבנים? דעת תורה? את החיה הזו הוא הרג מזמן. הוא הרב של עצמו, דעת התורה של עצמו. ותעזבו אותו בשקט.

עצוב? בהחלט.

המאבק הקטן שלנו, כאן בעירנו נתניה, הנעשה בעוד כמה ערים בארצנו, לא נועד אלא להציל מעט. כן מעט. כי אם חלילה המעטים הללו ינשרו גם הם, אז תגידו "קדיש" על עם ישראל ח"ו. המלחמה הצנועה הזו נועדה לשמר ובעיקר לחזק את פך השמן הטהור, את אותם מתי מספר של בתים ומשפחות שמבינים מה עיקר ומה טפל, מה טהור ומה טמא, מה מותר ומה אסור.

בואו נסכים, שאנחנו שותפים לפרוייקט שימור קומץ של תלמידי חכמים לטובת הדור הבא, זה הכל. וזה המון.

הרבי מקוצ'ק - שחי ופעל בעידן הרפורמים - אמר פעם "גם אם כולם יכפרו ויהפכו לרפורמים, ואני אשאר כאן לבדי, אז אני, ורק אני, עם ישראל". מסר עצום ונורא.

יש כמה טיפשים וצרי-דעת במקומותינו, שחושבים שהם עובדים עלי, עושים ממני צחוק, ולא קולטים שהבעיה שלהם אינה קובי לוי, הבעיה שלהם זה הם עצמם. בעייתם היא דלות הדעת שלהם, והרסיס האחרון של יראת-השמים שעוד נותר בהם, שגם הוא בסכנה גדולה.

ומה שמתרחש כאן בין המילים, זו זעקה גדולה ומרה שיצמידו אל ליבם את רסיס יראת-השמים האחרון שלהם, בטרם פורענות. זה הכל.

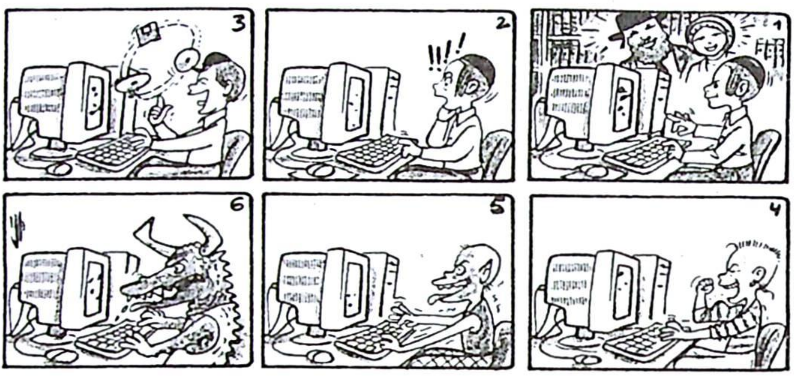
מכתב גלוי לרב מסויים, שהגעתי לשמוע דרשתו

שלום לך ידידי.

כשנכנסתי לאולם הבחנת בי, ועיפעוף עיניים של מבוכה ניצנץ בעיניך. אני, עם החוצפה הישראלית שבי, התיישבתי לימינך, והקשבתי כמו כולם לדברי התורה החשובים שהשמעת. באמת יפה, אתה שולט באגדות חז"ל היטב היטב. בין לבין שמענו אותך אומר "עין - רואה - הלב - חומד - וכלי - המעשה - גומרים". אחר כך שמעתי צילצול מוכר מכיס החליפה שלך. הכנסת יד וניסית להשתיק את המכשיר, פעם פעמיים שלוש, והנודניק הזה לא שותק. תמהתי - ביני לבין עצמי - מדוע אתה לא מוציא אותו מן הכיס ומכבה אותו... לקח לי זמן להבין ולקשר את מבט המבוכה בעיניך, לבין המאבק עם הנודניק שבתוך הכיס. הערצתי אותך באותן שניות, שעשית לי חשבון, והתביישת!!! ומצד שני ריחמתי עליך עד שורשי שערותי. ממני אתה נבוך? ממני אתה חושש? למה מי אני ומה אני? ריחמתי עליך, כי הקב"ה - משום מה - לא נמצא בסדר היום שלך. הוא, הבורא, העין הצופיה, האוזן השומעת והרושם בפינקסו את כל עלילותיך, לא מצוי בחשבון הנפש הפרטי שלך.

היש עבודה זרה יותר גדולה מלהחליף את הקב"ה ביצור בשר ודם,

שהיום כאן ומחר בקבר? למה לך להמשיך לחיות חיי זיוף נוראיים, ולהחליף עולם חולף בעולם של נצח? לעולם לא מאוחר. אנא, חזור להיות יהודי, ולא מסומם טכנולוגי.

סבא נילחם בסם הוירטואלי

שיחת פלאפון.

"הרב לוי היקר. אני כבר איש לא צעיר, סבא למספר נכדים. קראתי בשקיקה את מאמריך בנדון, והם נגעו לליבי. אינני מאותם ציניקנים שאתה מלגלג עליהם, ומשפיל אותם והם מחזירים לך באותו מטבע. אני, אם תרצה או לא, אני לא אבוד. בחודש האחרון אני נלחם עם ההתמכרות הזו, ועושה המון מאמצים להיפטר מן הסם הוירטואלי שתופש לי כמעט חצי יום וחצי לילה. אתה לא יכול להבין באיזה אסון מדובר, כי מעולם לא נפלת לתוכו. הנורא ביותר, זה שנידמה לך שיש לך חברים בווטסאפ, ואין לך אף אחד. לא פחות נוראה היא העובדה שאתה מאבד ידיים ורגליים בין אתרים מזוויעים, ושבוי אליהם. אין לי את האומץ לשבור את המכשיר... אבל הפחתתי המון שעות של התעסקות בו... אני מתבייש בעצמי, אבל לא מסוגל". יפה.

"מטביע את האייפון של אשתי"

שאלה: "ר' לוי, אני חוזר בתשובה כמה שנים, יש לי מכשיר כשר ולאשתי יש אייפון, והיא מקבלת בו, לדבריה, כל מיני חידושי תורה מן הרבניות והחברות שלה. זה מותר?".

תשובה: חביבי, זה אסור ואיום ומסוכן, כי אין אפוטרופוס לעריות נאמר גם לגבי נשים, ואין לך מושג קלוש איפה היא נמצאת, כשאתה רדום בשתיים בלילה.

"הבנתי. קראתי שהראשון לציון הרב יצחק יוסף הטביע את האייפון של התלמיד שלו, זה מה שאני אעשה למכשיר של אשתי".

"רגע... רגע..." השיחה נותקה.

"אחרי שעה הוא חוזר אלי "הרב לוי, תן לי את הטלפון של מי שמוכר מכשיר של חברת "נתיב", היא ויתרה על האייפון...".

מכשיר של "נתיב"? חצי צרה.

נוטשות ילדיהן ובורחות. לאן בדיוק?

אפרופו נשים עם אייפון.

עמיתי מן המאבק לטוהר המחנה בירושלים שלח לי רשימה של מספר נשים, אמהות לילדים חרדים, שנטשו את בתיהן ילדיהן ובעליהן, ונמצאות הרחק הרחוק מעולם התורה מבלי להיכנס לפרטים מיותרים. הכל התחיל מכל מיני מיילים והודעות לא מחייבות, והסוף הוא חורבן הבית השלישי, הרביעי, החמישי. מי סופר?

מונח לפני ציטוט של בעל נטוש שכזה. "אני בטיפשותי הסכמתי להשאיר לה את האייפון לצרכי העבודה, כדי לקבל כל מיני מסמכים ושאר עניינים. הבוס שלה הסביר לי שזה מאד חיוני וחוסך זמן. תכל'ס, צרכי העבודה, הפכו אותה לאבודה. אין עם מי לדבר, אין על מה לדבר, אני משלם מחיר כבד על התמימות שלי...".

והעוללים זועקים "אמא", ואין אמא.

להזדעזע, רק להזדעזע.

חוכמולוג שעשה מהפך

אפרופו צרכי עבודה. לאחד מידידי ישנו עסק נחמד, והוא זקוק - לדבריו - למכשיר הטמא. שיחותי עמו עלו בתוהו. הוא כמובן מרגיש צודק, וחכם, ויודע הכל, "ואל תחנך אותי אדון לוי, אני לא ילד קטן".

נו מילא, ניתקתי מגע ממנו שלא יחשוב שהוא מרכז הטרנד של חיי. אלא שכבר לימדנו רבי עקיבא, כי טיפה ועוד טיפה על לב של אבן, עושות בו סדק דק, ואולי אף חור גדול ועמוק.

השבוע לחש לאוזני ידיד קרוב, כי הנ"ל רכש מכשיר מוגן לאחר שבחן אותו היטב וכי הוא עונה על כל צרכי העבודה שלו.

לאמיתו של דבר, עדיין לא קיבלתי ממנו איתות על השינוי המבורך, אבל ראוי לרומם אותו על גדלות נפשו, להתקפל ולחזור לחצי הדרך לקראת מעונם הקדוש של בני התורה.

ט' שבט תשע"ה

"דברו עלי לשון הרע - זה העסק הכי טוב שלי"

ידעתי שזה יגיע. ברוך השם שזה הגיע, ומי שעוסק בצרכי ציבור זה לא חדש בשבילו.

יש טרנד חדש בקרב נושאי האייפון, בעיקר בקרב העקשניים ביותר, שבנו תזה שלמה להצדיק את נפילתם הרוחנית. הם מאשימים אותי במלוא הרצינות, שופעי פתוס, רוויי בטחון עצמי, שהמלחמה נגד מכורי התיעוב הסלולרי, נועדה כדי שאכניס לכיס שלי קופון, עקב המעבר מן הטמא לטהור.

נעבעך, האשמה הזו נפלאה עבורי משני צדדים:

יש אנשים בעולם, שעדיין חושבים שיש לי חוש מסחרי, וזה מאד מחמיא לי (כי מה לעשות, עד היום חושי העיסקיים הם עלובים עד מאד. מזל שחננו אלוקים ביכולת כתיבה לא רעה. באמת תודה).

"החפץ חיים" כתב בספרו שמירת הלשון, כי מי שמדבר על חבירו לשון הרע, מאבד את כל עולמו הרוחני ושכרו לעולם הבא, ומי זוכה

בו? מי שהוא מדבר עליו. לפי הנתונים שהגיעו לאוזני לנושאי האייפון שמלעיזים עלי, יש גם זכויות רבות (לפחות על הנייר) כך שעשיתי עסק טוב.

טלו אייפון מבין עיניכם!

יש כמה ליצים שיודעים כמה אגדות וחז"ל, ואף נחנו בכשרון ספרותי, והם מאשימים אותי ב"טול קורה מבין עיניך", שהרי סביבך ישנם נושאי אייפונים, תתקן אותם אחר כך את כל העולם!

נחמד. בהחלט האשמה חביבה, אבל כאן המקום להבהיר בצורה נוקבת וחד-משמעית. כל אדם בוגר בעל בחירה, בוחר בטוב או ברע, ועתיד ליתן דין על כך, ולי אין שום אחריות כזו או אחרת, על קרובים או רחוקים.

יש פה בחירה חופשית.

אבל את הצעקה אני משמיע, לא בוחל במילים, לא עושה חשבון "מה יגידו, ומי יגידו, ואיך יגידו", אלא, שכאשר מלעיזים עלי נושאי אייפונים גלאקסי, אני בהחלט רגוע כלפי שמיא, זאת כל עוד רבנים, תלמידי חכמים, ויהודים בעלי צורה מחזקים את ידי המאבק הזה.

אז טלו אייפון מבין עיניכם!!!

דיין מהווה דוגמא...

לפני שנה בדיוק התפרסם ראיון עם הראשון לציון הרב יצחק יוסף

שליט"א, הנה ציטוט קטן ממנו "אסור שיהא לדיין טלפון לא כשר, רבים - חללים - הפילה, לא רק עובדי הרבנות צריכים להקפיד על פלאפון כשר, אלא קל וחומר הדיינים הם אלה שנותנים דוגמא, רואים אותם בכל מקום".

דיינים, אנא משמשו בכיסכם...

מי הוא בעל עבירה?

הרב אהרון בוטבול שליט"א, חתנו של מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, התבטא לא מכבר בחריפות נגד מחזיקי הטומאה הסלולרית. ציטוט: "בהלכה כתוב שבעל עבירה אסור לו להיות חזן. מה זה בעל עבירה? מי שעושה עבירות כל הזמן. כולנו עושים עבירות, אין אדם שלא עושה עבירות, אבל לפחות אנחנו מצטערים על זה. אבל אחד שבאופן קבוע מחזיק מכשיר טמא, הוא עושה עבירות בקביעות, ונקרא בעל עבירה".

האומנם יש בושה?

פסק הלכה של הגאון רבי יהודה סילמן: "אין חובה להחזיר מכשיר שאבד מסוג אייפון וכד' לאדם המוגדר כ"רב", וזאת עקב חשש לפגיעה בכבודו. משום שאם המוצא הישר יחזיר את האבידה, ה"רב" בוודאי יתבייש לקבל את המכשיר משום שנתפש בקלקלתו".

כך הרב סילמן.

ואני הקטן שואל: האומנם יש בושה בקירבם? מסופקני.

בית נקי - חיים בריאים

לכבוד הרב קובי לוי.

שלום וברכה.

אני כותבת ומקווה שהמסר יעבור בצורה ברורה ויחדור אל הלבבות. בעלי ואני אנשים חרדים עובדים. אין לנו מחשב בבית ומכשירי הפלאפון שלנו פשוטים ללא חיבור לאינטרנט. פעמים רבות נתקלנו בדילמה האם להכניס אינטרנט לביתנו, מכיוון שהדבר מאד נצרך לעבודתנו, אך החלטנו שלא מכניסים ובשום צורה, וכאן מתחיל החלק היותר חשוב של המכתב:

אין לך מושג כמה ברכה יש לנו בבית ב"ה, ואני בטוחה שזאת הסיבה העיקרית: רוגע בבית, תקשורת טובה, בית שמח, ישוב הדעת ובעיקר נחת מהילדים שהם מושא לגאווה. מעבר לזה, כמו שלכל דבר האסור בתורה יש תחליף, גם לזה יש תחליפים רבים ששכרם גדול מאד: אנו מוצאים דרכים יצירתיות להעסיק את הילדים כמו לטייל בחוף הים (בעיקר בחורף), בשמורת האירוסים, בשלולית, פעם בחודש נוסעים לטייל יחד מחוץ לעיר, גם לנקות את הבית ביחד עם הילדים זו חוויה.

שלא תחשוב, לא הכל ורוד וישנם לא מעט קשיים, אך אנו ההורים פנויים לילדים והילדים לומדים להכיר טובה ולא מרגישים שהמחשב חסר בבית.

לסיכום, יש חיים אחרי האינטרנט (לצורותיו) ואפילו טובים יותר.

בברכה

מ.י.ש

"יצרנו בית הרוס"

שיחת טלפון: "הרב לוי שלום רב. הנה אני מודיע לך פה בצורה חד-משמעית, רעייתי ואני נמצאים בתהליכי גירושין מתקדמים, וחמישה ילדים יצטרכו להתרגל לאווירה של בית הרוס. הסיבה? אשתי חולת אייפון. חולה ממש. בקושי מכבסת, בקושי מבשלת, בעבודה שלה היא מחזיקה איכשהו, העיניים שלה שחורות מעייפות, ואין עם מי לדבר. אני איכשהו ניגמלתי מהרעה החולה הזו, אבל גרושתי לעתיד, שקועה עמוק עמוק. תמשיך להתריע. כל זוג שתציל, זה עולם ומלואו".

מ.

לב של בשר

במו עיני ראיתי ידיד טוב שלי, צועד עם עוד ארבעה חברים (חציים אנשי עסקים) לכיוון אחת החברות הכשרות (המוגנות), ועושים את הפעולה הכל כך מתבקשת למי שרוצה להציל את ילדיו מחורבן רוחני צפוי כל כך.

לא אבדה תקוותינו, יש עדיין לבבות של בשר.

רגל וחצי בקבר, ומורד

בתחילת שבוע ניגש אלי מישהו עם פוזה של עבריין (לא נתנייתי) קילל אותי נמרצות, איים עלי כמו שצריך "קוראים לי פלוני, ועוד תשמע ממני". למען הגילוי הנאות האיום הזה לא נבע מפרשיית האייפונים, אלא מעיסוק ציבורי אחר שיש לי חלק בו.

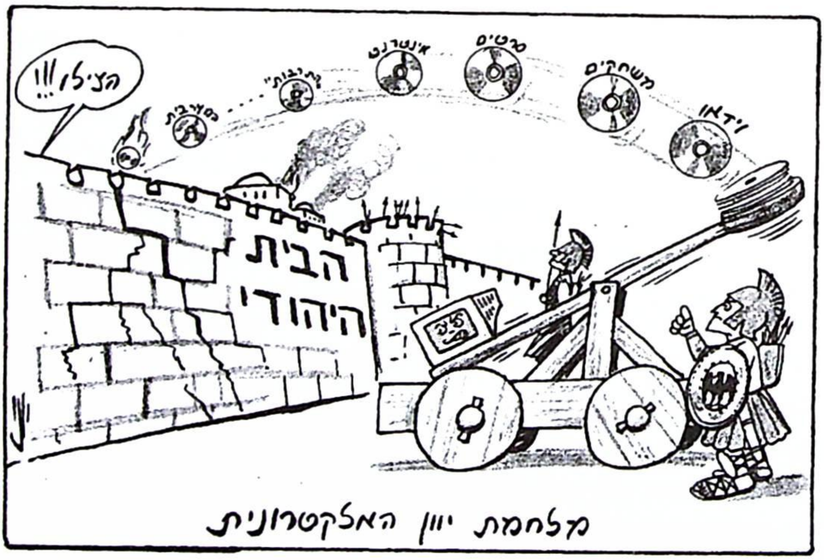
נבהלתי? לא.

ריחמתי? כן, עד כלות הנשמה. מדוע? כי יש אנשים שדופי דעת וחסרי הבנת המציאות האמיתית, הבונים לעצמם עולם שיקרי, עולם הפוך. בעולם המוטעה שלהם, הרשע הוא צדיק, הצדיק הוא רשע. המבולבלים הללו רואים במי שרוצה להיטיב - מזיק, ומי שרוצה להרע - מועיל. להתפוצץ מהרחמנות עליהם.

לא מכבר יהודי נכבד היה רגל וחצי בעולם הבא. כפסע בינו לבין המוות. חולה כמעט סופני. העתרנו עליו (עד היום!) שישוב לאיתנו הראשון, וב"ה, הקב"ה ריחם עליו והוא מתפקד יפה, עדיין לא מושלם. ומה הוא עושה בזמנו הפנוי? משמיץ אותי באתרי האשפה שלהם.

לכעוס? להגיב? לנער אותו? חלילה.

רק לבכות ולבכות ולבכות, שאנשים עד זיבולא בתרייתא, לא עושים תשובה.

מלחמת יוון האלקטרונית

ט"ז שבט תשע"ה

"מי שמחזיק אייפון לא יכול להיות דתי!!!"

השבוע נקלעתי לארוע משמח ורב משתתפים. דא עקא, שבאותו ארוע ישבו סביב שולחן אחד חבר ליצים ידוע ומפורסם, אשר נהגה להציג בפני את מכשיריו הטמאים תוך שימון בלוריותיהם וצדעיהם המגולחים, וחידוד נעלי השפיץ.

כבר ידוע ומפורסם שלא נולדתי בקיבוץ, וגם רוקח עדין נפש לא הייתי, גיחכתי למשובתם של נערי החוף הללו, ועל רקע הרעש מחריש האוזניים צעקתי באוזנו של לץ מצוי "טיפשון שלי, אתה כבר סוס מת. אתה הולך ונרקב לקראת סופך הרוחני, והצעקות שלי לא מיועדות אליך. יש בשדותינו המון אנשים טובים ותמימים ורק אליהם אני מדבר. הבנת סוס צולע שלי?".

לגופו של עניין, ללא ספק מי שאיבד את הבושה, איבד גם את הצורה הפנימית היהודית שלו, ולא משנה אם יש לו כיפה על הראש וציצית על הגוף. הוא מת.

אמר לי השבוע יהודי בעל מעמד ההולך וניגמל אט אט מההתמכרות

למכשיר (ובעתיד יכתוב כאן מאמר נרחב בנדון) "הרב לוי, הסכת ושמע. מי שמחזיק אייפון ושות' לא יכול להיות דתי!!! לא יכול להיות דתי!!!"

◆◆◆

הביטי בבעלך, הבט באשתך, וקחו בחשבון שאתם משחקים באש. נכון, עכשיו הכל תקין, עוד לא קרה אסון, אבל בתכל'ס אם רצים כמו סוסים עיוורים על שפת הנהר, זו רק שאלה של זמן והוווף, אתם בתהום.

"התמכרתי לאינטרנט בגלישה ראשונה"

שיחת טלפון.

"הרב לוי, הייתי מאד מודאגת שהמדור שלך לא הופיע בשבוע שעבר...".

(אגב לידיעתכם, מעולם לא הקלדתי על מחשב. עד היום סיפוריי ומאמריי נכתבים בעט ונשלחים בפקס לקלדנית. בשבוע שעבר נבצר ממנה להקליד, ולכן המדור לא פורסם).

"רציתי לספר לך שלפני כחודשיים, הביאו לי מודם כדי לבצע עבודה כלשהי. השעה היה תשע בלילה. בתי בת ה- 14 התיישבה לצידי... בחמש בבוקר, אתה שומע? בחמש בבוקר נוכחתי לגלות שאני מכורה למכשיר. גולשת מפה לשם, אמנם לדברים נקיים, אבל מ-כ-ו-ר-ה!!! וכל זה מפעם אחת ויחידה, מגלישה ראשונה. אז מה יעשו אותם נערים מסכנים ובנות תמימות שאין להם כוחות נפש לעמוד מול הפיתוי!! לי הספיקה הפעם הזו ל-נ-צ-ח. אני מתחננת לפניך תמשיך ותזעק ותצרח, ואל תחשוש להשתמש במילים קשות ומעליבות. עדיף שנעלב

ונרגיש מבוזים כאן, ולא ניכחד בשואה הזו לעד ולנצח נצחים".

אייפון בבית ומכשיר כשר בכיס

ניגש אלי לץ מצוי עם אייפון, ושאל דווקא בנימוס "מה רע במכשיר מסונן, יש לי אייפון מסונן...".

התשובה פשוטה. הבעיה - בין השאר - היא מראית-עין, אתה יהודי חרדי ולומדים ממך, עדיף שתקנה מכשיר כשר ותסתובב עמו.

ההוא פער שתי עיניים תמהות "אז אתה רוצה שאני אעבוד על עצמי ועל כל העולם בעיניים, כלומר אסתובב עם מכשיר כשר בפרהסיה ובבית יחכה לי האייפון, או בכיס המעיל".

בדיוק כך עניתי לו. מדוע?

א. יש בכך קידוש שם שמים שיהודי חרדי מחזיק בידו מכשיר כשר.

ב. כל שניה שהאייפון לא בידך אתה פחות חשוף לזוועות.

ג. הרמח"ל מסביר: אחרי המעשים נמשכים הלבבות. כלומר, תעשה מעשה טוב עם הנשמה הפצועה שלך, קנה לה לאומללה ב- 100 ₪ מכשיר כשר, ותחבוש את פצעיה. פתאום תגלה בעצמך כוחות נפש להיפטר מן הצרעת האייפונית, שתוציא אותך מת מן העולם הזה וגם מן העולם הבא.

שכר שיחה נאה ללץ "הרב לוי, יפה אמרת, אחשוב על זה".

נחמד.

שוטים שבעולם...

קבוצת בעלי בתים נחמדים, ישבו בבית כנסת בסעודה שלישית וקיטרו: "עם כל הכבוד לקובי לוי, שלא ינהל לנו את החיים, הוא רודף את מחזיקי האייפון שלא בצדק. אנחנו אנשי עסקים וזקוקים למכשיר הזה, הוא מדבר כנראה על אברכים שלומדים תורה, האייפון מסוכן מאד בשבילם... לא בשבילנו".

אברך יקר ישב לצידם וגיחך לעברם "שוטים שבעולם, אברכים לומדים 14-10 שעות תורה ביום, ובקושי נחשפים למכשיר המתועב, ובנוסף לימוד התורה מגן עליהם. אבל אתם כל היום בעסקים, ברחובות, עם המכשיר פתוח, הסיכויים שלכם לגלוש לתועבות הם 100%. שימו לב עד כמה התעוות שכלכם" אמר ולא יסף.

והללו? הפלא ופלא שתקו. נו טוב, לא אבדה תקוותם.

"סבא אל תבוא!!!"

שיחה: "הרב לוי שמע סיפור. הנכד שלי מתקשר אלי ואומר לי "סבא, אל תבוא לקחת אותי מהתלמוד-תורה בבקשה". שאלתי למה והוא משיב: "כי יש לך אייפון, וזו בושה גדולה בשבילי שהחברים שלי יראו אותך עם המכשיר הטמא".

ואני שואל אותו, נו סבאל'ה החלפת למכשיר כשר?

לדאבון ליבי אני שומע גימגומים מעבר לקו. כואב הלב, שיש סבים כאלה שעלולים להשחית את נפש נכדיהם.

הראשל"צ: "לסלק בחור עם אייפון!"

הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף פסק השבוע כי על ראשי ישיבות לסלק תלמידים עם אייפון. "אין שום הווא אמינא להתיר דבר כזה".

הראשל"צ הוסיף "לצערי סולפו דברי בעבר כאילו אני מתיר אייפון. ח"ו. אבל ישנה בעיה שלא כולם שומעים לנו. מה אפשר לעשות? ניתן להם מכות? אסור להחזיק אייפון לאף אחד".

וזה כולל דיינים, חברים, סופרי סת"ם, רבנים ובלניות, ומשגיחי כשרות. ובואו נעשה קל וחומר אם לסלק בחור מישיבה על אחזקת אייפון. קל וחומר שיסולקו כל הנ"ל ממשרותיהם... לא ככה?

אצל הגר"ח קנייבסקי שליט"א

לפני כחודש ערכנו ביקור בביתו של הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי שליט"א ושאלנו מספר שאלות נוקבות. בפגישה נכחו הרב מנחם שטיין, הרב אביגדור אריאלי, ועוזרי היקר ר' אפרים נימני ואנוכי.

במלוא הזהירות, אני כרגע נמנע מלפרסם מה בדיוק נאמר שם, עד שהדברים יחלחלו אצלי ויתעדנו, ובעתיד יקבלו ביטוי הולם.

חכו בסבלנות.

וכמו תמיד אשמח לשמוע על התקדמות ושינויים ועליה רוחנית בעקבות הניקיון הסלולרי בבית.

כ"ג שבט תשע"ה

מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי שלום כהן שליט"א:

"הסמרטפון הכשר, אם אינו מלאך המוות - הרי הוא עמלק"

כאן המקום לציין ולאזכר, שהטור הזה שנועד לטהר את מחננו מן הטומאה הסלולרית, קנה לעצמו אהדה ציבורית עצומה הרבה מעבר לעיר נתניה. זה מלבב ומהווה דגל של סניגוריה לכלל ישראל.

לשמחתי, מרבית המגיבים/ות הם כאלה שעושים צעדים יפים ואמיצים לטיהור ולניקוי הבית, המשפחה, בית הספר, המשרד, וכל מקום עבודה אחר. יישר כוחכם.

לא מכבר הגיע אלי פקס זועם, ובצדק, על כך שאנשי חינוך מפקחים מנהלים ועוד, עדיין מנפנפים בידיהם מכשיר טמא, ועושים בו כבתוך שלהם, לנגד עיני הדור המתחנך.

כאן המקום והזמן לצטט בפניכם דברים שאמר לא מכבר מרן ראש

הישיבה הרב שלום כהן: "הסמארטפונים 'הכשרים' גם אם אינם מלאך המוות הריהם עמלק". ע-מ-ל-ק!!!

מה זה עמלק? מבלי להתעמק יותר על המידה, עמלק הוא מקפיא האמונה. צללת לסמרטפון, הלכה האמונה, הלכה התורה, התאדתה לה יראת השמים וכל החטאים העוונות והפשעים מ-ו-ת-ר-י-ם.

נו, ואם בדרכו של מרן עובדיה יוסף זצוק"ל הולכים אנו, ושותים בצמא את דבריו של יבדל"א מרן שלום כהן, מחנכים ומפקחים שמחזיקים מכשיר "מסונן", עדיין רחוקים מלהיקרא "מחנכים".

אל תפנו אלי, גשו למרן שליט"א.

מכתב: "אל תכפו עלינו את עמלק"

שלום הרב קובי לוי שליט"א

ראשית באנו לחזק את ידך על המאבק הנחוש במחריבי הדור, הנוגעים בבבת עינה של היהדות עד כדי עוורון. לצערנו, קל יותר לאותם הנופלים לנסות ולדרדר את סביבתם אל שפל מדרגתם מאשר להתעלות אליה.

כלפי מה הדברים אמורים? לאחרונה, נכפה על עובדי רשת חינוך מסויימת, מכשיר "כשר". הכפיה נגד דעת רבותינו, הגיעה לשפל עמוק עד כדי כך שאויימנו "או מכשיר או פיטורין!". כולנו יודעים שיש לחלק מצוות ההנהלה אייפונים טרפים לחלוטין. אלא שהיה קשה להם, שאנחנו המפקחים והמנהלים לא שחים ושוחים יחד איתם בכל אותו סחי ומאוס.

ב"ה חינכנו ילדים בחינוך טהור ואמיתי כבר אלפי שנים ואין לנו שום צורך ב"ייעול מודרני" הרוצה לדרדר אותנו ואותם אל המדרון. פוק חזי כמה בטלני איכא בשוקא,

ההיפך הוא הנכון, מאז נכנסו מכשירים אלו להנהלת הרשת, המחזיקים בם, מתקשקשים כל היום במנעמי הווטסאפ: "תראי מה שלחתי... תראי מה קבלתי" ממש קשה להאמין שאלו הם המופקדים על חינוכם של עשרות אלפי ילדי ישראל.

החלטנו לקדש מלחמה בנושא, עד שנחזיר עטרה ליושנה.

השקפת הנהגה זו באה לידי ביטוי קל עתה בענין האייפון "הכשר" אך כבר תקופה ארוכה אנו רואים כיצד השקפתם השדופה השפיעה למעשה על החלטות רשת החינוך, שיכלו לעבור מתחת לטווח רדאר הרבנים. אותם אנשים ששו על האפשרות להקמת מחוז חרדי במשרד החינוך (שיזמו לפיד ופירון), ומיזמי הליבה, מיצ"ב, אמירים, תקשוב, אופק חדש וכדו' שכולם מכנה משותף אחד להם - לְחַלֵּן את הדור החדש. לא צריך שיורידו חלילה את הכיפה, די אם הלב יהיה שם...

אמרה לנו אחת הבכירות במשרד החינוך: "אנחנו במשרד מתעסקים בעיקר אתכם, הדתיים, כיון שהיום אתם מהווים 52% מילדי ישראל היהודיים, אם לא בכם במי נעסוק?. כשאתם תהיו כפופים אלינו, לא נצטרך בעתיד להפעיל שום לחץ בענין הגיוס והשתלבות בשוק העבודה החיים והחברה, הדור הבא מאליו יהיה אצלנו".

(מכאן ואילך מצורף מכתב שנשלח במייל למנהלי ומפקחי אותה רשת חינוך מדוברת)

עד כאן.

קשישים בגן הילדים

אם הגונים אנחנו, אם ישר שכלנו, הבה ונודה על האמת שאנשים בני 40 - 50 - 60 מתנהגים כמו ילדים בגן שמתלהבים מכל סירטון או בדיחה ב"ווטסאפ", שקועים כמו מכורי סמים בכל נייעס עלוב ושדוף, ומגיבים, כאילו אין חיים מעבר למכשיר. שורפים זמן ללא גבול, ומְאַדִים את נישמתם.

כן, בימים אלו אני מלווה יהודי נכבד הנאבק בהתמכרות זו, באופן יוצא מן הכלל. הוא רכש מכשיר כשר, החביא את המכשיר המתועב, וכבר חודשיים מסתובב סביבו, אך לא נוגע בו. כן, היו לו נפילות קטנות של דקות ספורות פה ושם, אך הוא שרד, דפק את הראש בקיר, נע ונע כמו מטורף, קופץ כמו משוגע ללא טיפול רפואי, אבל לא נכנע. הוא יודע שזה להיות או לחדול.

ציטוט מפיו: "אני מתבייש מן העובדה שאני מכור לתיעוב הזה, אבל יש בי נשמה של יהודי, ששמעה קול אלוקים "בני - בכורי - ישראל", אתגבר על ההתמכרות, כדי להישאר בנו של מלך... אם לא, אז דעא"ש יותר טובים ממני...".

ואין כאן מה להרחיב יותר, מתוך הנחה שהחי, כל עוד הוא חי, יתן אל ליבו.

"דבר עם הבעל שלי"

משאירים הודעות בתא הקולי של המכשיר הכשר שלי אנשים ונשים "אנא דבר עם הבן (או הבת) שלי", או "דבר עם אשתי", או "תנסה לשכנע את בעלי..." וכו' וכו'.

צר לי כי אַפֵס הזמן, וגם האנרגיה לשכנע מכורים וחולים היא כמעט ביזבוז, מאחר והשטן הזה גדול עלינו במליון מספרים, ויכלה הזמן והמה לא יכלו.

"אז מה נעשה?" הם שואלים ואני משיב: "יש לכל בית את המכור או המכורה שלו, אז מה עושים אלה שלא נגועים - מתפללים, בוכים, נותנים צדקה, מכים על חטא למען השבויים הללו, זו חובה וגם מצווה. כי לשכנע מכורים וליצנים מקצועיים באמצעים אנושיים זה כישלון צפוי מראש, ורק אם מרחמים מן השמים ישנו סיכוי קלוש לחלץ אותם מן הגיהנום.

והכי חשוב, לא להתייאש מתפילות.

גזלן של סיעתא דישמיא

אברך חשוב מן המרכז חשף לפני סיפור די ארוך, עד כמה האייפון גוזל את הסיעתא דישמיא של משתמשיו. ומאידך, כאשר זרקו אותו נפתחו להם שערים מכל הבחינות.

בלי נדר בשבוע הבא אכתוב אותו.

אשמח לשמוע על שינויים והצלחות.

ל' שבט תשע"ה

שר התורה הגר"ח קנייבסקי:

"נושאי האייפונים וכד' - פסולים לעדות ופסולים לדון"

מאת: קובי לוי

לפני למעלה מחודש ימים פקדנו את מעונו של שר התורה הגאון הגדול ר' חיים קנייבסקי שליט"א, על מנת לשמוע ממקור ראשון את דעתו על התופעה הנוראה שפשתה במחננו. המפגש צולם ותועד, וציטוט קטן מתוכו, נחשף כאן לראשונה.

"דיין עם אייפון, פסול לדון. מנהל בי"ס עם אייפון, להעבירו מתפקידו. רבנים, משגיחים, בלניות, שוחטים, פסולים לעדות...". עד כאן חלק מדבריו של הגר"ח קנייבסקי שליט"א.

האמת היא נוקבת וזועקת לשמים, בשלושת החודשים האחרונים,

קיימתי עשרות שיחות עם נושאי המכשירים הפרוצים. ההגונים שביניהם מודים: "אנחנו לא דתיים... אנחנו חיים בתוך עולם מזוייף וחיינו אינם חיים".

בוא ונודה על האמת, כי את העולם אין באפשרותינו לתקן. גלי התועבה והטרוף הרוחני שהגיעו למחננו הם עצומים ונוראים, ועל כל אחד מאיתנו לעשות את חשבון נפשו, ואם יש לו השפעה, אז שיעשה גם את חשבון זולתו, אשתו, שכנו, ידידו.

מי שקצת חווה את הסער הנורא הזה, יודע שרבים חללים הפילה, ומי שלא יקח עצמו בידיו, שניה לפני, מרסק את משפחתו, בהווה ובעתיד, ואין צורך להרחיב.

בלניות עם...

בצער רב נכתבות המילים הללו, אלא שאם מכאן לא תשמע זעקה, מאין תשמע? אם הגר"ח קנייבסקי שליט"א פוסק שדיין עם מכשיר טמא פסול לדון, ובאותה נשימה גם בלניות, חשובות ככל שתהיינה, אינן נאמנות להעיד על מה שצריכות להעיד.

וכל מי שמעט שכל בקודקודו, מבין מה פרוש הדבר. איסורי כרת, רחמנא ליצלן.

למותר לציין, שעשיתי פנייה לכמה מן הנוגעים בדבר ברחבי הארץ, והם יעשו מאמץ להאיר את עיני הטועות, ולהחזירן לדרך המלך, הטהורה והנקייה, ודי לחכימא.

אופים מצות ללא אייפונים

בקרוב חג הפסח תשע"ה ובעיתון "המודיע" כבר נחלצים להקפיד על כך שהעובדים במאפיית המצות יהיו רק עם סלולרי כשר תחת הכותרת "חדש בעולם המצות. יש הקפדה על עובדים במאפיית מצות ללא חשש סלולרי לא כשר".

סופר "המודיע" מספר, כי בעל מאפיית מצות מפורסמת רכש מכשירים סלולרים לעובדיו והחתים אותם על קנס של 10 אחוז משכרם, למי שיימצא ברשותו סלולרי לא כשר.

כידוע מלאכת אפיית המצות נעשית "לשם מצות מצווה" נאמר בכתבה. "יש אחריות כבדה לשמירת כשרות המצה מפני חימוץ, ועובדים רבים חס ושלום שיש להם אייפונים מדברים דיבורים שאינם ראויים ורואים מראות אסורות - מה שפוגם בקדושת המצה".

לסיום מספר הכתב: "בשבוע שעבר התגלה עובד שהשתמש בסלולרי לא כשר פעם אחת, והוא נקרא להנהלה. שם הודיעו לו כי למחר אין לו מקום עבודה. רק לאחר התנצלויות הסכימו לקבלו לאחר יום, אך הוא הפסיד יום עבודה.

שתבינו עד לאן הדברים מגיעים... ועד כמה חמורים הם.

גיוועלט! גם המסונן אסור?

פנו אלי כמה אנשי עסקים נכבדים, שנטשו את הטמא לטובת המסונן, והביעו בהלה ופליאה מדבריו של מרן ראש הישיבה הרב שלום כהן שליט"א שלדבריו "הסמרטפון המסונן, אם אינו מלאך המוות, הרי הוא עמלק".

לדבריהם, עשינו צעד, ועכשיו אתה מודיע שהוא מוטעה. האומנם?

ובכן ידידים אהובים, הוסבר בעבר ויוסבר גם עתה. לכתחילה כל יהודי בר-דעת ובעל צורה, שדעת תורה היא נר לרגליו חייב!!! פלאפון כשר בלבד, מבלי תוספות. המסונן נועד לכאלה שיש להם אישור מוועד רבנים מוסמך, או מרבם המובהק שמודע לצרכיהם. סכנותיו של הנייד המסונן נובעות בין השאר מהחיבור לקבוצות החברתיות המסוכנות.

אגב אורחא, שוחחו עמי לאחרונה חמישה אנשי עסקים שמגלגלים מליונים. ארבעה מתוכם מחזיקים פלאפון כשר, והגדול מכולם, עורך דין שמגלגל סכומי עתק בעיסקאות נדל"ן בארץ ובחו"ל, לא - מחזיק - סלולרי - בכלל!!!!!

נו, האם אפשר לחיות בלי העמלקון הזה? כן. עובדה.

על כל פנים, מי שנושא מכשיר מסונן, זה בסדר, זה מכובד, אך נייחל לו שזה זמני.

אגב, נפגשתי באחת השכונות עם יהודי צעיר שאמר לי: "היה לי פלאפון מיושן עם S.M.S, החלפתיו לכשר גמור, ברוך השם התקדמתי!!!". נפלא מאד.

קבוצות תמיכה למכורים סופניים

בכמה מקומות בארץ, פועלות קבוצות תמיכה למכורים לאתרים המתועבים. מדובר בקבוצות של 25-20 (או נשים, או גברים) והללו שופכים את סגור ליבם ומשוועים לישועה.

נודע לי, כי המנחים בפורומים אלה, הם כאלה שעברו חוויה דומה, והם מנסים לדלות את חבריהם מן התהום.

צוטט באוזני אחד מן המדריכים הללו: "מה אגיד לכם, אני די נקי, אני מנסה לעזור לכם, אבל עד כמה שאני מבין את התופעה, זו מחלה ממארת ואיומה, שכנראה אין לה תרופה. כרגע אני נקי, אין לי מושג מה יקרה איתי מחר".

באותה נשימה סיפר לי יהודי בן 67 השותף בקבוצה הנ"ל: "הייתי איש בריא וחזק. לפני שלוש שנים חוליה בגב נסדקה, נותחתי ושהיתי בביתי בשיקום שלושה חודשים. בשבוע הראשון קנה לי בני מחשב נייד ולימד אותי ללחוץ על "גוגל". זה מה שאני יודע, זה מה שאני מבין. "גוגל". בשורה התחתונה, אני יושב בקבוצת המטופלים - המכורים, ומנסה להציל את נפשי הפצועה. אני יודע שאני בשפל המדרגה, ואני נלחם עם עצמי לעצור, להתנקות. זה גדול עלי... אולי יש לך אדון לוי עצה בשבילי?".

תתפלאו, הצעתי לו לזרוק או לנפץ את המחשב הלא מסונן, והוא הבטיח לנסות. לא יאמן, הוא מכיר את מקור הרעה, מודע לחורבן שהנחש הזה המיט עליו, ועדיין מחזיק אותו בבית... מן השמים ירחמו.

המלחמה בטלויזיה...

לא מכבר נפטר לבית עולמו האדמו"ר מזלאצ'וב זצוק"ל, שרף אלוקים, איש צדיק וקדוש שזכיתי להכירו בימי חורפי, אשר מסר נפשו לפני עשרות בשנים כדי למגר את הנגע החדש שפרץ אז לחברה הישראלית: הטלויזיה.

ידידי איש החסד הרב שאול וייס (קופת העיר נתניה) סיפר לי, שבילדותו הוא היה חלק מקבוצת מדביקי המודעות נגד הטלויזיה, והם חשו שליחות ממדרגה ראשונה. המלחמה של האדמו"ר התפרסה על פני כל המדינה, ונמשכה עד זיקנותו ממש. הוא צפה למרחוק את האסון הצפוי מן המירקע, ולא העלה על דעתו שבמכשיר קטן יהיו מליון טלויזיות שחרדים יחזיקו בכיס ועוד ירגישו צדיקים.

באותה נשימה, מי שמחזיק טלויזיה, עד היום לא יתקבלו בניו לתלמוד-תורה, ובנותיו לא תתקבלנה לבתי"ס "בית מרגלית-בית יעקב". למה? כי טלויזיה היא אבן-בוחן ליראת שמים, לנקיון הנפש והדעת של המשפחה.

ושוב, אתם יודעים כמה טלויזיות זוועתיות מסתתרות להן במכשיר אייפון קטן ותמים למראה? שומו שמים.

אתה **לא** יורד למטה!!! הרחוב מלא סכנות יש ילדים מקולקלים ששומעים ורואים מה שלא צריך. אני מפחדת עליך.
אבל אין לי מה לעשות!... כבר למדתי והכנתי שעורים ושוב חזרתי...
צדיק שלי, יש לך חדר מלא משחקים...

ז' אדר תשע"ה

"האייפון זרקתי ונושעתי"

הרוצח הגדול של הסיעתא דישמיא, זה הפלאפון הטמא. להלן קובץ קטן של ישועות שהגיעו לשולחני. הלו! הלו! תפקחו את העיניים.

באמת תודה לקב"ה על המון שיחות עם קוראים, אשר מעשירים אותי וגם אתכם בסיפורי ישועות מדהימים. שמעתי מפיהם של גדולי הדור, כי המכשירים הטמאים נחשבים כבית של עבודה זרה, בית של חוסר צניעות (בזעיר אנפין), הם הקללה בהתגלמותה, ומעל לכל - הם מבריחי ורוצחי הסיעתא דישמיא הנוראים ביותר.

אין לכם מושג כמה צרות ומחלות נמנעות ממי שאינו קשור לעמלק הזה, למלאך המוות הזה, שתפש רבים וטובים במחננו. ציניקנים ומזלזלים לא חסר, ובהם אינני עוסק, מי שלא מוכן להגן על עצמו, מי שרוצה להתעורר מילימטר לפני האסון, זו החלטה אישית ופרטית שמקורה בחופש הבחירה שניתן לנו.

◆◆◆

ועכשיו בואו נצלול לסיפורים מדהימים שהתרחשו בשבועיים האחרונים.

הפצע אובחן - ממאיר

שיחת טלפון עם י.מ. :ר' לוי, אודה ולא אבוש, היה לי בבית מחשב עם אינטרנט פתוח, והצעקות שהושמעו בנדון חלפו לי מעל האוזניים. אני יהודי ירא-שמים, סולידי, ומלא שמחת-חיים, ובאמת שלא גלשתי לשום מקום אסור. לפני כחודש חשתי גרוד בגב. הטיפול שנתן לי רופא המשפחה לא עזר. הופניתי לרופא מומחה שבדק אותי ורשם לי טיפול תרופתי שונה לחלוטין. לפני שנפרדתי ממנו שאלתיו "דוקטור, יש לי פצעון בַּחֵך התחתון, וכמה פעמים ביום זב ממנו דם, אתה מבין בזה?".

הרופא בדק את המקום ואחרי חצי דקה צעק "מיסטר, אתה עף עכשיו מפה לבית החולים בלינסון, לרופא פלוני, לבדיקה יסודית והוא יחליט מה לעשות". הוא תיאם לי פגישה מיידית, אחרי שיחת טלפון זריזה.

רועד ומבוהל הגעתי לבלינסון עם רעייתי. אחרי חצי שעה נכנסנו, ושוב בדיקה יסודית לא נעימה. בסופה הוא רשם לי מסמך "עוד 10 ימים ניתוח, להסרת...", אתה כבר מבין. ישבתי במסדרון, שבר כלי, חרב עלי עולמי. גם אשתי עברה טראומה. פתאום הפכתי לחולה מסוכן... פתאום נזכרתי בכתבות שלך נגד התועבה הזו, ומיד גמלה החלטה בריאה בליבי. "אשתי, עכשיו אני נותן הוראה לניתוק המחשב והפלאפון מהאינטרנט, לכבוד השי"ת...".

"אדון לוי, אני מדבר איתך מבית החולים, הגעתי לכאן היום לביצוע הניתוח, אך בבדיקה המיקדמית הוברר שהפצע נעלם לחלוטין, וכל המימצאים הראשוניים נמוגו, אין, אפס. "אתה בריא לחלוטין" פסק הדוקטור התמה "אין לך דבר...". תודה רבה מיסטר לוי, ושזה ייחזק אותך להמשיך לכתוב ולנקות את השטח".

י. מ.

הסיבוך בלידה סיכן את חיי התינוק

מכתב: "אני אשה חרדית. לפני כשנתיים חלה במחלה ממארת יהודי בעל חסד שאני מאד מעריכה. החלטתי - לרפואתו - להניח את האייפון בבית ולהסתובב בעבודה ובחוץ עם פלאפון כשר. לדאבוני האיש היקר הזה נפטר, אך אני המשכתי עם מנהגי להותיר את האייפון בבית.

לא מכבר גילו לי סיבוך לא פשוט בהריון, דבר שסיכן את חיי התינוק. הדחקתי את החרדות, עד הרגע בו הוכנסתי לחדר הלידה. חרדה נוראה אפפה אותי לקראת הנורא מכל... לשמחתי הלידה היתה קלה, והתינוק יצא בריא ושלם. אבל כאן המקום לגלות את הסוד. כמה דקות לפני שנכנסתי ללידה, נדרתי בפני בעלי שאם הכל יהיה תקין נזרוק את המכשירים לחלוטין. התפללתי להשי"ת שיקבל תחנוני והכל יעבור לטובה ולברכה. כך היה. ומי שמבין בסיבוך הנ"ל, יודע שהתרחש לנו נס גדול. ומשום שאתה עוסק בזיכוי הרבים בנדון, מצאתי לנכון שתדע זאת, ותחזק את חברותי שעדיין מסתכנות עם המזיק האיום הזה".

מ.ס.

ארבעה שוטרים עם צו חיפוש!

שיחת בוקר: "ר' לוי, בוקר אחד נכנסו לביתי ארבעה שוטרים, ובידם צו חיפוש. הם הפכו לי את הבית כאילו אני עבריין, החרימו לי את המחשב והפלאפון, ואחרי הכל הובלתי לחקירה מתישה בת שש שעות. לא אפרט לך באיזה גיהנום מדובר. יש חוקר רע וחוקר טוב, חוקר סחבק וחוקר מבולבל, והם משגעים אותך ומנסים להפליל אותך, עד שאתה מוכן להודות אפילו ברצח של ארלוזורוב. הבנתי שהכל

משמים, ושמעמידים אותי בנסיון. אחרי שבדקו הכל, ביקשו לבדוק את הפלאפון.

צחקתי. אמרתי לחוקר הראשי, זה פלאפון כשר, אין בו שום דבר. לא מיילים, לא כתוביות, לא סרטים, שומכלום, ריק ריק. הם לא האמינו, והפכו אותו מכל צד. "גם אתה כשר" פסק החוקר והוסיף "שלא כהרגלנו אתה משוחרר מכאן עם הפלאפון והמחשב, ודע לך שכל חקירה שעדיין לא הסתיימה, אנו מחזיקים במכשירים אלה ובודקים אותם היטב. אבל אצלך הכל מסונן ונקי... סע לשלום ואל תחזור לכאן".

ואני רוצה לומר לך, אדון לוי, עד כמה הרחיקו ראות עיני גדולי הדור שאסרו גם את ה- S.M.S. (כתוביות). מדוע? כי הרבה מן הכתוביות הללו, יכולות להפליל ולהפיל בפח, הרגשתי זאת על בשרי, שניצלתי בזכות הטהרה הסלולרית. כי מי שמבין, יודע שאין להם בעיה להלביש תיק על חף מפשע בגלל הקישקוש בפלאפון הטמא. ואידך זיל גמור. תודה שהקב"ה נתן לי שכל להחליף לנייד כשר...

א.ג.

מתי יגיע החתן?

פקס: "אני בחורה דתיה עם נכות מסויימת, בת למעלה מגיל 30. עשור שלם אני מנסה להקים בית נאמן, אבל הכל קורס, וכשכבר נראה סיכוי קלוש, הוא נמוג מהר מאד. ממש מזל ביש. הרגשתי מדוכדכת ועלובה, כאילו הקב"ה דחה אותי מלפניו, ואני עתידה להעביר חיי כרווקה. בכיתי וביקשתי רחמים, אך לשווא, חלפה שנה ועוד שנה, וחתן? אין חתן.

בייאושי כי רב, נסעתי לרבה של רמת השרון, הרב יעקב אידלשטיין שליט"א וסיפרתי לו על מצבי. אין לי מושג איך הוא ידע, ומיד אמר לי "אם תזרקי את האייפון תזכי להינשא בקרוב, בשעה טובה".

זה בדיוק מה שעשיתי. כעבור חודשיים התחתנתי, ואני מדברת איתך מתוך השבע ברכות".

נ.

אל תהיו עיוורים!!!

תראו ידידיי ואהוביי, קיבלנו מתנה מהריבונו של עולם, לדעת ולהכיר מקרוב מקור אחד ומאד רציני, של צרות מחלות והסתבכויות. לידידי השותפים במאבק לטהרה הסלולרית הרב מנחם שטיין והרב צביאלי בן צור, ישנם עשרות אם לא מאות סיפורים דומים. לטוב ולמוטב.

ללא ספק, השיגרה הסלולרית הטמאה מקהה את החושים של מחזיקיה, והם לא מסוגלים להבחין בקשר השמיימי, שבין הטומאה הסלולרית שבידיהם, לצרות שנופלות על ראשם.

זה מזכיר לי את חיאל בית האלי, ששמע את קיללת יהושע בן נון, שאמר, מי שיבנה את יריחו, כשיקים יסודותיה אז בכור בניו ימות, ואחרון בניו ימות לאחר שיקים את דלתותיה. והשוטה הזה איבד בן אחר בן אחר בן. ניסו להאיר את עיניו, אך הוא התעקש וטען שאין קשר בין הדברים, ואיבד את אחרון בניו ביום חנוכת יריחו.

חבר'ס, תפסיקו להיות עיוורים.

"אבא, אני צריך להוציא רק תשובה אחת, מאוצר החכמה. אל תדאג, התורה זורמת לי בעורקים"...
לפני
אחרי
שיהיה פה שקט בבית לפני שאני אחטוף עצבים על כולכם! תנו לשחק באייפון בשקט!

י"ד אדר תשע"ה

"לקדם הצעת חוק שתאסור שימוש באייפון לקטינים..."

ביעור העמלק שבתוכנו הוא יסוד מוסד לכל חיינו. מי שנותן לו לשקוע בנפשו, אזי הופך את עמלק לבעל הבית של אורחות חיי היהודי.

תכל'ס, יהודי שמתחמק מלשנות את הרגליו הרעים, יהודי שמתרץ מליון תרוצים מדוע הוא עובר עבירות ולא מקיים את הוראתם של גדולי הדור, חשוב שידע, שהבוס שלו הוא: עמלק. יעברו עליו כמה ימי פורים שיעברו, העמלקון הזה עושה בנפשו כבתוך שלו, ויקבור אותו עם אוקיינוס תאוותיו בלי רחמנות. ומי שממשיך להקטיר לעמלק עם האייפון ודומיו, ולגלוש לזוועות ולתועבות, חייו אינם חיים, לא בעולם הזה, ורחמנא ליצלן, לא בעולם הבא.

הנה כי כן, לפנינו עוד קובץ קטן של אנשים ונשים שנלחמו עם היצר הזה, ויכלו לו. צריך להצדיע להם, כי מדובר בנסיון הכי אדיר של הדור.

הצעת חוק מבריקה - ומי ירים את הכפפה?

השבוע שוחחו עמי שני אנשים משני מקומות שונים בארץ ובפיהם רעיון זהה ממש. "ר' לוי, זה הזמן וזו השעה לפנות לח"כים שלנו שיפעילו גם ח"כים חילוניים המודעים לאסונות הנובעים מהמכשירים הטמאים, וביחד ינסחו הצעת חוק שתגביל את השימוש במכשירים הנ"ל לגילאי 21 ומעלה. פשוט לאסור את מלאך המוות הזה על קטינים על ידי חוק פשוט. תנועת ש"ס המעטירה דואגת ל"שקופים", אבל יש גם שקופים רוחניים, כאלה שמה שנשאר להם מבחינת יהדות, זה עורבא פרח. אין לי ספק שרוב הציבור החילוני יאמץ את הרעיון, כי אם אנו בציבור החרדי מוכים וחבולים מן התופעה, אצלם החורבן גדול ונורא הרבה יותר. אז כתוב זאת בעתונים כדי שהח"כים החרדים ירימו את הכפפה. זה לא פחות חשוב מחוק הדיור, או הגיור. למה? כי זה יביא למיגור הרצח הרוחני המתבצע כאן לעין השמש, ואין פוצה פה ומצפצף. ואין בית שאין בו מת... רח"ל.

ש.ש. מ.ע.

עיסקה נפלאה: תינוק תמורת אייפון

מתוך שיחה: "שלום ר' לוי. הנני עוקב אחרי מאבקיך בתופעה הנוראה הזו, ורציתי לשתף אותך בחוויה הזוגית שלנו. אחרי חמש וחצי שנות נישואין ללא ילדים, ואחרי אינספור נסיונות רפואיים-טיפוליים להיוושע, אמרנו ייאוש. יצאנו משערי בית החולים שבורים לחלוטין. לא היה טיפול הכי מתקדם שלא עשינו, בארץ ובעולם. נייט. עשרות אלפי דולרים השקענו בכך. הרופאים נדו בראשם. כשנכנסנו למכונית הברקתי לאשתי "מה שנותר לנו זה לוותר על האייפון שלך... (לי אין אייפון ב.נ.) מה את אומרת?"

רעייתי התפתלה, וטענה "מה זה קשור, יש לנו בעייה פיסיולוגית טבעית וכו' וכו'". אך היא השתכנעה לבסוף, וריסקנו את האייפון לחתיכות. בשורה התחתונה, חודש וחצי אחרי, כבר יכולנו לשמוח. בננו כיום בן שנה וחצי ונולד באופן הכי טבעי והכי ניסי שניתן להעלות על הדעת. את סיפורנו האישי סיפרנו בכמה פורומים סגורים, וזה פעל נפלאות. לשיקולך".

ב.ג.

טוהר המקוואות עולה בדרגה

אחרי הפסיקה החד-משמעית שבלניות הנושאות אייפונים ושות' אינן נאמנות לעדות, על כל המשתמע מכך, נשלחה גברת חשובה לפנות לאותן צדיקות להאיר את עיניהן בנדון. רובן ככולן קיבלו עול מלכות שמים באהבה, מיעוטן ניסו להסביר, לתרץ, אך הבינו לבסוף שאם ברצונן להיות מזכות רבים, עליהן ליישר קו עם האמת.

נכון לעכשיו, בעיר נתניה הבלניות נושאות מכשירים כשרים, ובעזרת השם מכאן יוצאת קריאה לכל עיר ועיר לכל רב ועסקן הקשורים לעניין המקוואות, להרים את הכפפה, ולטהר את הפאן הטהור הזה, שהינו אבן יסוד לטהרת הדור הבא.

"ר' לוי, תודה, הצלת כיתה שלמה"

שיחת טלפון: "ר' לוי, התקשרתי להגיד לך תודה, ואזכיר לך מדוע. בשבוע הראשון של המאבק לטוהר התקשורת במחננו, התקשרתי אליך כדי לקבל עצה. סיפרתי לך שבתי לומדת בסמינר מסויים, ולחברתה הכי טובה יש מכשיר טמא, והיא מסתירה אותו. שאלתיך, מה

עושים? הרי אם נתעלם, גם בתנו עלולה להדרדר. אם נודיע להנהלה, התלמידה ההיא תסולק ומה יהיה עתידה? פסקת לי לגשת להנהלה ללא משוא פנים ולהתריע על המפגע, ולבקש לפעול בידיים רכות. אז הנה הסיכום: הצלת עשרות נשמות של בנות ישראל. ההנהלה קראה לתלמידה, בדקה את הנושא וירדה לעומקו. מתברר שהיה צורך בהול בהתערבות מקצועית גם בנושא המשפחה שלה. הנושא טופל באופן יסודי ביותר ואני נמנע מלהוסיף פרטים. הכיתה טוהרה, התלמידה נשארה והתחזקה. מה שלמדתי מכך שחובה לפעול ולהתריע, כי שריפה שכזו עלולה להמית אסון, ומי שמתעלם מכך, הוא אחראי לכך. ושוב תודה".

א.י.

חוכמה בגויים - תאמין

תשמעו מונולוג של נהג אוטובוס ערבי (!!!), כפי ששמע נוסע חרדי והעביר אלי.

"ימח שמו האייפון, הרס לי את הילדים. לפני חודש לקחתי את האייפונים של אשתי ושל הילדים ושברתי אותם עם פטיש, והבאתי טכנאי שיכניס לי "אתרוג" (תוכנה) למחשב". עד כאן.

ערבי, ישמעאלי, ואנו מה נענה אבתריה?!?!

חתן נקי נקי

יהודי נכבד העומד להשיא את בתו מעדכן אותי: "ר' לוי, הבת שלי הודיעה לי נחרצות "אבא חפש לי חתן שלא היה לו, ואין לו אייפון! מעדיפה להישאר רווקה ולא ליפול בידיים של אחד כזה...".

מ.מ.

סנדוויץ עטוף בצינור ביוב

פקס: "ר' לוי, תופעה חדשה-ישנה במקומותינו. אנשים עם כיפות זקנים וציציות לומדים תורה, גמרא והלכות על מסך האייפון. נו, משל למה הדבר דומה? זה כמו לשלוח לאבא שלך סנדוויץ עסיסי עטוף בשקית ניילון דרך צינור הביוב... איזה אבא נורמלי יהיה מוכן לאכול כריך כזה שהגיע דרך הביוב? גם אבינו שבשמים לא סובל את התורה המרצדת על המסך המרעיל והטמא. לשיקולך".

ש.ב.

"עדיף איש חכם עם מכשיר טיפש, מאשר איש טיפש עם מכשיר חכם"

כ"א אדר תשע"ה

"תברכי עם האייפון ברכת-המזון"
"לא נוגעת בשטן שמחופש לסבא"

יומיים אחרי פורים, אֵם בוכיה מאחד מישובי הדרום סיפרה לי הסיפור הבא. מצמרר ממש.

"ר' לוי, חזרתי כרגע מהאזכרה של בתי ריקי (שם בדוי, כמובן), שנהרגה בתאונת דרכים קטלנית יומיים אחרי פורים, תשע"ג. בחורה בת 20.5 שהתחילה להיפגש כמשודכת וחלמה להקים בית נאמן. מוכשרת, שופעת שמחת-חיים, עוזרת משמחת ומצליחה. היא חצתה את הכביש הראשי במקום סואן שרק לאחרונה - בעקבות כמה תאונות נוספות - הותקנו בו רמזורים. מכונית דוהרת פגעה בה, היא נהרגה במקום. אני עדיין לא יצאתי מההלם, משברון הלב, ואין שעה שהיא לא חוזרת אלי, איזו אבידה!!!

"במהלך השבעה הגיעה ידידה טובה של בתי, וסיפרה לנו על המיפגש האחרון עם ריקי וכך היא סיפרה: "לפני שבועיים נפגשנו בבניין ציבורי וישבנו בפינה מוצנעת. ריקי נטלה ידיים וברכה "המוציא לחם". אחרי שסיימה לסעוד חיפשה בתיקה את הסידור שלה, כדי לברך ברכת המזון. היא הפכה את התיק, אך הסידור נעלם. אמרתי לה "ריקי תרגעי, קחי את האייפון שלי ותברכי, יש בו הכל, תפילות, בקשות, תורה". ריקי

עיוותה את פניה "חס ושלום, לא נוגעת בגיהנום הזה, זה שטן בתחפושת של סבא טוב. אני מאד מתפלאת עליך, בחורה יראת-שמים מחזיקה מכשיר שמקלקל את הנשמה, ואיפה ההכנעה שלך לפסק ההלכה של כל גדולי הדור? מה, בורא עולם לא בוחן אותך???". טמנתי את האייפון בתיקי, וריקי השאילה סידור מאשה שחלפה בסמוך".

"אדון לוי" המשיכה האֵם לספר לי, "הידידה של בתי פרצה בבכי קורע לב והמשיכה בדבריה "אני ממש מתביישת לספר לכם כמה הרגשתי עלובת-נפש ליד הבת שלכם... ועכשיו אחרי האסון הנורא שפקד אתכם, אני זורקת את המכשיר לעילוי נשמתה, ומבקשת יהי רצון שהקב"ה יפקוד את אחותי הגדולה בזרע של קיימא, אחרי שש שנים של עקרות". כך היא סיימה. אדון לוי, הידידה זרקה את האייפון, וכעבור עשרה חודשים אחותה ילדה תינוק בריא, ויהי לפלא. דומני שזה סיפור מחזק".

בהחלט. מחזק ומזעזע.

מילים שממיסות את הלב

כמה שמחת חיים היתה לי לשוחח עם עובד עיריה חביב, שביקש ממני עזרה למשפחות לקראת פסח. בין לבין הוא אמר לי "אדון לוי, אני יהודי מסורתי, וקורא תמיד מה שאתה כותב, כבר חודשיים שיש לי פלאפון מוגן בזכותך. אין מילה שחוזרת ריקם".

תודה להשם.

200 ש"ח ושוברים טאבלט

הרב הגאון אהרון פיינהנדלר מירושלים, שלח לי מכתב מפרגן והוסיף גם שני סיפורים מחזקים. אגב, הרב פיינהנדלר הוא מגדולי הנאבקים בתופעה הנלוזה הזו, ומחולל נפלאות.

ציטוט: "יהודי ירא שמים יצא מביתו בשכונת גאולה, ובדרכו הבחין בשלושה צעירים חרדים רואים סרט במכשיר טאבלט. כאב לו הלב, והוא ביקשם בעדינות לחדול מלטמא את נפשם. השניים מבין השלושה ליגלגו עליו, השלישי, שהמכשיר שלו, ענה לו: "אם תתן לי 500 ₪ כפי שעלה לי המכשיר, אשבור אותו...". הנער היה בטוח שהאיש ייעלם לו. אך היהודי לא היסס לרגע, פנה לביתו וגרד מארנקו 200 ₪. "קח, מחר אביא לך את השאר". הנער הכניס השטר לכיסו, הרים את הטאבלט וריסק אותו על הריצפה. מרוב התרגשות ותחושת התעלות הבחור אמר "תודה" ליהודי והוסיף "אני מוותר על שאר הכסף. יש לי תחושת הקלה".

אדון לוי, למחרת היהודי החביב שלנו קיבל במתנה סכום כפול ממה שהשקיע בטיהור המחנה. לשיקולך".

הדרשה המיוחדת של הנער נוריאל שריפי

דרשות בר-מצווה מתאפיינות בכך שהנער החוגג קורא מן הכתוב נוסח קבוע מראש, על מצוות התפילין. זה חשוב, ללא ספק.

דרשת בר-המצווה של הנער נוריאל שריפי מרמת פולג נתניה, היא מן המיוחדות שנשמעו אי פעם. אביו, עו"ד ד"ר ניסן שריפי העביר אלי את נוסח הדרשה, והדברים ראויים להיחקק, להילמד, וכמובן לזכות

למלוא הפירגון והערכה, על רגישותו של נער חכם לנעשה סביבו, בפאן הרחב של הדברים.

לאחר שציטט את פסקי הרבנים האוסרים שימוש במכשירים פסולים, והוסיף מדברי חז"ל כהנה וכהנה, הוסיף "אקדים ואומר כאן, כי אינני בא בדרשה זו, חלילה, לחלוק על גדולי עולם, אלא שבאתי אך ורק לעורר דיון הלכתי, ולנסות לרדת לעומקם של דברי רבותינו".

מאות האורחים יצאו נפעמים מהדרשה כמובן, ומן האמת הצורבת שהונחה עמוק לאוזניהם ולליבם, והיו אף כאלה שהחליטו לתקן את הטעון תיקון.

הידד לשריפי הצעיר וליוזמתו הברוכה. והלוואי ונערי בר-מצווה חביבים יאמצו רעיון זה לזיכוי הרבים.

"אני ממש משתגע!"

ערב שבת.

על הקו עסקן מפורסם מן הצפון "אני משתגע תאמין לי. אני מסתובב בהרבה מקומות ורואה עסקנים משלנו, מנהלים משלנו, הורים משלנו מסתובבים בגלוי עם המכשיר ולא מתביישים. לא מצליח לתפוש את העובדה שהם מסתובבים בחצרות חכמי הדור, עושים את דברם, אבל בנושא של האייפונים ושות' הם פשוט שמים פאאאאס ארוך ארוך".

לא חידשת לי כלום, אני משיב לו, אבל הכתף שלי בהחלט בנוייה לבכי שלך, אז תמשיך לבכות לי על הכתף.

"לא אדון לוי, אני לא אבכה על הכתף שלך, אבל אני אסע לירושלים,

אפקוד בית בית, ואבקש ממנהיגי הדור שיורו באופן נחרץ מכל אנשיהם לבער מתוכם את הנגע. ודי לבושה הזו".

יוזמה יפה יא חביבי, תקרא לי ואני מגיע.

"דַּבֵּר אליהם יפה, אדון לוי"

במוצאי פורים עודי הוגה על הסטנדר, פקדו את מעוני חבורת צעירים חביבה, נשואים כמובן, אבל הם נושאי אייפון בגאון. יש להם תזה, ואידיאה, ודרך חיים והשקפת עולם ברורה, ולשמוע אותם זה ממש תענוג - נופת צופים. הם יודעים היטב מה אני ושכמותי חושבים על כך, הם קוראים מה נכתב כאן, ומאד נהנינו לשבת בצוותא ולשוחח על החיים בכלל והטומאה הסלולרית בפרט.

נו טוב, לא התנהל פולמוס נוקב, שכן הטיפוסים (ואני בתוכם) היינו די מבושמים. אבל פטור בלא כלום אי-אפשר, פנה אלי הרציני מביניהם וביקש ממני לעשות צעד של חיבה כלפי מכורי המכשיר. ציטוט מפיו: "מיסטר לוי, דַּבֵּר אליהם יפה, בנועם שיח, דבר אליהם כמו אל אחים, בחביבות, בהבנה. אל תקרע אותם, אל תעליב, תבין את הבעיה שלהם. לא כולם גיבורים ואמיצים, ולא לכולם יש כוחות נפש לעמוד בנסיון. קצת רחמים חיבוקים ונישוקים, בסדר אדון לוי?".

צודק הבנאדם. איך אפשר להתפלמס עם השקפת-עולם שכולה מגדנות ומעדנות, אז או.קיי, אחים אהובים שלי, אני מבין אתכם, כואב אתכם, בוכה עליכם. לא מעליב אתכם, ולא מזלזל בכם. אבל ריבונו של עולם, קחו את הרעל הזה ותשברו אותו דק דק, לפחות כמו שמשה רבינו עשה בשבוע שעבר לעגל הזהב, בסדר נשמות?".

מקווה שהצלחתי.

כ"ח אדר תשע"ה

שר התורה הרב הגאון חיים קנייבסקי שליט"א:

"יש להוקיע ולפרסם רבנים ודיינים אשר מחזיקים מכשירים מתועבים"

לפני כשלושה חודשים, בערב חורפי וגשום נכנסנו לביתו של שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א. הרב מנחם שטיין, הרב אביגדור אריאלי ואנוכי. אחרי סידרת שאלות בהן ענה הרב כי כל המחזיק אייפון פסול לעדות, וכל דיין עם אייפון פסול לדון ואיבד את נאמנותו, וצריך לא לדון אצלו, נשאלה שאלת המחץ. האם זו מצווה להוקיע ולפרסם רבנים דיינים ושאר בעלי תפקידים אשר מחזיקים בידם מכשיר מתועב?

ציטוט "מותר לפרסם ולהוקיע אותם בכל אמצעי התקשורת, אבל

קודם כל להתרות בהם. אם לא ישמעו, תפרסמו, כי האנשים האלה פסולים לכל דבר. הם אוחזים פתח של עבודה זרה, ופתח בית לא צנוע (בלשון עדינה ק.ל.).

אחר כך שאלנו האם אנו יכולים לקיים את ההוקעה כשליחים ישירים של הרב קנייבסקי? השיב הרב "כן, אפשר לפעול בשמי כשליחים שלי".

חידוד דברי הגר"ח קנייבסקי

תכל'ס, מדברי הגר"ח עולה, כי הפגיעה בקודשי ובדיני ישראל של מחזיקי הנ"ל, הוא דבר נורא ואיום, שראוי להוקעה ולפירסום בשער בת-רבים ואין בכך לשון הרע, אין בכך הליכת רכיל ולא הלבנת פנים.

עולה מדבריו, שאנשים ונשים אלה הם מחטיאי עצמם, ובנוסף מחטיאי רבים ומחבלים בכרם ישראל בענייני ההלכה שהם עוסקים בהם.

בימים אלו אנו שוקדים על אופן הטיפול באנשי ציבור תורניים עזי-פנים, אשר שמים ללעג ומירמה את פיסקיהם של כל!!! גדולי הדור, על מנת ששומעי ליקחם והזקוקים לשרותיהם יתרחקו מהם ויוקיעום כמי שלא ניתן לסמוך על תורתם ולא על פיסקיהם, ולאותה נישה נכנסות גם הבלניות אשר בידיהן מסורה טהרת ישראל הגדולה והחשובה.

מכאן גם קריאה לרבני ערים נוספות להתעורר ולפעול, יש להם בלניות, משגיחי כשרות, פקידים ועוד, לנקות את השטח בבקשה.

מסתמא, שהמשך יבוא.

"אין לי אמא"

מלמד חשוב בתלמוד תורה סיפר לי "ר' לוי, פנתה אלי אֵם לילד בחיידר והתלוננה שבנה בן ה- 11 הולך לבקר מעת לעת את סבתו, ואיננו מעוניין לחזור הביתה. עשה לי טובה, בדוק מה הסיבה, מוזר בעיני שהוא מעדיף את בית הסבתא, על פני ביתו" כך האֵם.

המלמד קרא לילד וניסה לתהות על קנקנו. הילד השיב תשובה מתחמקת, אך מאוחר יותר חזר למלמד ואמר לו "אגיד לך את הסיבה האמיתית - אין לי אמא!!!".

"פערתי את פי בתדהמה" מספר המלמד "אמך אשה טובה לא מחסירה ממך דבר, למה כך אתה מדבר אליה?". אדון לוי הנה הציטוט מפי הבן: "אין לי אמא. כשאני חוזר מביה"ס היא עסוקה בפלאפון שלה. כל הזמן, כל שעה, כל דקה. פעם ניסיתי לבדוק אם היא בכלל מקשיבה לי ושאלתיה: אמא, האם אני יכול לזרוק אבן מהחלון? והיא השיבה "כן, והרבה". אחר כך התברר לי שהיא חשבה ששאלתי אותה "האם לעשות מרק?" והיא התכוונה שאבשל הרבה מרק. היא חיה לעצמה עם המכשיר שלה, ואני רק אוויר, ולכן עם סבתא יותר נחמד ונעים לי, היא נותנת לי המון תשומת לב...".

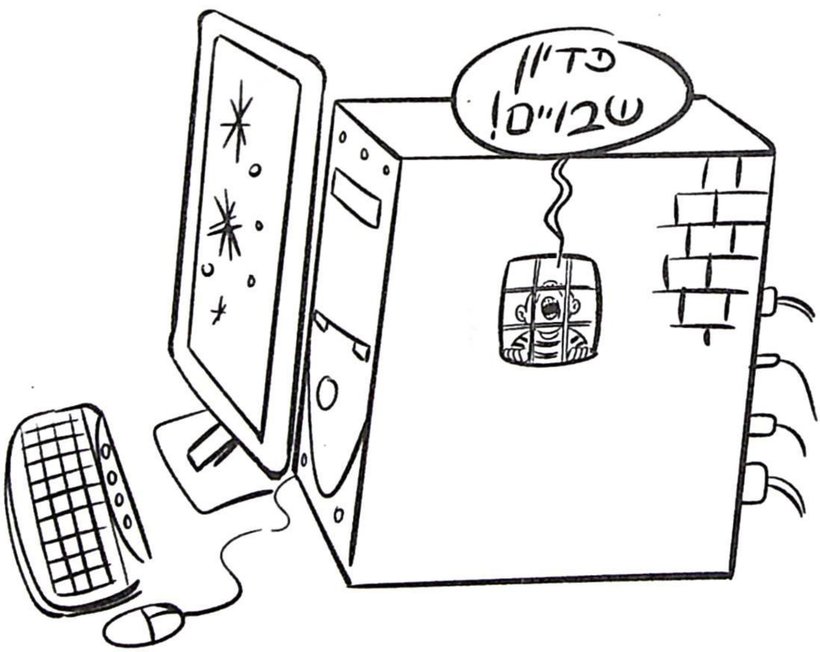
המלמד פנה לאֵם ודיווח לה על כך, וזו השיבה "הילד צודק... אני באמת מכורה למכשיר, אנחנו באמת כמעט לא מדברים, אבל אני לא מסוגלת לעזוב את המכשיר, ניסיתי אבל לא יכולה... אני מחפשת מישהו שיעזור לי...".

וסיכם המלמד: "ר' לוי, הנה זכינו להכיר יתום בחיי אמו". רחמנא ליצלן.

עצה קטנה למכורים - נדרים

ציטוט: "ר' לוי אני מכור למכשיר. אבל בחודשים האחרונים אני מנהל נגדו מאבק איתנים. כיצד? על ידי נדרים ושבועות. אני נודר למשל לא לגעת בו עד ערב שבת. בערב שבת אני ניגש אליו ונודר להניח לו עד מוצ"ש. במוצ"ש אני נודר לא לגעת בו עד פורים, ואחר כך עד ראש חודש. בינתיים הצלחתי לא רע, אבל אני מרגיש ריסוק פנימי... תתפלל עלי שאצליח ותעביר את הרעיון למכורים אחרים".

הלוואי.

עצות קטנות לבעייה מפורסמת

פנתה אלי אֵם לנער בן 16 שמתעסק עם המכשיר, ירוד מאד ביראת-שמים ובקושי מתפקד בישיבה, ורחוק מתפילה. המתח בבית עולה לשיאים חדשים. מה לעשות היא שואלת? לטענתה האבא עלול להגיב בחריפות גדולה אם ישמע שהבן נגוע קשות.

להלן מספר עצות ברורות.

להבהיר לו שלבית חרדי לא נכנס אייפון. זה קו אדום, ואין פשרות!

לנהל עמו שיחה גלוייה, ורגועה!!! יש אבות שמאבדים עשתונות וחושבים שעל ידי צעקות סטירות והרחקה מן הבית הם ישפיעו על הבן, וזו טעות נוראה. גם אם הוא חוטא, הוא בן שלכם.

מתי כן מדירים ילד כזה? רק כאשר הוא מקלקל ברגל גסה את אחיו הקטנים. כאן אין דוחים נפש מפני נפש, וכמובן לשאול דעת תורה לפני שנוקטים בצעד קיצוני שכזה.

מנסיונם של אחרים אספר לכם, שכאשר ההורים שומרים על פאסון לבבי ואוהד, ומציבים קו-אדום, הבן מעדיף לשמור על קשר טוב עם הבית, ושומר על הכללים שנקבעו.

סבלנות! סבלנות! סבלנות! תפילות! ותפילות! ותפילות! המתכון הזה לבסוף מנצח ותזכו להשיאם יראי-שמים וטובים. אמן.

בלנית חצופה

בזהירות רבה, אני כותב כאן את סיפורה של אשה חשובה, שסיפרה לי מה התרחש במקווה לשם הלכה. ציטוט: "ישבה שם בלנית מנותקת מן הסביבה. הסתכלה באייפון שלה על סרט, וקראה לנשים נוספות להנות מן המחזה. הכל - בתוך - המיקווה. הודעתי לה - חד משמעית - שאינני מעוניינת שהיא תטפל בי כי אינני סומכת עליה".

כאן המקום והזמן לפנות לרב הראשי לנתניה הרב קלמן בר, ולרב יהושע רוזנברג הממונה על המיקוואות והבלניות, ולהזכיר לאוזניהם פסקים ברורים של כל גדולי הדור, שר התורה הרב קנייבסקי, הרב הגאון שלום כהן ועוד ועוד, כי מי שמחזיק באייפון ושות' איננו נאמן לעדות!!! משמעות הדבר שבלנית חצופה עם אייפון, עושה מלאכתה רמייה, והבלנית הנ"ל עוד הרחיקה לכת להחטיא ולקלקל את נפשן של בנות ישראל באמצע עבודתה.

בנוסף, אזכיר כאן בשנית, כי רבנית חשובה מנתניה, שוחחה עם כל בלניות העיר נתניה, ביניהן גם המחזיקות המכשירים המתועבים, ששוכנעו והסכימו לעבור למכשיר כשר. בפועל? בפועל הנגע לא טוהר במחננו.

מי שכבר למד אותי יודע, שכאשר הקב"ה נותן לי להתביית על נושא, אזי אינני מוותר. וכרגע במלוא הכבוד והערכה, הנני מעביר את מושכות ההנהגה לרבני העיר, ומבקש מהם בשם נשות העיר ובני התורה, לעשות שם סדר, כי במידה וההשחתה המוסרית הזו לא תתוקן, אפרסם בקרוב את שמותיהם של שני מיקוואות, שהבלניות שם הן נשים צדקניות, עם כל המשתמע מכך.

ו' ניסן תשע"ה

על דובדבנים ועל כאלה אשר מקדיחות תבשילן...

השבוע יצא לי להיפגש עם יהודי כבן 40 - לא על אף אחד - גרוש מזה חצי שנה. "הגאון הגדול" היה שרוע על הכסא האחורי של מכונית מודבק רובו ככולו למסך הטמא, עד לשד עצמותיו. אני מנסה לדובבו אך הוא בקושי שומע. ארבעת ילדיו קרועים ושסועים, בינו לבין גרושתו. הוא מתגורר במחסנון זרוק באיזה שכונה ונלחם על פת-לחמו, וכשבאופק מרחפת להט החרב המתהפכת של תשלומי המזונות. הכסף הקטן שהוא מרוויח, בקושי מספיק למחייתו, אבל החוק כידוע, הוא יותר יבש ממצת חג. שילמת? בסדר. לא שילמת? נעצרת.

"אתה רואה קלימרו מה עשה לכם האייפון? ואתה עדיין לא לומד לקח!" אני מטיף לו מוסר כמו טיפש חסר תקנה.

"זה לא האייפון" הוא בולע את המילים "זו אשתי!! היא חולת אייפון".

בקיצור ניהלנו במשך חצי דקה דו-שיח של חרשים, כשהוא חותם את השיחה במילים "אני יודע לשמור על עצמי... אני לא מתפתה...".

גולם מארץ הגלמים, הרס את הבית שלו לחלוטין, ועוד רוחץ בניקיון כפיו.

נזכרתי באותן שניות בדברי חז"ל "מי שאין בו דעת, אסור לרחם עליו", אבל למרות הכל, ריחמתי. וכמה כמותו מסתובבים במקומותינו...

עסוקים בפוליטיקה

הרב הגאון אהרון פיינהנדלר הפועל גדולות ונצורות במאבק לטיהור מחננו, אמר עם סיום הבחירות לכנסת את משפט המחץ, מילים שנוגעות בדיוק בליבת האסון הקולוסאלי - וגם הישראלי - של הטרוף הסלולארי שמפיל חללים כמו זבובים מרוססים.

ציטוט: "כל הפוליטיקה ושגיונותיה כאן בישראל, לא נועדה אלא כדי להשכיח מהרבנים והעסקנים את האסון האמיתי, הרצח שמתבצע לאור השמש, כל רגע ורגע. כולם עסוקים במפלגה זו או אחרת, בעוד שתלמידיהם ונאמניהם ממשיכים להתקשקש בטורפי הנשמות. הפוליטיקה מסיחה את דעתם מהשואה האמיתית".

תשננו, אולי זה יועיל.

לוותר על בחורה שמרוויחה 20,000 ש"ח בחודש

שיחת פלאפון. ציטוט: "הרב לוי רציתי לספר לך על הצעת שידוך שהורדתי. ובכן, מדובר בבחורה בת 23, מוכשרת מאין כמותה, עובדת בחברת הייטק גדולה. משכורתה, תקשיב טוב, למעלה מ- 20,000 ₪!!! נפגשנו, וברוך השם נדמה היה שאנחנו הולכים לסגור חתונה. שלושה לילות התחבטתי עם עצמי, ולבסוף שאלתיה האם היא מסוגלת להיפרד מן המכשיר... היא היתה הגונה לומר לי "קשה לי להיפרד ממנו". למרות הכימיה, נשיאת החן, החלטתי להודיע לשדכן: שלילי. מדוע? אני מעדיף בחורה פחות מצליחנית אבל נקייה מן השיגעון הסלולרי. הרב לוי תרשום לעצמך, החלטתי כך רק עקב קריאת מאמריך בנדון. עם כל הכבוד לסיפורים היפים שאתה כותב, הכפפה שהרמת לעורר אותנו לחשיפה האיומה הזו, היא ההישג הגדול מכולם!"

תודה. אין לי ספק שהבחור מ. יזכה לזווג הגון הרבה הרבה יותר ראוי ומזוכך, וזה כבר יהיה הדובדבן האמיתי שלו.

מקדיחה תבשילו?

איש נכבד בשם משה, העוסק אף הוא במאבק בנגע הסלולרי, שלח לי סיפור אותו נשא בדרשה באידיש, הרב מנשה רייזמן.

משה תירגם לנו לאידיש את המעשייה האמיתית. ציטוט: "סיפר לי אחד, שבבית הם כל כך מונחים במכשיר, אפילו כשאשתו מבשלת, ביד אחת היא מבשלת, וביד השניה היא מדפדפת במכשיר לראות כל רגע מה הגיע, מה חדש, מה מעניין.

שאלתי אותו, היא בטח לא מרוכזת בבישול, איך היא שמה לב אם היא שמה מלח או סוכר, האם אין בעיות בשלום בית...?

הוא ענה לי, שגם הוא כשהוא אוכל, הוא עסוק במכשיר, היא יכולה לשים מלח או לא לשים בכלל, אין מי שירגיש... אין כל חשש של 'שמא תקדיח תבשילו'...".

הסקר לנשים נושאות סמרטפון

העתונאית נ. קצין שלחה לי שאלון מעניין, שהינו למעשה סקר אותו מבצעת סטודנטית בשם דפנה, כעבודת מחקר בחוג לתקשורת ועתונאות. בסקר כ- 20 שאלות המופנות לנשים חרדיות המחזיקות סמרטפון (הסמרטוט הזה חדש בשבילי. אני תקוע רק במונח אייפון).

להלן תקציר מן השאלות: "האם יש לך חששות שבני משפחה או

קרובים אחרים שלך ישתמשו בווטסאפ (ילדים למשל?) מדוע? האם היו תגובות שליליות לשימוש של הווטסאפ? מהבעל? ילדיך? קרובי משפחה? אם כן, מדוע החלטת להשתמש בו?

עד כאן התמצית.

השאלון נשלח למאות נשים חרדיות שאותרו כנושאות סמרטפון, ואין בידי את תוצאות הסקר, אלא אם אותה דפנה תפרסם אותו.

לכשעצמי - תוך עיון בשאלות - נזכרתי באותה ״תנועת נשים חרדיות״ שהתמודדה לכנסת, ובפיהן טענות וטרוניות על קיפוח האשה

החרדית, הזנחתה, וכו' וכו'.

שימו לב לדבר הכי ברור בעולם. אשה יהודיה שאין לה סמרטפון אייפון ושות', אין לה שום דמיונות ושגעונות בראש. היא אמא, היא אשת-איש, היא עובדת, היא בת של השי"ת. תן לה אייפון ביד, והיא כבר גולשת לה לפינות חשוכות בווטסאפ, בטוויטר (???) בפייסבוק, ולבסוף היא רצה לה לכנסת... רח"ל.

רציתי להגיד לה לסטודנטית ההיא, דפנה, שתרד מהסקר שלה לחלוטין, כי אין לו שום בשר. מדוע? כי נשים חרדיות לא מחזיקות מכשירים מתועבים שכאלה, ואם יש כמה שמחזיקות והן לבושות - כביכול - כחרדיות, אז הכביכול הזה הוא רק כביכול.

את הבנת את זה, דפנה?!

הסנדק יושיע

"אדון לוי, אני אשה מהדרום, קוראת את המאמר שלך ובוכה. יש לי בן בגיל 20 משגיח כשרות, יושב במפעל שימורים באיזו פינה ולוחץ על המסך. לא מדבר, לא אוכל, מתקלח בדיוק חצי דקה ורץ למכשיר, אני בוכה לו, מנדנדת, פעם אחת העלמתי לו את המכשיר, והוא הפך את הבית צועק כמו חיית טרף. מה לעשות איתו?".

ואני נבוך, עד כמה שידי משגת אין תרופה להתמכרות הזו, ואז היא לוחשת עוד משפט "מרן הרב עובדיה זצ"ל היה סנדק שלו...".

אז בחסדי השי"ת, ניחמתיה, הסנדק יהפוך את השמים וכל צבאם ויסדר לבן שלך את הראש.

היא התנחמה ואמרה "אמן". והלוואי.

י"ג ניסן תשע"ה

פוסק הדור הרב הגאון שמואל הלוי ואזנר זצ"ל:

"האייפון - מעשה שטן הנורא ביותר מאז ניתנה תורה לישראל"

בתחילת השבוע ירדו לי בפקס שני מכתבים. חשבתי שאני נחנק, מתעלף, מסתחרר. למען הגילוי הנאות, למרות המאבק לטוהר התקשורת, שמנוהל כאן כבר תקופה ארוכה, אני עדיין בור ועם הארץ בכל הנעשה בזוועה הזו, במדמנה העמוקה שכל כך הרבה אנשים שקועים בה. היא רוחשת אסונות איומים ונוראיים, שאף אחד לא מסוגל להבין, להאמין, להפנים.

לצערי, אינני יכול - מפאת התרחק מן הכיעור ומן הדומה לו - לצטט חלק ניכר מן הקטעים המזעזעים של המכתבים הללו, ומה שיפורסם כאן, הינו סינון אחר סינון אחר סינון. השם ירחם.

בשורה התחתונה, מי שמחזיק מכשיר כזה, שפתוח לעולם הגדול, ולקבוצות החברתיות השונות, הוא מתאבד של דעא"ש במקרה הרע, או מתאבד של החמאס במקרה היותר טוב. הוא מתאבד חד-משמעית!!!

"משפחת הקורבן הנורא"

ציטוט מסונן מס' 1: "תוך שניות החיים הרגילים והטובים שלנו, נכנסו למערבולת משוגעת. לא ידעתי מאין זה נפל עלי. תאונת דרכים איומה, כולל קטיעת איברים ושיקום של שנתיים בבית לוינשטיין זה הרבה יותר קל ממה שעברנו... לקח לנו שנתיים לשקם את המשפחה... להחזיר את הילדים למסלול, אם בכלל. אנחנו שברי כלים, איבדנו את האֵמון בעצמנו, דומה שמה שמחזיק אותנו זו תקווה שהכל יישכח וייעלם. אילו יכולנו היינו מעלים באש את כל האייפונים שבעולם, יחד עם הממציאים שלהם... אבל אין צ'אנס. משפחת הקורבן הנורא".

"משפחת הפרודים"

ציטוט מס' 2 מן המכתב השני, אף הוא מסונן להפליא: "מי שמשחק בוואטסאפ מהמר על המשפחה שלו... מי ששולח מיילים לכל מיני פינות אפילות, יחטוף. זה מתחיל מחוייך, מפרגן, אבל חלושי האופי, ורובנו כאלה "כי אין אפוטרופוס לעריות", נופלים. אם לא עכשיו. עוד מעט. אני משלם על כך מחיר כבד, ואין שום סיכוי שחיי המשפחה שלנו ישתקמו. אנחנו הלכנו לאיבוד, אבל ברשותך היינו רוצים לצעוק מעל גבי הדפים שלך: "תשמרו על הזוגיות שלכם, על חיי המשפחה שלכם, על הילדים שלכם. אל תהיו חכמים בעיני עצמכם, כי מי שחושב שהוא חכם וחזק בטוח יפול, גם אם עכשיו הוא מלא בטחון עצמי כמו אוקיינוס". משפחת הפרודים.

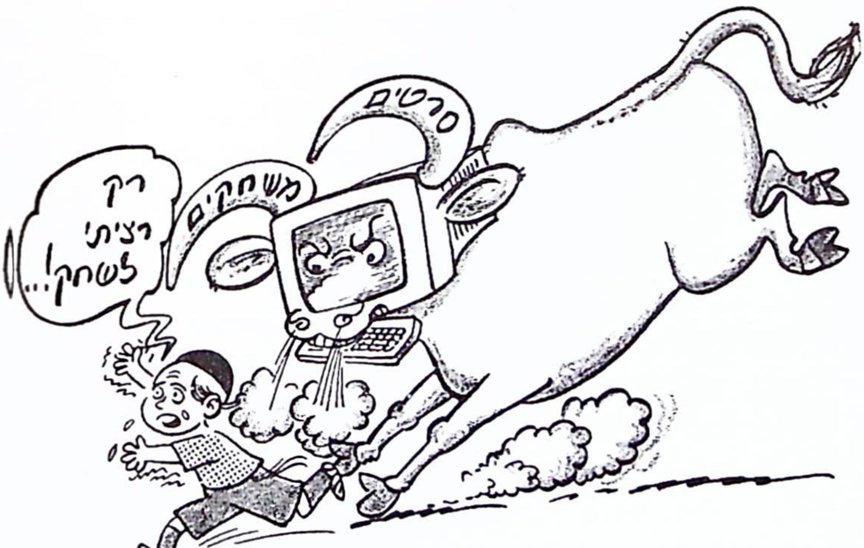
לדבר ולדבר, ולעורר אחרים

השבוע נכנס למשרדי ידיד מן הדרום וסיפר לי: "ניגשתי לא מזמן

לאיזה משרד חשוב. ישבה שם פקידה דתיה שהייתי צריך עזרה ממנה, ובידיה מכשיר טמא. באווירת מאמריך החשובים בנדון, השמעתי לה נאום חוצב להבות אבל בשיא העדינות. היא ניסתה לתרץ את עצמה ובזה נסתיים פרק א'. פרק ב' מתחיל בכך שניסיתי לחזור אליה בפלאפון והיא לא עונה, לא עונה, מתעלמת. העזרה שלה היתה חשובה לי מאד. מתוקף האילוץ נסעתי למשרדה, והתלוננתי שהיא מתעלמת מפניותי. "סליחה אדוני, האייפון שלי הוחלף במספר ובפלאפון חדש... ואתה הגורם הישיר לכך".

"ומה מסקנה אדון לוי? צריך לדבר ולדבר ולעורר, כי יש אוזניים קשובות גם אם נדמה לך שהמצב אבוד".

יפה. למדתי והפנמתי.

"גם לפלאפון הכשר - יש דין רודף"

לא מכבר יצא לאור ספר מצויין "מלבושי מרדכי" העוסק בהלכות צניעות וגדרי קדושה, על פי פסקיו של פוסק הדור הרב הגאון שמואל בן רחל ואזנר זצוק"ל.

להלן מספר ציטוטים מחודשים מפסקיו של בעל "שבט הלוי": "הפלאפון - ואפילו הפלאפון הכשר - עצם המציאות שלו הוא בבחינת "רודף". הוא רודף את מנוחת האדם ביום ובלילה, בכל מקום הימצאו לבלתי נתון לו מנוח לנפשו... בעינינו אנו רואים אברכים שבאים לכולל מתיישבים ליד ספר גמרא, או "קצות החושן" ובתווך - בעוונות הרבים - הם מניחים את המכשיר כדי להיות בקשר מתמיד עם בני ביתם... הרי הוא גוזל מעמנו את מנוחת הנפש שנשארה בדור הזה... אני עומד ושואל איך אפשר להכניס פלאפון לבית המדרש, למקום קדוש בו הוגים בתורה יומם ולילה".

"הצפוני" שצפון בתוך הכיס

ציטוט נוסף מפיו של הרה"ג ואזנר זצוק"ל: "שבעה שמות יש לו ליצר הרע וכו' הנביא יואל קראו "צפוני"... זה יצר הרע שצפון ועומד בליבו של אדם... ובדורנו "הצפוני" הוא מכשיר הפלאפון, שניתן להצפינו בתוך הכיס ולהעלים את מציאותו מפני האב והאם. הורים בישראל לא יודעים ולא מרגישים בסכנה שילדיהם נתונים בה... ללא גוזמא משפחות שלמות נחרבו הן בארץ ישראל, הן בארה"ב והן באירופה. כל זה משמש ראייה ברורה, שיש לפנינו תוצאה של מעשה שטן שלא היה כמוהו מאז ניתנה תורה לעם ישראל". עד כאן.

רוצח מספר אחד

אם לדקדק בדבריו של הרב ואזנר ועוד גדולי דור רבים וטובים: "...מעשה שטן שלא היה כמוהו מאז ניתנה תורה...", תכל'ס השטן הסלולרי הוא הרוצח מספר אחד מאז מתן תורה, הוא המחריב ההורס והמקלקל יותר מכל העבודות הזרות שבעולם כולל מעשה העגל, כולל עושי מעשי זמרי, כולל כל התאוות שאתם מצליחים להעלות על דל שכלכם. כמה תמים המכשירון הזה, וכמה שטן.

...הכנסי למשבצת הנכונה

שאלה אותי אשה חשובה "ההתנערות מהאינטרנט והאייפון זה סוג של גזירה שהציבור לא יכול לעמוד בה, כך טוענים רבים, אז מה ניתן לעשות?"

ברשותך, שתי תשובות בדבר.

א. זו גזירה שהציבור כן יכול לעמוד בה, עובדה שרבים וטובים מצליחים להימלט בטרם פורענות, וכמו שקיבלנו יצר הרע שמפילנו לאשפתות, יש לנו יצר טוב וגיבור שיכול להושיענו. צריך להשתמש בו.

ב. זו תשובה קצת קשה, אבל חובת השעה להציף אותה. מי שמרגיש שזו גזירה שאינו יכול לעמוד בה, חשוב שידע שבתהליך הסינון שהקב"ה מנהיג בעולם, הוא השאור שבעיסה, הוא הפסולת שצריך להיפטר ממנה. בואו לא ניתמם, המדרש מספר לנו שרק חמישית מעם ישראל ("וחמושים עלו...") יצאו ממצרים, השאר אבדו לנצח במכת חושך. היש עוורון וחשיכה יותר גדולים מן המסך של השטן הזה?

מה שנותר לך גבירתי, הוא להכניס את עצמך למשבצת הנכונה.

בסעיף א' נחלצים מן הטומאה, בסעיף ב' שוקעים בה.

והכל כמובן, נתון בבחירתנו. חג פסח כשר שמח, ובעיקר עם תקשורת טהורה. בהצלחה.

רק כשר!!!
מי שמתפשר - נושר

כ"ז אייר תשע"ה

שיא הרייטינג

חשבתי לתומי שהנושא הזוועתי הזה יסתיים אחרי שלושה-ארבעה שבועות, והטור יינעל וייגנז. לא ייאמן, לא נתקלתי מעולם ברייטינג מדהים שכזה, ובאינספור תגובות, ומעל לכל, תמיד ישנם בקנֶה סיפורים חדשים ומאלפים, המחזקים את המאבק לטוהר התקשורת ומציבים אותו בצמרת העניינים.

בכל פעם מחדש אני נדהם מסיפורי הגבורה של ישרי-דרך שבינינו אשר מודים: "טעינו, ועכשיו נתקן".

יהי חלקנו עמהם. היידה יוצאים לדרך.

"השכנה קלקלה בלי כוונה, את בנותי..."

מכתב. ניסן תשע"ה

לרב קובי לוי שלום רב!

כל שבוע אני מתענגת על הסיפורים שלך, וגם על טור האקטואליה שאתה כותב ב"יום ליום". את המלחמה שלך נגד האינטרנט ומכשירי המשחית אני מעריכה, אבל נראה לי שזה מן סוג של טור, שמי שצריך

לקרוא אותו, לא ממש קורא את הדברים, ומי שב"ה מתנגד כמוך, קורא בשקיקה (כמו שלכנסי צניעות, מגיעות דווקא הנשים הצנועות), אולי כדי להרגיש, שהוא השפוי בתוך כל הבלבול הזה.

לי יש לצערי, סיפור הזוי לספר, לאותם הנשמרים מפני האינטרנט הפרוץ.

במשך כשנה וחצי, הבנות שלי וכן בנות השכנה מעלי השיגו מכשירים היכולים לקלוט אינטרנט, ובמשך שעות על גבי שעות בלי הפסקה, מהרגע שחזרו מהלימודים ועד השעות הקטנות של הלילה, הן גלשו להנאתן.

אצלנו בבית אין אינטרנט. ניסיתי למצוא את המקור אצל השכנים, והאחרונים שחשדתי שהם המקור, הם השכנים הגרים בצמוד אלי. מדובר בסוג של צדיקים ממש שלא אוכלים אוכל מבית אחר, הבנות שלהם עם צמות ולומדות באידיש במוסד משובח, הכל מתנהל שם בחומרות על גבי חומרות, וגם כמובן אין מחשב, אלא לצורך עבודה בלבד.

רק אחרי שנה וחצי כשניסיתי להילחם בכל כוחותי נגד התנהגותן של בנותי, התברר לי בהשגחה פרטית (דרך פליטת פה של הבנות שידעו מהו המקור, אך שמרו על כך בסודי סודות, כי ידעו שבדמיונות הכי רחוקים שלי, לא אחשוב שזה בא מהשכנים האלו...) שלשכנים יש "מודם" של בזק, שמספק להם אינטרנט שחסום על ידי חברת "נתיב". הבעיה שהשכנה שלי - ברוב תמימותה - חסמה את המחשב שלה, אבל לא חסמה את הספק, שסיפק בלי הגבלה אינטרנט חפשי לכל מאן דבעי... והכל בשגגה גמורה.

אין לך מושג איזה הרס וחורבן זה גרם לי בבית, ואת הנעשה אין להשיב, אולי רק על ידי תפילות ותחנונים לה' יתברך שתתקבלנה

(ושאני חפצה לעשות רצונו מאוד) שיוכלו לעזור ולשקם את המריבה שנוצרה כתוצאה מ"התגלית" המבישה, ומהניתוק המיידי של השכנה שלי את "המודם".

אנא, תזהיר את כל התמימים למיניהם, שיחוסו גם על אלה שמנסים לשמור על טהרה בביתם.

בכאב עצום, מ.

גב' מ. שלום רב.

הסיפור אכן מזעזע, ודורש עירנות רבה, ומובטחני שהקב"ה לא ימנע טוב להולכים בתמים, והמעוות שבמעונך יתוקן בחסדי השי"ת והרבה בזכות תפילותיך.

הערה קטנה וחשובה.

הטור בנושא טהרת התקשורת, מיועד בראש ובראשונה לאלה ששומרים במסירות על טהרת ונקיון מעונם מן המרעין בישין. הם אלו שצריכים חיזוק על חיזוק, וזירוז על זירוז, למה? כדי שיישאר לנו עם ישראל.

תהליך החורבן הרוחני שהמיטו האינטרנט והאייפונים ושות' על עמנו, הוא מן האיומים והמזוויעים מאז מתן תורה (כדברי הגאון רבי שמואל וואזנר זצוק"ל), ועלינו מוטל להציל את היהלומים המועטים מרדת שחת. ולכן, כל שבוע שמאפשרים מן השמים לנו לכתוב ולדבר על "הרוצח השקט" הזה, נעשה זאת על מנת שעוד בית יחוזק, עוד אשה תחליף מכשיר, עוד בעל יפקח עיניו ויתקן דרכיו.

לצערי, לרוב האומללים שנפלו לתהום הזו, אין כמעט סיכוי לצאת משם, ואין להם שמץ של דעת ותובנה מה מצפה להם כאן, ומעבר לכאן.

ובאותה נשימה, אכן לכל כנס של צניעות מגיעות נשים צנועות, וזה נפלא וטוב, כי הן תשארנה צנועות, ובנותיהן תהיינה צנועות, ובסוף היום כשיתרחש הבֵּרוּר והסינון האמיתי, נודה למלכנו שזכינו להינצל מן השואה הזו, ושאנו הסולת הנקייה ולא חלילה, השאור שבעיסה.

אבל בהמשך הטור הנוכחי, אפתיע אותך בנתון משמח. בערב חג הפסח קיבלתי שלוש שיחות משלוש אמהות שעשו את הבלתי יאומן.

שאי ברכה. קובי לוי.

"ניפצתי אותו - 2,000 מספרים הלכו לאיבוד..."

שיחה נכנסת.

"הרב לוי, אני מאד נסערת ודי מבולבלת. כרגע קראתי את המאמר שלך האחרון, בו הרב וואזנר זצ"ל פוסק, שמאז מתן תורה לא היה שטן כמו האייפון... ושברתי את המכשיר. הלכו לי לאיבוד 2,000 מספרי טלפון!!! לא עשיתי שום גיבוי... האם עשיתי טוב!?".

עשית קידוש שם שמים, פשוט ראוי לקנא בכוחות הנפש שלך...

"רציתי שתדע שיש לי תפקיד בכיר בחברה גדולה, המחייב קשר זריז עם מאות לקוחות... אני אם לששה ילדים, ובין לבין ראיתי שהם משחקים במכשיר כשאני עסוקה בענייני הבית, ורק עכשיו קיבלתי אומץ לשבור את הטמא ולעבור למכשיר נקי ומסונן... תודה על החיזוק...".

"נמאס לנו מהשקר שבנפשנו"

עוד שיחה.

"אדון לוי, בעלי ואני החלטנו הרגע להיפטר מהאייפונים, לא קל, די מפחיד, אתה בוודאי לא מכיר את תחושת ההתמכרות. אבל אין ברירה, נמאס לנו לעשות שקר בנפשנו, ולטייח את האמת המרה: זה משחית! זה משחית! זה משחית! תודה לך".

ועוד שיחונת.

"ר' קובי לוי, יש לנו פלאפונים ישנים מאוד עם מספרים לא כשרים. החיזוקים שלך פעלו בנפשנו. הרגע קנינו שני פלאפונים נקיים, טהורים, עם מספרים כשרים. עשית אותנו מאושרים".

מדהים. באיזו ברכה כבה האייפון של שליח הציבור?

הנה לפניכם עוד שיחה שהתקיימה בחול המועד פסח, עם אחד מתושבי נתניה.

"ר' קובי, אני נמצא עם נכדיי בפארק שעשועים בפתח-תקווה. לפני רבע שעה אירגן פה מישהו תפילת מנחה, והצטרפתי. ירום הודו השליח ציבור התחיל להגיד "אשרי יושבי..", שלף את האייפון מכיסו, אמר קדיש והתפלל שמונה עשרה עם המכשיר. אחרי כמה דקות הוא החל בחזרת הש"ץ. הבן-אדם שקוע באייפון וקורא את מילות התפילה במתינות. כשהגיע לברכה "למינים ולמלשינים אל תהי תקווה וכל הזדים כרגע יאבדו..." נגמרה לו הבטריה, המסך החשיך והאייפון כבה... ירום הודו לא מכיר את התפילה בעל-פה וסימן למתפללים שיתנו לו סידור או אייפון... משהו שיוציא אותו מהסבך... זה לקח לו

כמה שניות של מבוכה.

אבל תוֹדֶה אדון לוי, שהתיזמון המדהים של כיבוי הבטריה במילים "וכל הזדים כרגע יאבדו - הוא מדהים!!!"

אחד המתפללים, יהודי תלמיד חכם אמר לנוכחים: "אילו אבותינו היו חוצים את ים סוף עם אייפונים, הם בוודאי היו עסוקים בלצלם את הים שנקרע, ואז לא היה לנו את 'ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי' וכמובן גם לא את שירת הים..". נורא למתבונן". עד כאן.

הייתי מוכן לשלם 1,000 דולר, כדי לחוות את סצינת הבוז מן השמים כלפי אותו חזן פסול. נחמתי היא, שזכית אתה בכך... דיינו.

מדוע אני מרגיש יתום בלי הורים?

במהלך ימי חול המועד פסח תשע"ה נערכה האסיפה השנתית ודרשת חיזוק באחת החסידויות הגדולות בארה"ב, בה נשא האדמו"ר דרשה מיוחדת על פגעי הטכנולוגיה וההתמכרות של הציבור הרחב למכשירי הסמארטפון.

"ישנם הסבורים, שהם מסוגלים לעבוד על הילדים ולומר להם שמדובר במכשיר לצורך פרנסה", אמר האדמו"ר, "אבל הילדים שואלים את הוריהם במשך כל השנה 4 קושיות".

"1. אבא מדוע יש לך מכשיר כזה? אני יודע שזה לא לצרכי פרנסה! 2. מדוע יש גם לאמא מכשיר כזה, האם גם היא עובדת? 3. מדוע אין לך מערכת סינון על המכשיר, האם גם זה לצרכי פרנסה? 4. מדוע אין לכם זמן אלי ואני מרגיש שאני יתום בלי הורים?"

"והתירוץ הוא", השיב הרבי, "עבדים היינו למכשירי הטכנולוגיה".

בהמשך דיבר האדמו"ר גם על בעלי הטלפונים הסלולריים, והדגיש כי חובה לכבות את המכשיר בבואם לבית הכנסת, עד סוף התפילה.

האדמו"ר סיפר שהוא רואה תדיר אנשים המתפללים, ובאמצע מסתכלים לבדוק אם קיבלו שיחה או הודעה.

זה כמו לומר להשי"ת באמצע התפילה, "רבונו של עולם, חכה דקה, תיכף אשוב להתפלל אליך, יש לי עכשיו משהו יותר חשוב לראות".

ד' ניסן תשע"ה - 23.4.15

אישר לאשתו אייפון, וזרוק כמו כלב ברחובות...

אפתח הפעם בסיפור רע, אך לפני כן הקדמה קצרה. מאז שהמדור הזה יצא למאבקו, מתקבלים אליו בדרך כלל שיחות פלאפון או פקסים הנושאים בחובם שינויים לטובה, או בקשה לעזרה באמצע הדרך, ועד כמה שאוזני קשבת וליבי מבין, אעמוד להם לעזר.

הסיפורים הטרגיים והנוראיים, מגיעים אלי דרך מקור שני או שלישי, כי המקור הראשון פשוט מתבייש לספר, ולחשוף את הגיהנום אליו הוא נפל ומעדיף לבוסס בתוך הזוועה שלו, ללקק פצעים ולחזור בתשובה, אבל בינו לבין עצמו במקרה הרע, או בינו לבין קונו במקרה היותר טוב.

בשבוע שעבר פקד את מעוני יהודי ירא שמים (??!!) כבן 50 שאני מכיר, וביקש צדקה. השפל שהוא צנח אליו כל כך עגום, אך מן הראוי שישמש עבור העקשניים אות אזהרה אדום.

ציטוט, מסונן כמובן: "אדון לוי, הגעתי לפת לחם. אני מחוץ לבית זרוק כמו כלב ברחובות, איבדתי את אשתי וילדי, וגם את נכדי... חרב עלי עולמי. מבלי להרחיב את הדיבור אישרתי לאשתי אייפון לפני שנתיים, ומאז נגדע הבית שלנו... אין לי גרוש בכיס".

האמת היא שלא ריחמתי עליו ושאלתיו "האם שמעת על פסק ההלכה, הברור של כל גדולי הדור שאחזקת האייפון מפרק בתים, הורס משפחות ופורץ פרצות?".

"שמעתי" הוא משיב לי נוגה ועלוב, "אבל הייתי בטוח שלי זה לא יקרה".

נתתי לו צדקה, אבל לא יכולתי שלא לסכם את המפגש בינינו במילים הנוקבות "מי שאין לו דעת, לא צריך לרחם עליו".

זו לא הלשנה - זו הצלה!

במוצאי שבת קודש האחרון קרוב לחצות התקשר יהודי: "אדון לוי, רגע נודע לי שאשה חרדית העוסקת בחינוך רכשה אייפון... היה לה מכשיר כשר עד עתה. מדובר באשה טובה, תנסה להציל".

לא היססתי, שוחחתי עמה ועם בעלה והדברים נפלו על אוזניים קשובות ולב מבין. הגברת חזרה לטוהר התקשורת.

שאלוני: "והלוא מה שעשה האדון, זו הלשנה, זו מסירה, זה דיבור לשון הרע!!!".

חלילה וחס. כבר פסקו גדולי הדור, כי מי שאוחז בידו מכשיר טמא הוא חולה מסוכן (נפשית), הוא כמו טובע בנהר, הוא מאבד עולם הזה ועולם הבא ולכן צריך לדווח ולהתריע כי הנ"ל גוסס וצריך החייאה דחופה. ולגופם של דברים אשמח לעשות את העבודה השחורה הזו בשבילכם, אם כי העומס עלי לא קל בכלל, ועדיף שתעשו שיחת שכנוע אחת בטרם פונים אלי.

סיפור מדהים!

"אם תתפלל שאחותי תמות אזרוק את האייפון"

רבה של פרדס-כץ הרב חיים זאיד שליט"א, דרש בפני צעירות המתקרבות לכור מחצבתן, במסגרת סמינר חיזוק. דרשתו הסתיימה ב- 2:30 אחרי חצות. באותו מעמד פנתה אליו נערה ואמרה "אני מוכנה לזרוק את האייפון. רק תשכנע אותי למה הוא מסוכן?".

הרב ביקש לדחות את שיחת השכנוע למחרת וזו השיבה "או עכשיו, או בכלל לא". הרב נאלץ לשבת עמה, ועם עוד מספר בנות שכרו אוזן.

בשעה 3:30 קמה נערה ואמרה "הרב, גם אני מוכנה לזרוק את האייפון שלי, בתנאי שתתפלל שאחותי תמות".

הרב הזדעזע, והיא הסבירה "יש לי אחות קטנה בת שנתיים במצב סופני, כבר ארבעה חודשים. הרופאים אומרים שהיא תמות. אמא שלנו נמצאת כבר 4 חודשים ליד מיטתה, מטפלת בה ומתפללת. בפועל אין לנו אחות וגם אין לנו אמא. אם אחותי תמות, לפחות תהיה לנו אמא" הסבירה.

הרב זאיד נענה והגביל "אני מוכן להתפלל שהקב"ה יעשה את הטוב בעיניו לאמך ולאחותך, הוא יודע מה טוב... הוא רחמן".

הנערה הסכימה ונפרדה מהאייפון.

שעה 4:00 לפנות בוקר, במחלקה לטיפול נמרץ בבילינסון. האחות

הראשית נכנסת לחדר ופורצת בצעקת תדהמה. האֵם מתעוררת בבהלה, והשתיים צופות במחזה לא ייאמן. על המיטה ישובה התינוקת בת השנתיים, עיניה פקוחות מחוייכות ורגליה מתנדנדות להן.

חצי שעה אחרי שהאייפון הושמד, האחות הקטנה יצאה מחוסר הכרה ממושך, חזרה לחיים תקינים.

"האינטרנט גורם למחלות קשות"

מתוך פסק של הרב שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל: "מי שמשתמש באינטרנט ובאייפון שחיטתו טריפה וכתיבת סת"ם שלו פסולה. האינטרנט גורם למחלות קשות רחמנא ליצלן ומביא לכל הצרות, מימות בריאת העולם לא נברא כלי משחית ומסוכן כדוגמתו".

קראתם? הבנתם? מחלות קשות זה מביא. לא אני אמרתי, זה יצא מקולמוסו של זקן פוסקי הדור, שלא פסק פומיה מגירסא.

רק חולה נפש וטיפש וחצוף, ימשיך להחזיק מכשיר פסול ולהרגיש רגוע כאשר מסביבו מרחפת רוח רעה של מחלות קשות וצרות איומות.

י"א אייר תשע"ה

חידוש מרענן: ילדי האייפונים מקללים ומבזים את הוריהם...

השבוע נשבר שיא שלילי חדש במסגרת המאבק הקטן שלנו.

התקשרו אלי זוג הורים, וביכו את מר גורלם. ושוב, בזהירות רבה, ומתוך הנחה שועדת הביקורת של העתון תאשר את הטקסט הבא, הנה הוא לפניכם: "אדון לוי, קשה יהיה לך לשמוע מה שנספר לך, אבל זו המציאות. בננו הגדול בוגר ישיבה לשעבר, בן 23, מקלל אותנו!!! מבזה אותנו!!! הוא מעודד ומדרבן את אחיו בן העשרה לנהוג כמותו, שאף הוא נשר מן הישיבה ומתנהג פרוע למדי. גם אחותם כמותם, ביזוי, ביזוי, חיינו אינם חיים!!! מה עושים?!!". עד כאן.

למותר לציין, כי השלישייה הזו החשופה למחזות הרצח הנפשי של האייפונים ושות', פרקה כל עול, ומה שנותר להם, זה לאמלל זוג הורים, חלושים למדי, שעיניהם כלות ונשמתם שבורה לרסיסים.

מבלי להיכנס לאיסורי תורה נוראיים אלה של קללת הורים, נבהיר כאן על רגל אחת, ובשיא הרגישות, כי מי שמחזיק פורעים אלה בביתו, עובר בין השאר על "לפני - עיוור - לא - תתן - מכשול". כלומר, העובדה

שילדים כאלה עדיין נותרים בבית, הוא פשע של ההורים, אשר בעצם נוכחותם בין אותם כתלים, גורמים לילדיהם לפשוע ולהיכלל באותה קטגוריה של ענישה שמיימית נוראה.

לשמוע, ולהתפוצץ (שמם של הגיבורים, שמור לי בנשמה הבוכיה).

היש תרופת פלא?

יהודי בעל תפקיד תורני בכיר, פרט לאוזני את תהליך ההדרדרות של בנו בן העשרה. הוא ניסה הכל, ייעוץ מקצועי, רבנים ושליחים נוספים שניסו להניא את בנו - שהורחק מן הישיבה - מלעסוק בזוועות המכשיר לשווא.

אלא שבניגוד לסיפור הראשון, שם כלו כל הקיצים, הנער הזה נוהג כלפי הוריו בנועם הליכות, לא מתחצף, אך שקוע בעצמו ובענייניו הקלוקלים, ובמידה רבה הוא מגלה עצבות נוכח מצבו.

האב סיפר, כי בנו אינו מקלקל את אחיו הקטנים, אך נעלם לשעות ארוכות ביום ובלילה.

"היש תרופת פלא?" הוא משווע.

לא! אין תרופת פלא, אבל במקרה הנדון, נער כזה עשוי בהחלט להשתנות לטובה, מאחר והוא לא שובר את הכללים המשפחתיים, וממדֵר את עצמו ולא משפיע לרעה על אחיו. זה מעיד על יראת-שמים ונפש עדינה למרות הקלקול הנורא.

בהחלט יש לאהוב אותו. לא להטיף לו. הוא לא סובל שמטיפים לו ונואמים לו, אומנם ניתן להביע אי-שביעות רצון ואכזבה מהנהגותיו,

גם בלי מילים פוגעניות, שרק מרחיקות. ושוב במקרה הזה, סבלנות, ואיפוק הוא שם המשחק.

עכשיו לשבור את המחשב!!!

אמא לא חכמה אחת ביכתה לאוזני את מר גורלה.

היא הסכימה להכניס לביתה מחשב מנותק מאינטרנט, לצורך צפייה בסרטים נקיים. יעני סרטי טבע. בשורה התחתונה שתי בנותיה ה-ת-מ-כ-ר-ו לסרטים מכל הסוגים והמינים, הצניעות כבר לא צניעות, והן על סף הרחקה מבתי הספר.

"מה עושים?" היא שואלת. ואני שואל "המחשב עדיין בבית?".

דקה דומיה "כן" היא משיבה.

איך אומרים, הסעיף שלי קופץ. "הרגע גבירתי, הרגע, את מנפצת אותו לשברי שברים דק דק כמו אבק. אחר כך את מעיפה את כל בגדי השחץ מן הבית, ומודיעה לבנותייך שכאן לא עוברים קווים אדומים!!!".

שוב דקה דומיה. "אתה צודק, אני עושה זאת כרגע".

נו הלוואי, אבל אין לי שום אמצעי מעקב.

גם בחסידות בעלזא מחרימים את הוואטסאפ

אין כמעט גולש חרדי המחזיק ברשותו אחד ממכשירי הטלפון החכמים (סמארטפונים), גם אלו המוגנים, שאינו משתמש בתוכנת

המסרים וואטסאפ. המאפשרת לקיים שיח בקבוצות ושיתוף תמונות וסרטונים.

אלא שכעת מתברר כי גם בחסידות בעלזא הנחשבת למי שמכירה ביתרונם של חלק מהכלים הטכנולוגים, ומתירה את השימוש בהם לצורכי פרנסה, הוחלט לאסור את השימוש בתוכנה.

בוועד לעניני תקשורת של החסידות פרסמו לא מכבר מודעה בה נכתב: "כידוע לכם חברי הוועד לעניני תקשורת שעל ידי בד"צ קהל מחזיקי הדת עומדים לשירות הציבור הזקוק לכלים טכנולוגים לצורכי פרנסתם, לספק לקהל אנ"ש יראי ה' וחושבי שמו מוצרים טכנולוגים מסוננים, כדי שלא ייחשפו חס ושלום למראות אסורות ולתכנים שאינם ראויים".

"והנה לפי המצב כיום שחברי הוועד אישרו במקרים מסויימים גם אפליקציית וואטסאפ לצורכי פרנסה, אך התברר משך הזמן כי ברוב המקרים שכרה יוצא בהפסדה, כי רבים שנחשפו לשימוש באפליקציה זו, יצאו מגדר בן אנוש לגמרי. הן מצד התמכרות לשימוש בלתי פוסק באפליקציה זו, והן מצד התכנים והמראות שאינם ראויים, שהם לחם חוקו של הקבוצות בוואטסאפ" הם כותבים.

הרבנים מוסיפים וכותבים כי "עקב כך ביקשנו מהחברה ובס"ד עלה בידם אפשרות לתת למי שזקוק לכך אפליקציית וואטסאפ, שתשמש רק לצורכי פרנסה ולא לצורכי בילוי או גרוע מזה, ה' ירחם, מה שיעזור לכם שלא לבוא לידי נסיון ח"ו ושלא להיכשל בדברים אסורים ח"ו"

"ולכן, הוחלט שמכאן ואילך האפשרויות של שימוש בוואטסאפ בכלל ובפרט בקבוצות, קבלת סרטונים ותמונות ייחסם לכל משתמשי הסמארטפונים המאושרים. על כן, כל מי שצריך את האפליקציה לצורך פרנסתו יפנה לדיין הגאון רבי יהושוע פינק".

עוד מבהירים בוועדה, תוך שהם מציינים כי החל מאמצע חודש אייר תשע"ה חברת 'נתיב' תחסום את כל האפשרויות לשימוש בוואטסאפ למי שלא יחזיר טופס עם אישור מחודש.

היידה תלמדו מחסידי בעלזא, למרות שכידוע רבותינו ממליצים אך ורק על נייד כשר!!!

שישרף הווטסאפ!

מכתב. ז' אייר תשע"ה

לכבוד הרב קובי לוי שליט"א!

בראשית דברי ברצוני להודות לך על המדור העוסק במאבק לטוהר התקשורת. המדור מאד מחזק את הציבור בענייני השעה - יישר כח!

מתוקף תפקידי כמזכירת גנים, הייתי צריכה להכניס את ה'ווטסאפ' למכשירי הכשר, וזאת לאחר התייעצות עם מורנו ורבנו שליט"א.

לאחר כחודש ימים, שמתי לב שאני משקרת על עצמי. זה לא פגע בי לא בשלום בית ולא בדברים אחרים, כי לא הייתי מחוברת כל שעות היום (קליטה לפי WI-FI) והגרוע מכל, שהרגשתי שבאמת אני לא זקוק לכך, שאשת אברך תסתובב עם 'ווטסאפ'.

בד בבד אני קראתי בכל שבוע את מאמריך המחזקים, וההחלטה קיבלה רגליים יציבות. שיישרף הווטסאפ! השבוע הוצאתי את ה'ווטסאפ' ממכשירי המסונן כשדקות מספר לפני כן העברתי מסר לכל אנשי הקשר שלי, שאני מקיימת מצוות דאורייתא "ובערת - הרע - מקירבך".

תודה רבה על הכל!

ר.כ.

עוד מילה קטנה

יאללה נראה אתכם מחזיקי המכשירים המסוננים שתעיפו לעזאזל את הוואטסאפ ותחזירו לעצמכם את צלם האנוש!!! כולי תפילה.

י"ח אייר תשע"ה (ל"ג בעומר)

אם ל- 5 ילדים נטשה אותם ויצאה - כביכול - לעולם הגדול...

הזעזוע בחסידות החשובה מטלטל ומסעיר. תרשמו לפניכם,

ישנם כיום יתומים בחיי אמם. שוד ושבר.

אנשי חסידות גדולה ומפורסמת עוברים בימים אלה זעזוע מסעיר ומטלטל. אשה בת 27, אשת אברך, אם לחמישה זאטוטים הלומד במוסדות החסידות, הודיעה לבעלה בחציפות שאין שני לה: "אני משאירה לך את הילדים והולכת להסתובב בעולם הגדול"(מפאת הלשון הנקייה המחוייבת, לא אצטט מה אמרה בדיוק). האדמו"ר ששמע על כך, ביקש לקרוא אותה אליו. הוא התחנן בפניה לא לעשות צעד נורא זה, והבטיח לה הרים וגבעות. "אקנה לכם דירה, אדאג לך למשכורת טובה...". הכל נפל על אוזניים ערלות, והגברת שפניה ונשמתה כבר בחוץ החציפה פניה והשיבה לאדמו"ר בזו הלשון: "תשאר עם הפוזה שלך, לא אפריע לך. אני לא נשארת כאן, אני פותחת בחיים חדשים". יצאה וטרקה דלת.

למותר לציין, שהגברת הנ"ל עבדה בשני משרדים שונים ונחשפה לפגעי האינטרנט, אחר-כך רכשה מכשיר טמא והחלה לגלוש. מפאת התרחק מן הכיעור והדומה לו, היא הגיעה למקומות נבזיים ושפלים,

על כל המשתמע מכך.

תרשמו לפניכם שיש מציאות חדשה. "חמישה יתומים בחיי אמם", ויש אימהות שאין להם לב של אמא.

הביטו במכשיר הטמא שלכם, ואל תגידו "לי זה לא יקרה".

"יש לי בית הרוס"

השבוע - בשעת בוקר - נתתי הרצאה בפני קבוצת נשים בבני-ברק. בסיומה בקשו כמה מהן לשוחח עמי על "טוהר התקשורת". שמעתי ארבעה מונולוגים דומים מאד מפי ארבע אמהות. אביא בפניכם את המצמרר מכולם, בעיקר בשביל חשבון הנפש שצמוד אליו.

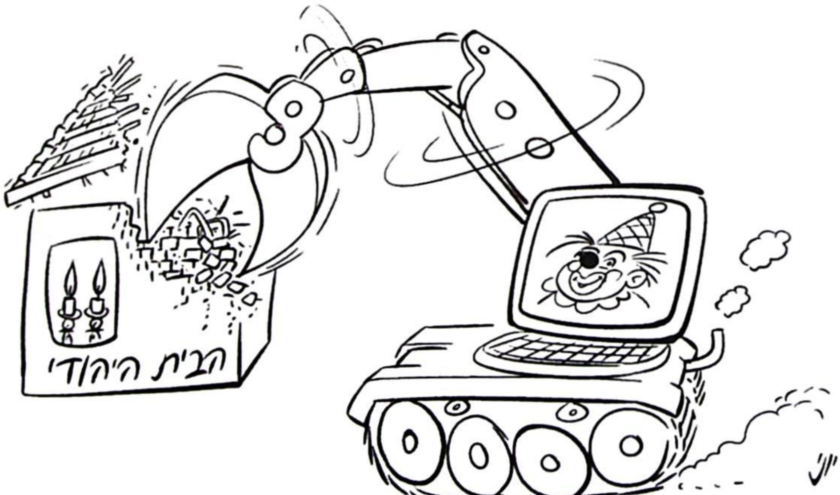
"אני אֵם לשמונה ילדים שיהיו בריאים, חמישה מהם נשואים ועוד שלושה בני עשרה. כ-ו-ל-ם, ללא יוצא דופן מן הכלל נגועים במחלה הממכרת הזו של מכשירי הטומאה. צניעות? הבנות והכלות לא צנועות, הבנים לא קמים לתפילה, ובני הישיבה יותר מסתובבים מאשר לומדים. הראש שלהם במקום אחר. עשר שנים שאני מתחננת בפני בעלי שיש לו עסק גדול, תחליף מכשיר! תחליף מכשיר! בוכה אליו, מקטרת, מתייסרת, מתווכחת איתו, שומכלום. לצערי בעלי הוא הרב של עצמו, הוא דעת התורה של עצמו, הוא מבין יותר מכל אחד, ושאף אחד לא ילמד אותו. בפועל הבית היה פרוץ ועדיין פרוץ, וזה כבר לא בית חרדי. מבחינה רוחנית יש לי בית הרוס... ואני יודעת וקוראת שאין הרבה מה לעשות. בני בן ה- 15 שקוע שם עד עימקי נשמתו, וכרגע אני מנסה לעשות לו תהליך גמילה עם מישהו מומחה. מדובר על עלות סך 10,000 ₪, כסף יש, אבל נשמה אין... תפרסם, תפרסם אדון לוי, תעודד נשים ואמהות להיות עקשניות, תובעניות, שתעמודנה כמו גיבורות בשער, כי אם הבעל לא יציל, אולי האמא כן".

כתבתי. התייסרתי. איזה אבא נורא ואכזר!!!

"ניפצתי את המכשיר!"

אֵם נוספת: "בשבוע שעבר ניפצתי את המכשיר הטמא, וקניתי מכשיר כשר. בעלי הזדעזע, הילדים לא האמינו. הראיתי להם את השברים. לא תאמין מה זה עשה. שתי בנותי הנשואות עשו אותו מעשה, ובעלי החליף למסונן. לדעתי, מעשה לא קל שכזה (והמכורים בינינו יודעים במה מדובר) שדורש הרבה כוחות נפש, עוזר לסביבה לפעול בצורה דומה. אלה הדברים שהתרחשו, לשיקול דעתך".

ירבו כמותך בישראל.

"המשיח מאחר לבוא בגלל הריח הנורא של האייפונים"

בתחילתו של חודש ניסן האחרון שנת התשע"ה, במוצאי שבת, נסע גבאי בית הכנסת "קהילת חסידים", בני ברק, אל הגה"צ ר' דוד אבוחצירא שליט"א כמנהגו בקודש.

ר' דוד התעניין ושאל את הגבאי: "מי ידרוש היום בקהילה?".

"הרב ליאור גלזר" השיב הגבאי.

ואז פנה ר' דוד אבוחצירא לגבאי ואמר לו: "תאמר לו שידבר נגד האייפונים, ודע לך, המשיח כבר נמצא בינינו, אך הוא נגעל להתגלות בגלל הריח הנורא של האייפונים!", כך דברי קודשו של הצדיק ר' דוד אבוחצירא.

"צדיקים נפטרים, אסונות רבים בארץ ובעולם - המשיח פה ורוצה להתגלות, ורק מי שלא נטמא בטומאות אומות העולם יזכה להינצל!" סיכם רבי דוד.

הרב גלזר שמע את דבריו של ר' דוד, הזדעזע, וסיפר את המעשה הבא: "היה זה ימים ספורים קודם חג הפסח בשנה שעברה, שנת התשע"ד. ניגש אלי יהודי וביקש לתת תרומה לצורך קמחא דפסחא לעניים. הוא התחנן: "כבר שנים רבות שאין לי ילדים ואם אפשר שהרב יברך, ובזכות זה אזכה לילדים". ברכתי אותו ואז אמרתי לו: "שמע, יש לי כמה תפילות מהספר 'טהרת הקודש' המסוגלות מאד לפרי בטן. אני אומר לך איפה התפילות נמצאות ואתה תכתוב זאת". אותו יהודי התלהב ולצורך כתיבת התפילות הוציא מהכיס לו... 'אייפון'.

"כן הרב, אני כותב כל מה שתגיד לי" הוא אמר בהתרגשות.

מיד פניתי אליו בחיוך ואמרתי לו: "שמע ידידי, אני בעצם חושב להביא לך סגולה אחרת. היא בדוקה, בטוחה ומנוסה!".

"בידך מכשיר זוועתי אשר כל גדולי ישראל יצאו נגדו ואמרו, כי בבית שיש מכשיר זה - מלאך המוות נמצא שם, והוא מקום וערובה לכל הצרות והאסונות. הקשב לי, אם אתה רוצה לזכות בפרי בטן, תנפץ מיד את המכשיר הזה". אחר מחשבה עמוקה הוא השתכנע: "הרב אני מסכים, אני אשמיד את האייפון". למחרת שרפנו יחד את האייפון בתוך שריפת החמץ המרכזית בקרית הרצוג שבבני ברק.

היה זה בערב פסח התשע"ד.

"כסלו התשע"ה, לפני כחצי שנה, הוא מתקשר אלי: "כבוד הרב, אתה זוכר שבערב פסח שרפתי את האייפון לתוך המדורה כדי לזכות בפרי בטן, לאחר שלא נפקדתי במשך שנים?"

"מה חדש?!" שאלתי.

"כבוד הרב, היום עברו 9 חודשים ובאתי לספר לרב שאשתי לפני מספר שעות ילדה בן זכר בלידה רגילה ובריאה" הוא משיב. הייתי המום והתרגשתי כולי, הודינו לה' על החסד שעשה עמו בעבור זה שסילק את הטומאה מביתו.

תדפקו על השולחן ותצעקו!!!

מספר בני תורה פנו אלי וביקשו שאנסה לטהר את בית הכנסת המרכזי שלהם בשכונה חשובה. מה קרה שאלתי? ותשובתם: "ישנם שליחי ציבור אשר עולים עם האייפון והסמרטפון לדוכן, ולא עושים חשבון לאף אחד. כאילו פסיקות גדולי הדור הם אוויר. מה עושים?"

לא התעצלתי. שוחחתי ארוכות עם רב הקהילה, הבהרתי לו את חומרת הדברים, והוא ביקש ממני לנסח לו מודעה בנדון. ניסחתי. גיליתי אצלו רוח של רצון טוב, של רצון לעשות שינוי. נכון לעכשיו לא חל שינוי, ומילים אלו לא נועדו אלא, לעורר את האמיצים בבני התורה, לדפוק על השולחן, ובמקום שאין אנשים תהיה אתה האיש, וכשיש חילול השם, אין חולקים כבוד לרב ויש לזעוק "די! שטופי הזימה של התקשורת הטמאה לא יעלו לדוכן!!!". לא להיבהל, לא להתכווץ, כשיש דליקה בבית כל אחד מתקשר למכבי-אש.

עד כאן העידוד, ומכאן לנוסח המכתב שניסחתי לאותו רב, והינכם מתבקשים לעשות בו שימוש, בכל פינה קדושה בארץ ישראל.

הודעה חשובה

למתפללים היקרים

אין מחזקים אלא למחוזקים.

זכינו בחסדי שמים להקים קהילה קדושה לתפארת, בה שותפות משפחות בני-תורה, כן ירבו, ובין כתלי בית מדרשנו נלמדת ונשמעת התורה יומם ולילה מפיהם של תשב"ר בני ישיבות אברכים ובעלי בתים הי"ו.

כבני תורה עלינו להישמע לפסיקותיהם של גדולי הדור ולקיים את הוראותיהם על מנת לשמר את רוח ישראל סבא.

מזה מספר שנים שכל גדולי ומנהיגי הדור מכל העדות והחוגים פסקו באופן נחרץ וחד-משמעי, כי נאסר לחלוטין השימוש במכשירי דוגמת

אייפון, גלקסי, סמרטפון ודומיהם.

המחזיק מכשירים אלה - כך נפסק - פסול לעדות, פסול מלהרביץ תורה, פסול מלדון ואינו יכול לשמש כסופר סת"ם, מחנך, משגיח כשרות, וכן פסול מלשמש שליח ציבור. במקום סניגור, הוא הופך לקטיגור.

לאור הנ"ל מוטלת עלינו מצווה רבה לטהר את מחננו ולהשתמש אך ורק בתקשורת סלולרית מותרת, מכשירי נייד כשרים על פי ועד הרבנים לענייני תקשורת.

לאור הפסיקות הנ"ל, הנני מבקש בכל לשון של בקשה, שמתפלל המחזיק מכשיר אסור, לא יעלה לדוכן כשליח ציבור.

יהי רצון שנזכה ותשרה השכינה במעוננו.

רב הקהילה

רב הקהילה התחפר לו...

ביצעתי בדיקה אחרי מספר שבועות. רב הקהילה התחפר לו, גימגם לו, נבוך לו, התבלבל לו. דנתי אותו לכף זכות, נפשו לא בנוייה להתמודד עם נחשול החצופים בקהילתו.

אבל לא היה לו את האומץ למנות אותי, או גיבור אחר מקהילתו, לפתור את הבושה... חבל.

כ"ה אייר תשע"ה

אפס סובלנות במוסדות החינוך שלנו, תלמידים עם אייפון יש להרחיק מיידית!!!

אפס סובלנות. פשוט כך. על מה מדובר?

ובכן, הנגע המזוויע של התקשורת הטמאה אוכל בכל פה את מוסדות החינוך, בנים ובנות. אין מוסד שאין בו מת, או מתים, והמגיפה לא חושבת להיפסק.

השבוע קיבלתי כמה שיחות מרחבי הארץ מתלמידות, מורות ומנהלות באשר לטרוף שאחז בקומץ, אשר הקילקול כבר קנה בהן שביתה, ההורים שבורים ורצוצים וההנהלות? ההנהלות נוהגות באפס סובלנות.

בצדק? כנראה שבצדק.

מספרת לי אֵם: "אני באתי לספר להנהלה שבתי (תלמידת תיכון) מחביאה את המכשיר שלה, והתוצאה היתה הרחקה. למה? חיפשתי ישועה, עזרה, ומה קיבלתי? הרחקה!!! יותר טוב היה לשתוק" זעקה מלב דואב אם יהודיה, ובעצם זו זעקתן של מאות ואלפי אמהות לבנים ובנות, במצבים דומים.

התשובה: אפס סובלנות.

מה הפרוש? הפרוש הוא שלמוסד חינוך חרדי, אין את הכלים, אין את הזמן, ואין את כוח האדם שיטפל בסרטן הרוחני שפשה במקומותינו.

מוסד חרדי נועד לחנך בטהרה, ולהפנים אמונה ויראת שמים. הוא איננו חדר מיון או בית חולים, והוא לא נועד לכך.

יש מוסד של קירוב, יש מכוני גמילה, יש מטפלים אישיים להתמכרויות ולשיגעונות הללו, ולכן, במלוא הכאב והלב השבור, צריך שנכניס טוב טוב לראש, שההרחקות הללו נועדו להציל את המעט שנשאר.

בן ישיבה נגוע, בת סוררת וגולשת, מסוגלים כיום להחריב מוסד שלם!!! ולא ארחיב את הדיבור ברשותכם.

ולכן ההרחקה היא מחוייבת המציאות. החינוך החרדי-השורשי נועד לרומם מקו גובה רוחני מסויים ומעלה. מי שנחת עמוק מתחת לקו, עם כל שברון הנשמה, לא יכול להישאר בין הכתלים הללו.

והמילים הללו נועדו לסבר את אוזנם של הורים ותלמידים שמתחננים על נפשם... אלא שהקו האדום הרחק הרחק מאחריהם.

החזן הכועס והגבאי הצדיק

מתוך שיחה: "אדון לוי, אני מקפיד עליך".

מדוע ולמה?

"המאמרים שלך בנושא התקשורת הטמאה הגיעו לגבאי בית הכנסת שלנו, והוא בנחרצות הודיע לי "איציק, או פלאפון כשר, או מכאן ואילך אתה לא עולה לדוכן. ואני חושב מיסטר לוי, שהגזמת, ואתה נכנס לחיים של אנשים, וכותב בסגנון מאיים, ואפילו פוגע בפרנסה, כמו בדוגמא שלי". עד כאן החזן.

נו טוב קוראים יקרים, אם היתה שיחה סלולרית - השבוע - שגרמה לי נחת, זו היתה השיחה הזו. אינני יודע מי האיש, אין לי מושג היכן הוא גר, אבל מה שברור, אם יכולתי לנשק את הגבאי שלו במצחו, הייתי עושה ג'ונינג עד לבית הכנסת שלו, בצפון או בדרום, ומנשק לו גם את הנעליים.

אם יפתחו בית ספר לגבאים, הוא ראוי להיות המנהל!!!

...מי שצוחק אחרון

אבא: "אדון לוי, אני מעריך מאד את המאבק הזה, אבל אפשר להתפוצץ מכאלה חרדים וחצופים, שבמסיבות וארועים של בתי הספר של ילדיהם, שולפים אייפון ומצלמים... והרבנים? ואנשי ההנהלה? ממלאים פיהם מים ושותקים...".

לא נורא אבא יקר. העובדה שיש הורה אחד כמוך, שזה מכאיב לו ומכעיס אותו, מעידה שלא אבדה תקוותינו. דבר עם עוד אחד, תעודד

שכן וידיד, ושים פס ארוך על המגחכים למיניהם, כי צוחק מי שצוחק אחרון.

"המניות הסודיות" של קובי לוי

ידידי האהוב איש החסד ר' חיים מזרחי מדווח לי: "עכשיו ניהלתי ויכוח חריף עליך. חלק מהחבר'ה טוענים שיש לך עסק למכירת פלאפונים או מניות באחת מחברות התקשורת, ובעצם כל המאבק נועד להכניס לך כמה ג'ובות טובות על כל אייפון שנשבר ופלאפון כשר שניקנה... ואני צועק עליהם 'לשון הרע! לשון הרע!', אתה מבין לאן הגענו?"

ר' חיים ידידי, לא הייתי מתנגד למניות בחברת תקשורת, להתפרנס זה לא פשע, מה עוד שכסף גדול תמיד מועיל לאחזקת אברכים והלוואי על כולנו. ולגופו של עניין, כבר לימדונו חז"ל שחורצי לשון-הרע, הם המפרנסים הגדולים ביותר לאלה שחושדים בהם. כל שכרם הטוב של מדברי הקורצא עובר למי שהופך לקורבנם. אני מייחל ומקווה שהחברה הנ"ל הם באמת צדיקים בעלי חסד, קובעי עיתים לתורה, כדי שהקופה הרוחנית שלי תפרח ותשגשג מזכויותיהם הרבות, אלא שמצפוני נוקף אותי, ואני מוותר על שכר עולמם, ובהחלט מעדיף מניות דשנות... אתה יכול לסדר לי משהו?

היידה לפקסס!!!

גברת חשובה: "אני מקפידה בכל ערב שבת לפקסס את המאמרים שלך לחברותי, שכנותי ועוד".

עוד גברת: "צריך שהמאבק הזה יפורסם בכל העתונים שקוראים בהם אנשים דתיים, צריך לעורר את כולם".

10,000 ש"ח למתנזרים במשך שבוע

ועכשיו הקשיבו לסיפור מדהים.

"המאבק לטוהר התקשורת" מתפרסם בעוד כמה גופי תקשורת ועתונים המעוניינים בהבראת הדור. יהודי עשיר מאד ישב בליל שבת עם בניו וחתניו והודיע להם בזו הלשון: "אין שום ויכוח על כך שכולכם מכורים למכשיר המתועב, אוכלים איתו, ישנים איתו, מתרחצים איתו, ובקיצור הוא השתלט לכם על החיים. אני מוכן לתת במתנה 10,000 ש"ח במזומן (!!!) לכל מי שיצליח להתנזר ממנו במשך שבוע ימים".

כך הבטיח האיש.

למותר לציין שאף אחד לא הצליח לעמוד במשימה, וכבר ביום הראשון נכשלו כ-ו-ל-ם.

מכת חושך אקטואלית

אמר לי תלמיד חכם: "במכת חושך אבדו לעם ישראל ארבע חמישיות. מליוני בני אדם, מזרעם של אברהם יצחק ויעקב נקברו במצרים הטמאה. עכשיו אלו ימות משיח, מכת החושך היא האייפונים ודומיהם, ומוכי החושך אלו מכורי המכשיר הנרקבים והרקובים אשר יתאדו ברגע האמת היו כלא היו. מי ישאר? הקומץ הנורמלי, החניוקי, התמים, ששומע מה אומרים לו, ולא מנסה להתחכם. תכתוב! תכתוב!".

כתבתי.

ג' סיון תשע"ה

מדוע יש רייטינג לטור הזה?

כמה מילים על כבודה של אכסניה.

העתונים "יום ליום" ו"השבת בנתניה" מארחים כבר מספר חודשים את הטור "המאבק לטוהר התקשורת", ומלוא הערכתי למערכות אלו. יבורכו ידידיי העורך הרב אהרון רייזמן ועמיתי הוותיק והמנכ"ל ר' אפי ישראל הנתנייתים, וכן עמיתי הותיק ר' יצחק קקון והמנכ"ל רונן פרץ מ"יום ליום".

יודגש, למרות פסיקותיהם של כל גדולי הדור לטהר את הבתים ומקומות העבודה ממכשירים טמאים ומחטיאים אלה, לא כל אמצעי התקשורת החרדיים עוסקים בכך (וחלקם אף מתעלמים), למרות שמדובר בסרטן הרוחני הנורא ביותר מאז מתן תורה (דברי הגאון הגדול פוסק הדור הרב שמואל ווזנר זצוק"ל).

תרשו לי להעיד, אחרי 35 שנות כתיבה עתונאית, ככתב שטח, בעל טורים, וכסופר של הרבה ספרים פופולריים, מעולם לא זכיתי לרייטינג עצום שכזה!!! האכסניות המארחות את הטור הזה, אינן מתארות לעצמן עד כמה הדברים הנכתבים כאן מחלחלים אל הלבבות ואף גורמים לנקיונות נפלאים, שלום בית, פרנסה טובה והעיקר שמחת חיים.

חשבתי ביני לבין עצמי, מדוע הטור הזה תופש את כ-ו-ל-ם? נערים בני ישיבות, בנות, נשים, גברים ואפילו זקנים. מדוע הם קוראים ומדקדקים בכל מילה וסיפור ורעיון?

והתשובה עצובה: כי הסרטן הנבזי הזה משותף לכולם. או שיש אבא חולה, או אמא חולה, או ילדים חולים, או כל המשפחה נגועה. הרעל הזה מפעפע כמעט בכל בית, ובבתים נקיים ושמורים מתחברים למילים הללו, כדי להתחזק במיגון יתר והידוק השמירה על עצמם.

היו רבים שביקשו שאמלא את כל העתון בענייני המאבק. בהחלט משמחת העובדה שאנשים בעלי זיקה לדת (לא כתבתי חרדים, ולא לייט, ולא אף תואר ממוצע) עדיין ערים ואיכפתיים למצבם הרוחני של עצמם או של ילדיהם. עוד לא אבדה תקוותינו.

זכו העתונים הללו לשמש ספינת הדגל של המאבק החשוב הזה, מה שלא זכו שאר אמצעי התקשורת.

זו בהחלט זכות שמיימית שראויה להיחקר.

סיפור אישי: אני חילוני עם זקן וכיפה

פקס שקיבלתי.

"יש לי סיפור חיים אישי, וקשה לי לספר אותו אם אני לא יודע שאתה באמת קובי לוי. מעולם לא סיפרתי אותו ואני גם לא יודע איך לספר לך אותו. אני אוזר המון אומץ לעשות זאת ולספר לך, רק בשביל שאנשים לא יפלו לגיהנום שהאינטרנט הפיל אותי. הייתי מגדיר זאת יותר כחורבן אישי. אני מספר אותו עם כל הכאב והקושי אך ורק למטרה

אחת,למען יראו וייראו להיזהר מלשחק עם השטן (אינטרנט) כי הוא פשוט חזק מאיתנו, ותמיד נפסיד לו, ואני הפסדתי לו בענק!

גדלתי ולמדתי בבני ברק, התחתנתי ולמדתי בכולל כמה שנים, עד שהשם הביא לי מס' ילדים ויצאתי למעגל העבודה. מדובר בעבודה תורנית מעולה עם פרנסה בשפע ברוך השם. גם אישתי עובדת בכירה במשרד ממשלתי.

זה התחיל בנייד "המשוכלל" שנקרא אייפון, ומהר מאוד נכנסתי לטירוף מסחרר, עד ששכרתי חדרון קטן ללא ידיעת אישתי, קניתי לי מחשב נייח, ומפה הדרך קצרה לגיהנום.

כל המרעין בישין יש בדבר הזה שנקרא מחשב! הייתי מספר לאשתי שאני "עושה" שעות נוספות, וכל מיני שקרים, רק לברוח לחדרון שלי לראות כל מיני טינוף וזוהמה.

ומה חשבת שיצר הרע הסתפק רק בזה? הצחקתם אותו. הגיע גם הפייסבוק והוואצפ ומשם הדרך ממש קצרה לנפילות נוראיות (וכאן סיננתי קטן שלם. ק.ל.).

לא צריך להיות גאון גדול להבין שבאתי לתפילות בקושי, בשבת בלבד, תפילין יום כן, יום לא.

בוא נסכם שאני היום חילוני עם זקן וכיפה, וכל זה בלי שאישתי יודעת כלום! אז אתה מבין שחילוני כמוני לא יכול לחיות עם אישה חרדית, כי היום אני והיא באים משתי תרבויות שונות, לא אותו ראש, דעות והשקפות הפוכות, ומפה הדרך קצרה למריבות, מחלוקות, וקונפליקטים אין סופיים.

בתוך תוכי אני יודע שרק אני אשם כי היא חרדית שהתחתנה עם

חרדי. כצפוי, אנחנו בהליכי גירושין מיוזמתי, כי היום היא "חרדית" ו"פאנטית" ואני לא מוכן לוותר לא למענה ולא למען הילדים שלי (6) על האינטרנט וכל המרעין בישין.

אני מכור, אני שבוי, אני אפס.

אני יודע שאני טועה, מסכן, ואני ארש גיהנום לנצח נצחים, אבל אני מרגיש שזה חזק ממני ושאני לא מסוגל לוותר על זה!

אם יש כוח בעולם שיעזור לי להיחלץ ממצבי האיום, אני ישר ירוץ אליו לעזרה!

אני! שעד שכף ידי נגעה בפלאפון ובעכבר סיימתי כמעט חצי ש"ס, מהמתמידים של הישיבה, לחופשות בין הזמנים הייתי יוצא בעיקר בחול המועד פסח וסוכות.

לאן הגעתי!?

קובי, בבקשה את הבסיס של החורבן שלי כתבתי לך, רק תסדר אותו לפי כישורייך ותשתדל להפיץ אותו ככל האפשר, כי במקום שאני ומשפחתי נמצאים היום, אינני רוצה ולא מאחל לאף אחד להגיע.

אם תרצה לדעת לשמוע עוד, שלח אלי מייל".

ע.ל.

(השם המלא שמור אצלי. ק.ל.)

מה קורה לסבתא בת 83 שקנו לה מחשב במתנה...?

קחו הרבה אוויר, כי עכשיו אתם הולכים להתעלף.

עמיתי למאבק הרב לדרמן מירושלים, העושה גדולות ונצורות להצלת בתי ישראל, התקשר אלי בשבוע שעבר ופשוט הרס אותי. הנה ציטוט מפיו מילה במילה.

"אדון לוי תקשיב. מדובר בסבתא אלמנה בת 83, ממוצא ליטאי, אשה נכבדת עם עשרות נכדים וגם נינים. נכדיה קנו לה מתנה ליום הולדתה מחשב פתוח לאינטרנט, כדי שתעביר את זמנה ב"נעימים". ממש מתנה נפלאה. לא אאריך בדברים, האשה הזו כיום, שמונה חודשים אחרי המתנה, הורידה את כיסוי הראש, לבושה לא בצניעות, מחללת שבת ופוערת פיה כלפי שמיא. שמעת? הבנת? אין אפוטרופוס לעריות, לא יאמין אדם בעצמו, וגם אשה, עד יום המוות, כי השטן הזה מחכה לו עד יומו האחרון להחטיאו. רשמת?".

הייתי מעדיף לא לשמוע ולא לרשום.

על אמא טיפשה ואכזרית

נודע לי על בחור דתי-לאומי בן 18, העומד לפני גיוסו לצה"ל, שקרא את מאמרי "המאבק לטוהר", והודיע לאמו שהוא רוצה לעבור למכשיר כשר.

הנאיבית הזדעקה והודיעה לו: "לא ולא! איך תשמור איתנו על קשר?

איך נראה אותך מצולם בצבא? איך נוותר על הווטסאפ המשפחתי בלעדיך?". הבחורצ'יק רח"ל, נכנע לאמא.

בקיצור, עליה כמעט נאמר "נשים - רחמניות - בישלו - ילדיהן". אמא זו לדאבון הלב, עלולה ברוב טיפשותה עלולה לשלם מחיר כבד ולמרוט את אוזניה מצער.

ויידע לו הבחור, כי על פי ההלכה הוא מצווה בכבודה של אמו, אך בנדון הזה, הוא חייב לנהוג ההיפך מרצונה. מדוע? דברי הרב (הקב"ה) ודברי התלמיד (האמא הטועה) דברי מי שומעים? וודאי שחייבים לעשות את רצון השם, ופשוטים הדברים.

◆◆◆

דקה לפני סגירת הטור. האם הודיעה לי, שהיא ובנה רוכשים הרגע פלאפון כשר... שניהם. ובא לציון גואל.

קציני השואה הרוחנית

אמר לי אברך יקר: "התקשורת הטמאה והרוצחת, היא שואה יותר גדולה מהשואה. מדוע? כי גדול המחטיאו יותר מן ההורגו. אלא שלהבדיל, קציני שואת התקשורת, הם אנשים עם כיפות ציציות וזקנים ארוכים, שהורגים את נפשם ואת נפשות ילדיהם באקדחים של תרוצים".

מחריד.

האייפון רוסק באמצע השיעור

ידידי ותלמידי ר' אליהו בגרון שהינו קבלן ואיש תחזוקה המתגורר בשכונת אזורים בנתניה, קידש שם שמים ברבים. במהלך שיעור עם הרב ניר שמש, שהתריע על סכנות הזוועה הסלולרית, הוציא אליהו את מכשיר האייפון שלו, וביקש מהרב שמש לנפצו. הרב החל, והתלמיד המשיך, עד שהפך אותו לאבק דק, ואת הרסיסים הטביל בתוך נטלה גדושה במים, וקיים בכך את מצוות ובערת - הרע - מקרבך.

"הרגשתי נקיון נפשי עצום. ממש להיוולד מחדש" תאר באוזני את החוויה.

י' סיוון תשע"ה

דמעות התנין של המדינה

המון דמעות של תנין שפכה המדינה הצבועה הזו, בעקבות התאבדותו של אריאל רוניס ז"ל, פקיד ממשלתי בכיר, עקב לינצ' שעשו לו באתרי הפייסבוק המתועבים. מספרים שהוא איש שב"כ לשעבר, גיבור חיל, גבר שבגברים, אבל את מתקפת הרשע במכשירי השמד הרוחני, הוא לא שרד. יש כבר שורה של קברים, העשוייה ממתאבדי הפייסבוק.

...והמדינה - יעני - בכתה. והיו כאלה שדיברו על חשבון-נפש, ואני לא מאמין לאף מילה שלהם. והמתאבד הזה איננו הנחשון, היו כמה לפניו שביזו אותם ורדפו אותם, ונפשם לא עמדה בלחץ.

והחרדים? כן גם חלק מן החרדים שם, רוטטים להם בין מחילות הטומאה של הפייסבוק והווטסאפ ומצקצקים בלשונם ומגלגלים עיניים צדקניות "לנו זה לא יקרה".

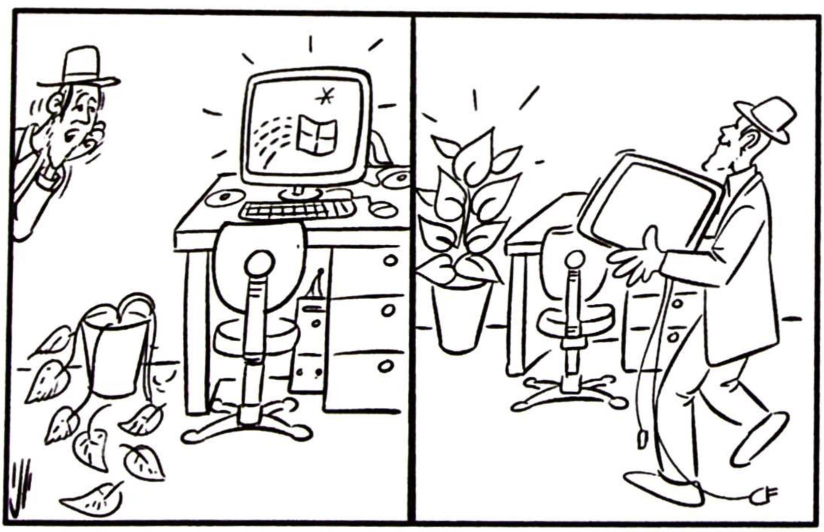
וזה קורה, הו, הו, עוד איך שזה קורה. ואני, תסלחו לי, בעקבות החשיפה שלי לפשע לרשע ולזוועה הזו, לא מסוגל לפרסם כל פרשייה

שערוריה ואסון הפוקד את מקומותינו.

המדינה ידידיי, לא תקח אחריות. חינוך הנוער וטהרת הבית היהודי הם לא באג'נדה שלה. מצידה שיפלו כולם. הרב מבריסק אמר פעם: "המדינה הציונית לא נועדה אלא לעקור את היהדות". רח"ל.

אבל אנחנו? אנחנו באנו מאיזשהו מקום אמיתי, אנחנו יונקים מאמונה בבורא עולם, ורק אתמול היה חג שבועות וקיבלנו תורה... אז מאיפה ההיתר הציני והעלוב להשתובב כמו ילדונים חסרי-דעת בשדות הקטל והמוקשים של הציבור הגויי, החילוני?

יופי, תזליגו עוד דמעה של תנין.

מחרימות את ההורים!!!

ציטוט משיחה: "אדון לוי, כמה ימים לפני חג הפסח, בעקבות מאמריך בעתון, השמדתי את מכשירי הטומאה (המסוננים) של שתי בנותי, בנות העשרה. הסברתי להן את הסכנות, והתחננתי שיבינו שהתועלת מרובה על הנזק. גיהנום! גיהנום זה מה שהן עשו לנו. הנה ההסבר. בליל הסדר הן הלכו לחדרן ולא נטלו חלק בליל-הסדר. יתירה מזאת, הן מתייחסות - עד היום - לאשתי ולי, כאילו אנחנו אוויר. לא מדברות איתנו, לא שמות עלינו, ועושות מה בראש שלהן. כן, מדובר בבנות סמינר ובבית חרדי. לאן הגענו?".

אין ילדים מוגנים מן הפלאפונים "המוגנים".

מסקנה כואבת.

"חתני מחטט באייפון של בתי"

אב מודאג: "בתי הנשואה מכורה לאייפון. כל נסיונותי לדבר על ליבה עלו בתוהו. גם בעלה שהוא בן תורה מחטט במכשיר. והנורא מכל, היא עברה שתי פעמים איבוד וולד, והיתה בסכנת חיים ממש. מה עושים?"

מתפלים ובוכים, אבל - דע לך - ללא ספק שיש קשר בין אחזקת המכשיר לבעיה הרפואית שציינת.

הפיתוי הגדול מצד המשפחה המורחבת

פקס: "יש לנו בבית שלושה מכשירים כשרים למהדרין והפיתוי

להחליף ל... הוא גדול ויומיומי. המשפחה המורחבת מאד לוחצת עלינו. פתאום אני מגלה שמישהו שמאד החשבתי, נושא פלאפון טמא... בחברה החילונית והדתית-לאומית לא מבינים מדוע אין לנו מסרונים... רציתי לומר לך תודה על החיזוק העצום שאתה נותן לנו מדי שבוע. אפילו בתי בת ה- 13 קוראת את המדור ועקב כך פיתחנו דיון על הדבר הנורא הזה אינטרנט ואייפון, והלוואי שנצליח בחינוך בעקבות העמידה בנסיון".

תודה.

ד. באר שבע

...וכך נראים המלגלגים

מתוך שיחה אמר לי מישהו "אתה יודע אדון לוי, הרבה מלגלגים עליך".

השבתי לו: בוא נבדוק מי מלגלג עלי. אתן לך תסריט מדוייק של הטיפוס כמעט עד הניואנס האחרון. תרשום ותבדוק.

1. יש לו מכשיר טמא. קרוב לוודאי שיש גם לאשתו ולבניו הגדולים. מי שיש לו מכשיר כשר לא ילגלג עלי לעולם!!!

2. הטיפוס הזה מזלזל ברבנים, אין לו רב, אין לו דעת תודה, והוא גם מלגלג על רבנים ואדמו"רים ותמיד משמיע כלפיהם לשון הרע בסגנון "הם גנבים, הם עושים עסקים, הם אינטרסנטים, יש להם עסק של פלאפונים, העסקנים עובדים עליהם וכו' וכו'.

3. לאשתו יש פיאה נוכרית בניגוד להלכה, והיא מאד דומה לחילונית,

ולא לאשה חרדית.

4. הוא כמובן שומע המון רדיו, רואה המון סרטים, וגם צולל לאתרי התועבה - גם אם הוא יכחיש, הוא עמוק עמוק בפנים.

5. הוא בקושי מתפלל. דופק כרטיס בבית הכנסת מאוחר, ובורח ראשון.

6. שבת? בקושי שומר, בור ועם הארץ בהלכות.

7. אם הוא הולך ללמוד מדי פעם "דף היומי" זה רק בשביל לשמור על קשר עין עם החברה החרדית שמאד נוחה לו.

8. אם יש לו כסף הוא נוסע לעשות חג הפסח בשוויץ או הונגריה, כי נופשי חו"ל יותר מעניינים אותו מתפילה או מאהבת ארץ ישראל.

9. הוא מאד מזדהה עם יאיר לפיד, נחמד לו "השוויון בנטל", הוא בעד גיוס של בני ישיבות לצה"ל, והוא בז לח"כים החרדיים. הוא גם לא סובל אברכים, למרות שלמד בישיבה קדושה. מצידו "שילכו לעבוד". עפ"ל.

10. בהחלט יתכן שהוא כבר לובש מכנסי ג'ינס מדי פעם (זה מתחיל עם ג'ינס שחור), חולצה כחולה או צהובה... ויורד לשתות בירה בחוף או במסעדה חרדית לייט, עם טלויזיה, המשדרת משחק כדורגל.

ועכשיו ק. ידידי, תעשה סקר ותגלה שלפחות 8-7 מן הסעיפים הנ"ל מאפיינים את המלגלגים עלי, ותעדכן אותי.

"נשתלה בך רוח שטות"

"אני סייעת בגן ילדים, אֵם לשלושה ילדים, והרבה משעות היום אני

שקועה במסך של המוגן (יש בו ווטסאפ)... הגננת כועסת עלי בגן, בעלי כועס עלי בבית, אבל אני סקרנית לדעת מי שלח מה... מה כל כך נורא בזה?"

ש.

ש. שלום.

אם הנכד שלי היה בגן שלך, הייתי דואג להוציאו משם, ואם בעלך הוא בר-דעת (ולא צוללן של ווטסאפ), עליו לנפץ לך את המכשיר ולהחזיר אותך אל המציאות. מדוע? כי את מקרינה לסביבה טיפשות, זילות, קטנות מוחין, ולא אוסיף עוד. את לא סקרנית לדעת... את כמו רבבות אומללים שאיבדו את נשמתם הטהורה, ונשתלה בהם רוח שטות וזילות, שעסוקים בלדעת "מה כתבו לי, מה ענו לי, מה שלחו לי, ואיזו תמונה מעניינת יש במכשיר".

משיחות עם חולי סלולרי סופניים, תרשו לי לומר לך באופן חד-משמעי שהאנשים הללו איבדו את אישיותם, את צלמם היהודי, איבדו את שיכלם הישר, איבדו את אחריותם לבן זוגם ולילדיהם. הם בקושי צל של עצמם, ובמקרה הטוֹב הם עבדים ושפחות של מסך צבעוני טמא ומרצד.

נכון, אין תרופה למחלה הנוראה הזו, למעט המודעות ש"אני חולה, והקב"ה ישלח לי עזרה לצאת ממנה". קחי את המכשיר, רסקי אותו לחתיכות קטנות ותחזרי לשפיות.

יתכן שמחר כבר יהיה מאוחר. רח"ל.

חברתי הטובה???

שואלת מ. תלמידה מבי"ס תיכון חרדי: "יש לי חברה טובה טובה שרכשה בסתר מכשיר טמא, והיא שכנעה אותי כמה פעמים להציץ בתוכניות... אני מבינה שזה מעשה גרוע, ושהיא גוררת אותי... אבל אני מאד אוהבת את חברתי... ואני לא רוצה להיפרד ממנה. מה אתה אומר?".

תשובה: מ. החביבה. לי אין שום צל של ספק ש"חברתך הטובה טובה" היא בעצם חברתך הרעה רעה!!! והיא זו שתהרוס לך את החיים ותמנע ממך להקים בית יהודי טהור. היא זו שתעקור אותך מבני משפחתך, מהורייך, ותוציא אותך לעולם הגדול שיטרוף את הצלם היהודי שבך. היא תגרור אותך לקנות מכשיר דומה ותכיר לך את עולם ההפקרות של עכברי הווטסאפ והפייסבוק, שמשם נופלים לתהום שאין מוצא ממנה. תהיי אמיצה! חזקה! גיבורה! ויראת שמים, וכמו שבניתוח רציני עוקרים גידול סרטני מן הגוף כדי להמשיך לחיות, תעקרי ותעיפי את "חברתך הטובה" מחייך ל-ח-ל-ו-ט-י-ן, בלי התחשבות, וגם מבלי כף זכות.

וחוץ מזה, על פי ההלכה חובה עליך להודיע להנהלת ביה"ס על מעשיה של "החברה הטובה" כדי שהיא תסולק באופן מיידי ובכך יימנעו אסונות נוספים בכתה שלך.

מאחל לך שתזכי לעוצמות של קדושה לעמוד בנסיון הנורא הזה. ואם כן תעמדי, קידשת שם שמים, והקב"ה יצליח אותך בכל ענייניך.

אין כניסה למסונן

מתוך שיחה: "בעלי מנהל עבודה של קבלן גדול. בשבוע שעבר הוא חזר הביתה עם מכשיר מסונן. עשיתי לו מהומה, ובאופן חד משמעי ביקשתי שיחזיר אותו לבוס שלו. היא ניסה להסביר לי "לצורך פרנסה, תוכניות עבודה, מהנדסים". צעקתי עליו: עד כאן!!! לא מוכנה לשמוע. הסתדרת עד היום עם כשר, תמשיך עם כשר".

יישר כוח גברת, את בהחלט מוצר נדיר במקומותינו.

"אגיד לך את האמת, אני גרה באלעד, שלוש נשים שאני מכירה היטב ברחו מכאן והותירו ילדים יתומים ובוכים... הן נפלו בקבוצות חברתיות מבלי להרחיב, וגם אצלן זה התחיל במסונן קטן ונאיבי לצורך עבודה. ואם התרוץ "לצורך עבודה", הורס משפחה, לבית שלי אין לו כניסה".

ירבו כמותך בישראל!!!

ייהרג ואל יעבור

נכחתי בשבוע שעבר בכנס בקרית צאנז' נתניה בו נכחו מאות משתתפים, בראשם רבני הקהילה.

הנגע מסתובב שם, אבל סיגנון המאבק שלהם ראוי לקינאה ולהערצה. בהוראת האדמו"ר, אין לרשום ילד למוסדות החינוך אם הוריו לא נושאים מכשיר נייד כשר. שם, בצאנז' זה ייהרג ואל יעבור.

הלוואי אצל כולנו. הלוואי.

חסידות ויז'ניץ נוטשת את הווטסאפ

בעקבות דברי האדמו"ר מויז'ניץ בטיש נעילת חג השבועות תשע"ה, על הרס הנגרם כתוצאה מהתמכרות לקבוצות הווטסאפ והטלגרם, חלה התעוררות רבה בקרב ציבור החסידים ואף מחוץ להם, כשרבים מתנתקים מקבוצות הנייעס השונות.

דבריו של האדמו"ר עוררו הד עצום בחסידות, כך שלא עברו מספר דקות ונרשמו גלי עזיבות בקבוצות הנייעס השונות.

אחד מחסידי ויז'ניץ, ששמע אמש את זעקת האדמו"ר, השמיע מספר דברים בנושא: "אתמול הלב זעק. היה זה בטיש נעילת החג של האדמו"ר מויז'ניץ. האדמו"ר נשא את משא קדשו לאלפי החסידים. דממה בהיכל. כולם מסכיתים ומאזינים לדבריו. ואז, לפני הסיום נפרצו סכרי הכאב של נושא משא הדור, והזעקה הדהדה ברחבי ההיכל, אלו לא היו מילים, אלו לא היו משפטים. היה זה דם. דם שבעבע, שקצף מפה קדשו. מדקרות חרב שפצעו את לבבו הפצוע והשותת דם".

"לא היה זה קולו שלו, היה זה קולם של נשים עגונות, אלמנות-חיות, קולם הטהור של ילדים יתומים חיים, פצעים פעורים בלב ליבה של הציבור החרדי. שרידים לשרפות איומות שכילו בזדון משפחות שלמות, דליקות-רוחניים שכילו בתים נאמנים, תמימים".

"ואת הטרגדיות האלו כולנו מכירים, והם אורבים לנו מעבר לפינת הווטסאפ והטלגרם וכל מיני כאלה, שהרבי אומנם התקשה בהגיית שמם, אבל לנו הם מוכרים טוב מאד, לדאבוננו. אז אנחנו, חסידי ויז'ניץ, התנתקנו ב"ה! עזבנו את השיעבוד וחזרנו לשפיות. חזרנו לעצמנו ולמשפחותינו. בואו אחים חשבו ויחד נתגבר. למעננו ולמען צאצאינו" סיכם החסיד שהתגבר על יצרו, ופרש.

...אבל
רק טעמת...

רבותי להתרחק
חפץ חשוד !!

י"ד סיון תשע"ה

מה שהתרחש עם 26 רווקות מבוגרות... ואמיצות

הרה"ג חיים זאיד שליט"א, רבה של שכונת פרדס כץ בבני ברק, ומרצה ליהדות בבתי ספר תיכוניים ברחבי הארץ, מספר מעשה מדהים ומעורר, בבחינת "לא יאמן כי יסופר": "בחודש תמוז אשתקד, קבוצת בנות רווקות מבוגרות חפצו לשבות יחדיו ברובע היהודי בירושלים. הקבוצה מנתה 26 בנות, כש'הקטנה' מביניהן בגיל 30, והשאר מבוגרות יותר... מארגנת הקבוצה התקשרה אלי, וביקשה ממני לבוא עם משפחתי ולהנעים להן את השבת בדברי תורה וחיזוק. הסכמתי".

"ביום חמישי נכנסתי להתייעצות עם המקובל הרב דוד אבוחצירה שליט"א מנהרייה, וסיפרתי לו, שאני אמור למסור הרצאה לקבוצת בנות מבוגרות מעוכבות שידוך. שאלתי היתה, מה למסור לבנות בשם הרב, על מנת לחזק את רוחן, שלא ייפלו בייאוש ח"ו, לאחר שלא מצאו את זיווגן כל כך הרבה זמן? השיב לי רבי דוד אבוחצירה: "תאמר להן, שייפרדו מהמכשירים הטמאים שיש להן (אייפון וכדומה), אם הן רוצות להתארס". שמעתי את הדברים, ולרגע הייתי נבוך, כיוון שלא

היה מדובר בבנות דתיות, אלא בבנות מתקרבות ומטה, וכיצד שייך לדבר איתן על כך?!"

"השבת התנהלה ברוגע. בסעודה הראשונה ניסיתי למצוא קישור בהרצאה לעניין המכשירים הטמאים, אך לא עלתה בידי. גם בסעודה השנייה נאמרו דברי תורה ומעשיות, אולם לא נמצאה הזדמנות לשוחח עימהן על המכשירים. לאחר ההבדלה במוצאי שבת, ביקשתי מהבנות רשות לומר להן מספר משפטים לסיום. ואז זרקתי את הפצצה לחלל האוויר: "בנות יקרות, יש לי הפתעה עבורכן! הייתי אצל המקובל רבי דוד אבוחצירה, והוא ביקש ממני למסור לכן, שאם תיפרדו מהמכשירים הטמאים - אתן תראו ישועות גדולות במציאת הזיווג!!".

"שקט מתוח השתרר באולם... במשך דקות ארוכות קפאו כולן על מקומן... ואז ניגשה נערה אחת, והניחה על שולחני את המכשיר שלה. המשימה היתה קשה מאד לשאר הבנות, אך לאחר שעה וחצי של הסברים ושיכנועים, נאותו עוד 25 בנות להיפרד מהמכשיר הטמא ולמוסרו לידי. רק לבחורה אחת היה קשה במיוחד להיפרד מהמכש האהוב עליה... קמתי ממקומי, נפרדתי מהן לשלום, נכנסתי לר והתנעתי את הרכב. ואז... דפיקות על חלון הרכב, וגם הבת האחר התגברה ומסרה לי את המכשיר!!".

"החלטתי לנסוע לרבי דוד לבשר לו על ההצלחה... נכנסתי לרב ובידי השקית עם האייפונים. רבי דוד התרגש עד דמעות ובירך את הבנות, שכולן יתארסו עד ט"ו באב. ואכן הלא יאומן קרה! 25 בנות התארסו עד י' באב... נותרה הבת האחרונה בקבוצה, שגם היא מסרה את המכשיר הטמא, אך עדיין לא זכתה למצוא את זיווגה. והנה, בליל ט"ו באב גם היא זכתה להתארס, כאשר רבי דוד אבוחצירה בכבודו ובעצמו משתתף באירוסיה!"

"עדיף איש חכם עם מכשיר טיפש, מאשר איש טיפש עם מכשיר חכם"

◆◆◆

תוכלו לשוחח בעצמכם עם הרב זאיד ולהתחזק מן הסיפור המדהים הזה, החושף באופן חד משמעי את העובדה שהמכשירים הטמאים הללו פשוט גוזלים את הסיעתא דישמיא. הרב חיים זאיד - 052-7655774

השתגענו!!! ככה מלמדים?

כותב לי מחנך חרדי: "השתגענו!!! ממש השתגענו. ממתי אנחנו החרדים צריכים לאמץ שיטות פדגוגיות של החילוניים? - לידיעתך - במוסדות שלנו אימצו את הנוהל שיושב מחנך מול מחשב, וגם התלמידים עם מחשב, ולומדים. ממש טרוף מערכות. עם ישראל חינך למעלה מ- 3,500 שנה, דורי דורות של תלמידי חכמים עם ספרים וקונטרסים, ובתימן למדו עשרה ילדים סביב ספר אחד, וברוך השם צלחנו בחינוך. מה יש לנו ללמוד מהם? הם הרי שיא הכישלון בחינוך! הם מושכים את השיער והאוזניים מִּים הבזיונות שהם סופגים עקב חינוכם הכושל. רציתי לומר לך אדון לוי, שמקרבי בוקעת זעקה: "לא רוצה את עמלק!!!" אל תכריחו אותנו להתנהג כמו מורה חילוני כושל, תשאירו על מתכונתה את מסורת ישראל סבא, בלי שינויים בבקשה!!! אל תתנו לנו מחשבים במתנה, ולא מכשירים מסוננים, תנו לנו לשמור על הצביון היהודי המקורי, זה ניצח, זה מנצח וזה ינצח. אשמח שתפרסם אותי הרב לוי".

פירסמתי בשמחה. דבריך, דברי אלוקים חיים, הלוואי שהם יפלו על אוזניים קשובות ולב מבין.

כזאת ראה, וקדש!

התקשרה אלי מורה חשובה מרוגשת למדי, וסיפרה לי כי היא נוהגת להקריא לתלמידותיה ממאמרים אלה על טוהר התקשורת.

לדבריה "בבית הספר שלנו, ישנן תלמידות שהוריהם - מה עצוב ומה נורא - רוכשים מכשירי אייפון לבנותיהם. ומה יעשה הנער או הנערה ולא יחטאו? היום, באמצע שיעור בנדון, תלמידה בת 14, שלפה

את האייפון מתיקה ואמרה לי "אני עכשיו שוברת את המכשיר הטמא, ואשמח מאד שתבשרי זאת לרב קובי לוי". לעיני חברותיה הנדהמות נופץ המכשיר הטמא, מעשה של קידוש השם אמיתי. קיימתי את בקשתה של הצדיקה".

הנני מודה מאוד למורה, ומכאן שגורה ברכתי לתלמידה המיוחדת שגילתה עזות ד'קדושה ויראת-שמים עצומה. ילדה שכמותך, היא סנגורית אדירה לכל אותן בנות הטועות והתוהות, שעדיין שקועות בביצה העכורה של קילקול הנפש והמידות. אין לי ספק שהברכות שהקב"ה יתן לך במהלך חייך תהיינה נפלאות, ויביאו לך אושר ועושר ומשפחה של בעל צדיק ובנים בני תורה.

מסתגר לו בחדרו...

"רציתי להתייעץ איתך. אני אברך בכולל מסויים בעיר חשובה. שמנו-לב בשנה האחרונה שראש הכולל מסתגר הרבה זמן בחדרו ונועל דלת. היו מספר פעמים שהוא שכח לנעול, וכשנכנסנו לחדרו הוא ישב מול המחשב, הסיט אותו הצידה והרגיש מאד מאד נבוך. לאמיתו של דבר הוא כן נותן שיעורים ומתפלל והכל נראה תקין... מה אתה חושב שצריך לעשות?"

א.א.

לצערי, נסיונם של אחרים לימדני שהסתגרות עם מחשב ומבט של מבוכה, הם תחילתו של ריקבון. התולעת הטמאה נוגסת אט אט בנשמה הקדושה, ולבסוף המורסה מתפרצת. לפעמים זה לוקח שבוע, לעיתים שנתיים. מי ששקוע - מבלי שמחלצים אותו משם - הוא אבוד. לכן, לדעתי, תעירו לו, או בגלוי, או דרך מכתב שיביע את דאגתכם, מתוך

הנחה שהוא לא נגוע, בהחלט יתכן שהוא יפסיק להסתגר ויחזור למסלול, ואם לא, אז כנראה איחרתם, ועוד נשמה נחטפה על ידי השטן.

ראש כולל? כן, גם כאלה לא חסינים.

דו-שיח בין נערות

שיחת טלפון: "רציתי לספר לך על שיחה בין שתי נערות חרדיות. הראשונה טוענת לאוזני חברתה "תעזבי, גם לקובי לוי יש ווטסאפ כמו לכולם... אל תאמינו לו". עונה חברתה "חס ושלום, מה הוא שקרן? יצעק שאסור ויעשה ההיפך?".

"הויכוח נמשך ואני מכירה את שתיהן. ימים ספורים אחר כך, אמה של החשדנית חשה ברע ונשלחה לבדיקות רפואיות מקיפות, היה חשש שהמחלה הנוראה מקננת בה, רח"ל. החשדנית נפלה לחרדות והתפללה לרפואת אמה. כשהתוצאות הטובות הגיעו למשפחה, השמחה היתה עצומה. הנערה החשדנית פתחה את סגור ליבה ואמרה "קיבלתי על עצמי עול מלכות שמים" זרקה את האייפון והלכה לרכוש מכשיר כשר. רציתי שתדע".

ק.מ.

תודה על המידע, וטוב לשמוע שהמסר מחלחל ואנשים מתחילים לקלוט כמה צרות צרורות ומחלות ממיט המכשיר הזה.

נוסח של מכתב להורים ניתן לאמצו בכל בתי הספר

שלום רב להורים היקרים.

מבלי להאריך בדברים, ומבלי לרדת לפרטים, כולנו ערים ומודעים לאסונות הרוחניים שפקדו את קהילות החרדים בעירנו (ובארץ כולה), לנוכח הנגע הרוחני הממאיר בדמותם של מכשירי הסלולר הטמאים, והמחשבים הפרוצים לאתרי האינטרנט.

לאור פסיקותיהם המפורשות של כל גדולי הדור מכל העדות והחוגים, התכנסו בשבוע שעבר בנתניה רבני הקהילות הקדושות, על מנת להוציא לפועל פסקים אלה, אשר נועדו להציל את בנינו, בנותינו, ומשפחותינו.

ובשורה התחתונה, מכאן ואילך כל הורה, וכל נער ונערה וכל מי שמכונה יהודי דתי ויר"ש, חייבים להשתמש אך ורק במכשיר נייד כשר, המאושר על ידי ועד הרבנים לענייני תקשורת.

גם אנשי סגל ההוראה ושאר נושאי התפקידים יעברו לניידים כשרים.

הורה שיש לו צורך (מוכח) במכשיר מסונן, יפנה לוועד רבני הקהילות בראשות הרב ויעלה את בקשתו בכתב. ללא אישור בכתב, לא ייעשה שימוש במכשיר מסונן, אשר סכנותיו מרובות לא פחות.

המעבר לניידים הכשרים ייעשה תוך 10 ימים.

אנו מצפים לשיתוף פעולה, וכאיש אחד בלב אחד, נחלץ חושים לטהר את מחננו ולהרבות כבוד שמים.

בברכת התורה. הנהלת בית הספר

דין רודף

מתוך שיחה: "אדון לוי, אני גר מעל צומת של עיר מרכזית, ממרומי המרפסת אני רואה מה קורה אצל הנהגים. צר לי לקבוע אבל יש להם דין רודף. הם יושבים, עיניהם תקועות במסך המכשיר הטמא, ליבם לא נתון לנעשה לכביש, והם פורצים לצומת בחוסר אחריות משווע, וכבר ראיתי כמה תאונות שנבעו עקב אחזקת המכשיר".

יופי, צרפו לכם לרשימה, דין רודף לאייפוניסטים, ובצדק רב.

בן 8 עם אייפון בת"ת...

שאלה: "בני בן ה- 8 לומד בת"ת. אתמול הוא חזר וסיפר שחבר שלו הוציא מכשיר טמא מהתיק ושיחק בו משחקים. הרב הגיע, בדק את המכשיר, שיחק בו קלות, נזף בילד והורה לו שלא להביא מכשיר זה (למרות שאינו מחובר לרשת) לת"ת. אני מאד מודאג מן העובדה הזו. כיצד להגיב?".

תשובה: ילד בן שמונה שמגיע עם מכשיר טמא, על אף שאינו מחובר, כבר מכיר את התופעה, וללא ספק ביתו נגוע ברמה כזו או אחרת. עליך להתקשר למנהל, להביע בפניו את דאגתך, ולבקשו שיפנה למשפחה ויפעל לביעור הנגע. התעלמות פרושה שיתוף פעולה. המחיר שהטומאה הסלולרית הוא כה כבד, שהביטויים "לא נורא, או יהיה בסדר או הוא רק ילד" מובילים בהכרח לאסון הניצב לו בפתח השער.

כ' סיון תשע"ה

"לאבא שלי יש אייפון, האם לתת לו סנדקאות?"

שאלה: "אני במצב מביך. נולד לנו בן בשעה טובה, ואבא שלי משוכנע שהסנדקאות שלו... הוא מצפה ממני שאתן לו את המצווה... לצערי יש לו אייפון והוא חשוף לכל הזוועות שבתוכו, איך יוצאים מזה?".

תשובה: יוצאים ועוד איך יוצאים. כידוע לך ההשראה הרוחנית של הסנדק פועלת בנשמת הילד, ועל כן משחרים לפיתחם של גדולי דור וצדיקים, כדי שיסנדקו את ילדינו הנימולים, על מנת להכניסם באור טהור ובקדושה בבריתו של אברהם אבינו. כן, אתה חייב בכבודו של אביך, אך גם לכבוד יש גבול. כאשר מדובר בנפשו של בנך עליך למסור נפש לחנכו ליראת-שמים טהורה. תשנה מפני השלום ותאמר לאביך שהבטחת לראש כולל שלך או לרב העיר להיות סנדק, גם אם יקטר ויהא נירגן, תחליק את זה. לגופו של עניין, אתה לא יכול לקחת קטיגור (מחזיק אייפון) ולהפכו לסניגור (סנדק). מה שכן, תתפלל בברית המילה שאביך יזכה לתשובה מעולה, והיה זה שכרו, ושלום על ישראל.

האם אני מסייעת לעוברי עבירה?

שאלה: "בני יצא מן העולם החרדי וגר בתל אביב. לפני זמן לא רב הוא ביקש ממני כמה עשרות אלפי ש"ח הלוואה כדי לפתוח עסק, והעברנו לו - בעלי ואני - כמה עשרות אלפי שקלים כדי שימנע מהלוואה בנקאית עם ריבית. אחר כך נודע לנו שהוא פתח חנות למימכר מכשירים טמאים... רח"ל. בעקבות קריאת מאמריך נכנסתי לזעזוע, האם אני מסייעת לעוברי עבירה? מצד שני הקשר שלי עם הבן הוא טוב למדי, ואני חוששת שמא יפגעו היחסים עקב כך שאטיף לו מוסר, או אגלה לו שאני ואביו בצער גדול... מה דעתך?"

תשובה: "כן, זה בהחלט סיוע לעוברי עבירה מן הגרועים שיש בדור, אך מאחר ולא ידעתם שזה העסק שיפתח, אזי שוגגים אתם. מצד שני, חובה עליכם להודיע לו שאתם בצער גדול וביסורים עצומים מן העובדה שהוא מחטיא את הרבים וגורם נזקים רוחניים נוראיים לעם ישראל. אסור לטאטא מידע זה מתחת לשטיח. הוא היה דתי בעבר, ומבין את גודל חומרת הדברים. אין לי ספק שאם הדברים ייאמרו מלב שותת דם ובדמע ולא מתוך כוונה להתקוטט עמו, הוא יפנים אותם והיחסים יישארו תקינים. ותמשיכי להתפלל שיזכה לחזור לאוהלה של תורה.

"קובי לוי, טפל בעצמך!!!"

אשה חצופה בעילום שם כתבה למייל של עמיתי הרב אהרון רייזמן בזו הלשון: "קובי לוי וחבר מרעיו, הפסיקו לטפל בווטסאפ ולהבעיר אש בעם, גם אם זה לא יום שבת. קובי לוי, טפל בעצמך!!! טפל ביראת שמים שלך, טפל במה שצריך, הפסק את המגיפה, אל תבעיר אותה!!!"
עד כאן.

החזרתי לה תשובה שאשמח לשוחח עמה בנדון, אך המבולבלת הזו העדיפה להיעלם לה... מן השמים ירחמו עליה.

סקטור חדש נולד לעולם
"החילוניים החדשים"

מתוך שיחה: "אדון לוי, רציתי לספר לך שנקלעתי לאסיפת הורים בתלמוד-תורה בעיר חרדית חדשה, וחשבתי שאני מתעלף. שים לב מה הם תנאי הקבלה לת"ת. א) שהילד סולק מתלמוד תורה קודם, בגלל הוריו (!!!). ב) לאבא יש אייפון מוחצן גלוי ומפורסם. ג) כנ"ל גם לאמא. ד) רמת הצניעות של האמא צריכה לשאוף לאפס (!!!) אלו תנאי הקבלה. כשנכנסתי לחצר הת"ת ראיתי ציבור לבוש חרדי, אבל חוסר הצניעות זעק לשמיים... וכל זה בעיר חרדית שומו שמים". עד כאן.

יקירי אל תתרגש. עלינו להפנים שהמוטציה החרדית מייצרת בכל שעה ובכל יום חילוניים חדשים. לא חרדים חדשים, אלא ח-י-ל-ו-נ-י-י-ם חדשים. המפעל הייחודי הזה, הוא תוצרת בית. הם גרים בשכונותינו, בערינו ו"מתפללים" בבתי הכנסת שלנו. מדובר בסוס טרויאני שעלול להמיט אסון נורא על מה שנשאר מן החברה החרדית.

אינני גדול הדור, ולא הוגה דעות, אך אני הקטן סבור שעדיף לעזור להם ולעודדם להיות חילוניים גמורים ולהוציאם מקהילותינו לערים חופשיות. החשיפה אליהם פוגעת אנושות בריקמה החינוכית הדקיקה שלנו. זו דעתי, אשמח לשמוע גם את דעתכם קוראים יקרים.

"צדיק" מתחת לטלית בשבת

מתוך שיחה: "אדון לוי, רציתי לספר לך על טראומה שעברו בנותי הקטנות. לפני מספר שבועות בבני-ברק, בשבת קודש, באזור העיריה ישנו גן ציבורי ובו דשא. על הדשא התיישב יהודי בעל חזות חסידית עם טלית, וכיסה את ראשו וגופו ואחז ספר... בנותי שעברו בסמוך התפלצו, זה לא היה ספר אלא אייפון פתוח, והלה גולש לו להנאתו עטור בטלית ובבגדי שבת, אין לשער את גודל הזעזוע שהיה להן, וגם לי, כששמעתי על כך".

נו טוב, כבר הסברתי לכם שאנחנו מייצרים חילוניים חדשים, שמטעמי נוחות מעדיפים להישאר בתוך הקרביים שלנו ולהרעילם. לבכות, ממש לבכות.

לעלילות הטומאה הסלולרית פשוט אין סוף

שאל אותי קורא נכבד בתא הקולי: "תגיד לי אדון לוי, כמה כבר אפשר לכתוב על התופעה הזו... אין לזה סוף? והאמת היא שאני כל כך סקרן לקרוא מה העלית בחכתך בכל סופשבוע...".

חביבי, גם אני מושך אוזני בתדהמה. לתופעה הסרטנית הסופנית הזו, יש אין ספור סיטואציות, סטיות, טרופים, שגעונות ועלילות שהאוזניים מצטמררות. אני רק מלקט שברי שיחות עם קוראים בחלקם שבורים והרוסים, וחלקם אבודים. כן, אין לזה סוף... כי בכל בית יש אחד שניים או משפחה שלמה שחולים קשה. הם מחפשים מרפא לנפש. אתה סקרן? גם אני סקרן, ועשרות קוראים סקרנים ביניהם מנהלי מוסדות חינוך גבאים ודרשנים, מבקשים את סידרת המאמרים כדי לעורר את הציבור. הייתי מוותר על זה.

"אני עוברת גיהנום..."

מתוך שיחה: "אדון לוי, בזכות מאמריך זרקתי בערב חג השבועות את האייפון וניתקתי קשר עם אחיותי וחברותי וקבוצה גדולה. אני עוברת גיהנום תרתי משמע. א) זה חסר לי. ב) חברותי ואחיותי הורגות אותי וחותכות אותי במילים "אנטיפטית, מיושנת, מה את נעלמֶת" וכו' וכו'. אני מאד מבקשת שתעסוק במאמריך ביסורי הנפש של אלה שמחליטים להיפטר מן הצרעת האיומה הזו... זה יוסיף לנו המון כוח". עד כאן.

תגובה: לפום צערא, אגרא. שכרנו בשמים נקבע לפי עוצמתנו לעמוד ביסורים בכבוד, ולהודות על כך לקב"ה. עשית מעשה שנחשב מסירות נפש וקידוש השם לנוכח רמת הרוחניות העלובה של דורנו. לא להיכנע!!! לאותם שועלים קטנים מחבלי כרמים שרוצים להשחית את נפשך בשנית. איחזי ברומח וצרפי עוד חברה ואחות למסע השפיות שנכנסת אליו, ובנוסף אשמח מאד שתכתבי לי בפרוטרוט את תחושותיך במהלך המאבק, על מנת להינצל מן השואה האייפוניסטית, זה בוודאי יוסיף כוח ומעוף לזקוקים לכך.

"בסדר, אשמח לשלוח לך את רחשי ליבי, ואת תחנוני לבורא שיביא לי ישועה מסויימת, שעדיין מתמהמהת...".

אל דאגה היא בוא תבוא. סבלנות.

"שקרן בן שקרן!"

...לא נותר לנו אלא לחזור על זעקתו המרה של גדול הדור מנהיגה הרוחני של ש"ס מרן שלום כהן שליט"א מן השבוע שעבר: "מי יכול לבוא ולהגיד 'יש לי בכיס משהו אבל זה לא מפריע'. שקרן בן שקרן. אני

אמרתי את זה לרבנים והם הזדעזעו, מי יכול להאמין לעצמו ולומר אני בטוח... ביטוח לאומי, ביטוח אבטיח... מי שיש לו שיזרוק את זה, אם לא, פסול האדם הזה!!!".

"כן, פסול האדם הזה" פוסק מרן שליט"א, פסול! פסול! ורק חרש וערל לב ימשיך לחנך, לדון, או לייצג ציבור, עם מכשיר טמא שכולו זימה ותועבה חילול שם שמים ובוז לגדולי ישראל.

לאן הגענו?

"הילדים והנכדים מתביישים בסבא שלהם..."

מכתב.

"הבעל שלי מכור. אין עם מי לדבר. מה לא עשיתי. בכיתי, התפללתי. שומכלום. הוא סבא לנכדים. איזו בושה. כל נסיונותי להידבר עמו בנדון עלו בתוהו. הילדים שלנו מתביישים בו גם הנכדים. שלום הבית נהרס. אנחנו חיים לצידו של איש עם אישיות חדשה שאין לו בעולם משפחה, חברים, שכנים ולא תורה, רק אינטרנט והוא רץ מאתר לאתר מטורף אחר, ומנסה לפתות את הילדים והנכדים להציץ בפנים.

"הטור שלך מאד מחזק, תמשיך תמשיך, זה בוודאי מונע מאנשים ונשים צעירים ליפול, וזה כבר מספיק. זה המון. רציתי לדעת אם יש לך רעיון נוסף שיוכל להועיל לי להוציא את בעלי מהתהום? אני נואשת".

תשובה: כן. קראתי לא מכבר על עצה שנתן הרב הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א לזוג חשוכי ילדים. הוא ביקש מהם לאתר זוג עם בעיה דומה, ולהתפלל שייפקדו, וכל המתפלל על חברו - הצריך לאותו

דבר - נענה תחילה. זה הצליח לשני הזוגות. אולי גבירתי, תתפללי על הנוער הצעיר שלנו, והמבוגרים - המכורים ושאינם מכורים - שיזכו לסיעתא דישמיא לא להדרדר לאסון הרוחני הזה, ומן השמים ירחמו, ולבעלך יישלחו חבל הצלה משמים כדי לחזור לשפיות.

"תודה אדון לוי, זה בהחלט רעיון מעודד ומוסיף תקווה".

חשוב שתדעו!

לאסופת המאמרים שמתפרסמים כאן, יש ביקוש גדול מכל רחבי הארץ, בעיקר לנוכח החיזוקים של הקוראים. בקרוב אי"ה יצא ספר עם מאמרים אלו ועוד תוספות. תתכוננו, על מנת שנפיץ 100,000 עותקים ונציל מה שהקב"ה יתן בידינו. השתדלות מעל לכל.

אשמח לשמוע על שינויים והתקדמויות

קובי לוי

כ"ט בסיון תשע"ה

"מחנך בכיתה א' גולש עם אייפונו במהלך השיעור..."

שאלה: שלום ר' לוי, בת"ת שבניי לומדים בו, ישנו מלמד בכיו. נמוכה שמסתובב באופן חופשי עם אייפון ולא עושה חשבון. לא פעם - במהלך שיעור - תפשו אותו תלמידים כשהוא גולש לעולמותיו הסמויים מתחת לשולחן. בבית הם מספרים שיש לו אייפון, ולדאבוננו ההנהלה לא עושה דבר. מה אתה מציע?"

תשובה: מזעזע לשמוע ש"מחנך" בגיל הרך מסתובב עם מכשיר טמא, שלא רק מטמא את נפש נושאו, אלא גם את נפשם של תשב"ר. אז ככה - אם מדוייקים הדברים - שיהיה ברור שהאיש הזה איננו מחנך!!! אלא הוא מקלקל, והורס, ומרעיל את נפשות תלמידיו. מקומו לא בתלמוד-תורה אלא באתרים הראויים לאנשים כמותו, וכל דקה שיודעים - ההורים וההנהלה - שהוא שם, ושותקים, גם הם שותפים לדבר עבירה. מה עושים? ובכן, כבר נתקלתי במנהלים שפנים ופחדנים

שרועדים להוציא מילה של מנהיגות נחרצת מפיהם, הם פוחדים מהצל של עצמם והם מהווים אסון רוחני לא פחות מה"מלמדים" מכורי האייפון. בקרוב אכתוב מאמר-פניה למנהלים מן הסוג הזה.

לגופם של דברים אני מציע, שתקח עמך מספר הורים בני תורה, תכנסו לחדר המנהל ותודיעו לו חד-משמעית "עד כאן! או שהמלמד עובר לנייד כשר ומיישר קו עם פסיקת גדולי הדור, או שאתה אדוני המנהל מעיף אותו לכל הרוחות". אם המנהל ישתפן ויחפש תרוצים, עליכם להפגין עזות ד'קדושא להוציא את הילדים משם ולהודיע בכל העיר ובקהילות על הצעד שעשיתם. במקום שיש חילול השם, אין חולקים מקום למנהל ושיהיה הרב עם הזקן הכי לבן ועם הידע החינוכי הכי נעלה. מובטחני שכשהאמת תשמע מגרונכם באופן חד וחלק, העניינים יתיישרו ואשמח לבשר לקוראינו הצלחתכם. עד כאן.

מאוחר יותר נתבקשתי לשוחח עם מנהל הת"ת, והלה הכחיש כי המחנך הנ"ל נושא אייפון לדבריו "זה היה בעבר, כיום הוא נקי, אבל אם ישנה תלונה כזו, אפשר לפנות גם אלי ולא לעתון. אך מאחר ופנית אלי אבדוק שוב במה מדובר, ואם אכן היתה פה פשיעה אפעל להרחיקו מן המוסד". כך המנהל, שהדגיש כי כל אנשי הסגל שלו נושאים מכשירים כשרים.

יפה, ובהחלט ראוי לצל"ש האומץ.

יש רעיון להצלת המתמכרים!!!

ציטוט מתוך שיחה: "שלום לרב לוי. גם אני, כמו רבים וטובים מתחזקת מקריאת מאמריך, אך לצערי עולה מהם סוג של ייאוש באשר

להצלתם של המתמכרים. וזה מעציב, ולדעתי זה לא מדוייק. עושה רושם שמחפשים עצות לישועה, ויש לי אחת כזו. אחי בן העשרה, בן ישיבה, הוסת על ידי חבריו ורכש מכשיר טמא, מבלי ידיעת ההורים. בשלב מסויים הלשינו עליו, והוא סולק מן הישיבה ומכאן קצרה הדרך להדרדרות. לא למד, לא תיפקד, רק צלל וצלל וזעק, ומבט עיניו השתנה ואתה יודע על מה אני מדברת. התפללתי עליו, פרקי תהילים בלי סוף, לא ראינו ישועה באופק. אני מורה בבי"ס חשוב בדרום, ולאור פגעי התקשורת האיומים הוחלט להזמין מרצה מומחה בנדון. להנהלה לא היה סכום לממן הרצאתו, ואז החלטתי לקפוץ למים, ונדרתי 1,000 ש"ח למימון המרצה, והודעתי "זה להצלחת אחי". כמה ימים אחר כך אחי הגיע אלינו לביקור מבלי המכשיר. למה? לא היה לו תרוץ. עוד כמה ימים, והנה הגיע יום ההרצאה שגרם לנו לחיזוק גדול, וידוע היה שזיכוי רבים זה עומד לזכות אחי. כבר למחרת הוא זרק את המכשיר והודיע על רצונו לחזור ללמוד בישיבה. כמה ימים אחר כך קיבלו אותו לישיבה מצויינת והוא פורח להפליא. אז הנה אדון לוי רעיון נפלא. לתרום הרצאה לזיכוי רבים, ואם אתה דואג לבניי, אמר הקב"ה, אדאג אני לבנך מבטיח הקב"ה".

תודה באמת. נפלא מאד. דיווחתי לכם. נא אמצו את הרעיון.

המאמרים נקראו והמכשיר נופץ!

ציטוט מתוך שיחה: "ר' לוי, רציתי לשמח אותך. אני לומד בישיבה טובה, ואחד מחברי רכש מכשיר טמא וצנח צניחה גדולה. ראשי הישיבה לא יודעים דבר, ואף אחד מחבריו לא מדווח. למה? כי הם עדיין לא מבינים את חומרת הדבר. אבל אני, מאז שנחשפתי למאמריך ב"יום ליום" מנסה לשכנע אותו לקרוא את הטור המדהים הזה. הוא מסרב, ומסרב, ודוחה אותי בקש, אבל היום אחר-הצהרים שיכנעתי

אותו לקרוא כמה מן הטורים שגזרתי ושמרתי. לפני חצי שעה האייפון נופץ. תמשיך ר' לוי, תמשיך, זה נותן להם כוח להיפטר מן הצרעת".

תודה. מאד מאד.

קצה הקרחון - שלום בית

עוד סיפור מזעזע.

בעל טיפש אחד, קנה לאשתו - הלא חכמה במיוחד - פלאפון חכם מאד. לזוג ישנם קצת פחות מעשרה ילדים, והם חיו בשמחה ובצינעה ובקדושה, עד שלא מכבר הוא גילה שאשתו אינה בדיוק אשתו, היא איבדה עניין בברכת המזון, בקידוש, בתפילה, בבישול, בכיבוס ובנקיון הבית, ואחר כך איבדה עניין בילדיה הקטנים, התעלמה מבעלה והיתה עסוקה בענייניה, היא עם השטן הקטן.

ביקשו ממי שביקשו שיעשו שם שלום בית. מהר מאד התברר שבטרם עוסקים בשלום-בית, שזה רק קצה הקרחון, צריך לעסוק בהתמכרות הטוטלית של הגברת הלא חכמה שנשבתה בקיסמו של מכשיר מרושע זה, שחילק לה מחמאות ושבחים, עד שהוציא אותה לחלוטין מדעתה ושתלה בשדות ההפקרות המוסרית.

הבעל שבור. הילדים שבורים.

האשה בינתיים די מאושרת בעולמה הוירטואלי עד להתרסקותה הצפוייה בקרוב, אין בכך כל ספק.

ואילו המכשיר הטמא, הוא שלם ועליז אין בו סדק ולא שבר, וגם שופע מוטיבציה שטנית להמשיך ולפורר בתים ומשפחות.

...על שלום בית מדברים איתנו, כל כך מצחיק שבא לבכות.

התפנקות ושמה - עלבון

כן, יש נעלבים שנעלבו לאחר שזיהו את עצמם בשרשרת סיפורי "המאבק לטוהר התקשורת" (המופיע בכמה וכמה עיתונים בארץ). יש כאלה ואחרים שזיהו אותם חבריהם ושכניהם והגיבו על כך בביקורת או שלא בביקורת. הקיצר - יש נעלבים מן העובדה שקלונם וחרפתם נחשפו - כביכול - על גבי העתון. ולפתע הגלגל התהפך, אני הרשע והם, הנעלבים, הם הצדיקים, הם נקיי הכפיים.

נו טוב. "עולם הפוך ראיתי". במקום שיהודי בר-דעת ישמח שמאירים את עיניו, שמנסים לחלץ אותו מסף התהום הרוחנית שנקלע אליה, הוא מתפנק לו באיזה עלבון צנוף וריגשי, פוסל את כל העולם וגיסתו, כולל אותי, ועוד מרגיש שנעשה לו עוול. פגעו בכבודו של אייפוני הטמא... אוי אוי אוי.

תשובה? תיקון הרעה החולה? החלפת מכשיר ופתיחת עידן תקשורת טהורה? זה לא. למה? כי כשמכורים אז מכורים, אז מכורים, ושיישרף העולם והאמונה והמצוות, כולל מצוות תוכחה "תשאירו אותי בטומאתי, בקישקושי, בהבלותי, בטיפשותי". כך מחליט הנעלב, שמרגיש נורא נורא צודק וממשיך לצנוח אט אט לתהום, עד למפץ הגדול.

ואחרי שיתנפץ לרסיסים, ויתעשת ויכה על חטא, הוא ייזכר: "הזהירו אותי! למה לא שמעתי? למה לא תיקנתי?".

אבל החלב כבר נשפך ומעוות לא יוכל לתקון. מה חבל.

ציון לשבח

תלמיד ישיבה "לב אליהו" מדווח לי: ל- 70 תלמידי הישיבה אין אפילו פלאפון כשר. רק ל- 4-5 תלמידים שנמצאים בשידוכין הותר להם מכשיר כשר. נו, וכולם חיים ונושמים ולומדים ומתפקדים, גם בלי נייד כשר.

אני מתפוצץ מקינאת סופרים. מדוע? כי ההישג הכי גדול בדור כשלנו, הוא להיפטר גם מהכשר. תאמינו לי.

הסַפָּר הידוע מכה על חטא

סַפָּר ידוע בירושלים נכנס לשיעור של הגאון הגדול הרב משה צדקה שליט"א ובידו מכשיר אייפון, "כבוד הרב" פנה ואמר "בגלל המכשיר הזה התגרשתי ונהרסה משפחתי. אני ממש מצטער על כך שהוא הוכנס הביתה. הרב ישבור את המכשיר... אני עושה תשובה".

"אני לא נוגע בתועבה הזו" השיב הרב, אך שיבח במילים חמות את הסַפָּר האומלל שעשה תשובה. האייפון נשבר במעמד של קידוש השם, הרב לא נגע בשטן הסלולרי, אבל היו הרבה עושי מצוות ששמחו לנפצו.

הראש של מי קודח?

"אין ממש בסיפורים שלך, הכל אתה קודח מהראש" התפלפל איתי אייפוניסט מכור שאין לו סיכוי להיחלץ משם, גם לא עם 1,000 דחפורים.

הלוואי שהוא צודק, הלוואי. כמה שהראש שלו קודח והלב שלו מפורר, רק הקב"ה יודע... רחמים.

ה' תמוז תשע"ה

מנהל הת"ת: "אינני נכנס לוורידים של אף אחד"

בשבוע שעבר פירסמתי כאן סיפור על מלמד עז-פנים שגולש עם אייפונו מול עיניהם של תשב"ר. חשבתי לתומי שיותר גרוע מזה אין בנמצא. טעיתי. עכשיו קבלו במחיאות כפיים בוכיות את הציטוט הבא מפיו של מלמד בעיר חשובה ומפורסמת.

"ר' לוי, יש לנו ארבעה מלמדים בת"ת, עם האייפונים הכי חדשניים ופרוצים שיש. שוחחתי בנדון עם מנהל הת"ת שהוא יהודי צדיק וכשר, אך חסר כריזמה, ותשובתו היא: "צר לי, אבל אינני נכנס לוורידים של אף אחד". השבוע שוחחתי עם תלמידי כיתה ו' על החשיבות שבשמירת העיניים. קופץ תלמיד ואומר לי: "כבוד הרב, אתה לא מתבייש להטיף לנו על שמירת עיניים, יש לנו פה ארבעה מחנכים עם כובע וזקן ארוך ועם אייפון...". בלעתי את הלשון, הילד צודק. אבל אני לכשעצמי חושש שאם אקרא את המלמדים לסדר, הם יבזו אותי ויעשו ממני קציצה... מה צריך לעשות לדעתך?"

תשובה: יקירי, חשוב לדייק בדברים. אין 4 מלמדים בת"ת שלך, אלא ישנם 4 רוצחים חמושים בנשק הכי זדוני שנוצר עלי אדמות מאז בריאת העולם. תרשה לי לשאול אותך, אם היית רואה מלמד חובט באכזריות במקל על קודקודו של תלמיד, ופונה עם מקלו לקודקוד נוסף, כיצד היית מגיב? מסתער עליו מפילו לארץ וכופתו. למה? כי זה רצח! נו, "וגדול המחטיאו יותר מן ההורגו" יצא לפנסיה? רצח הנשמות שמבוצע בת"ת שלך הוא מחריד. עליך לגייס איתך עוד מלמד שפוי או שניים ותנקטו בצעד אולטימטיבי חד וברור, שופע עזות ד'קדושא, ותודיעו למנהל: "עד כאן. או שאתה מנקה מהם את האייפון, או שאתה מנקה את הת"ת מהליצנים הללו!". האמת מנצחת כשהיא נאמרת ללא דיפלומטיות וחששות. טיהור הת"תים הוא משימה לאומית, וכל מורה ומחנך שפוי ונקי בדור הזה, הוא הרמטכ"ל הקדוש של המוסד בו הוא נמצא. המכבים ניצחו למרות הפער הכמותי, ומשימה זו לא בטלה בימינו, למרות שמחלישים ומרפים את ידינו כמעט מכל כיוון.

נסה - ובעזרת השם - תצליח.

מנהלים מבוהלים ופחדנים

לא נחמד ולא נעים לכתוב, אבל נתקלתי יותר מדי במנהלי מוסדות (לבנים ולבנות) שפשוט רועדים מפחד. פחד ממי? מהתלמידים, מהורי התלמידים, מהציבור בשכונה, מעצמם. כן, הם בהחלט חושבים שהמכשיר הטמא גורם אסונות, אבל אין להם עזות ד'קדושא לעצור את הסחף, ולהיאבק מול הנחשול שהופך אט אט מוסדות חרדיים לסניף של בני עקיבא במקרה הטוב, או לחצר בית ספר "אורט" במקרה הרע. הפחד משתק אותם ומתעתע בהם, כאילו המלחמה אבודה ומוכרעת מראש. במילים נוקבות יותר, הם נותנים ידם לחילוניות להתפשט במוסדם, מאפשרים לתלמידים/ות ליפול, ונכנעים לגחמות ההורים

המודרניים (כביכול) שעוצמים עין מן השואה שמתרחשת עכשיו.

וזו טעות איומה!!! מנהל/ת ששותק/ת, שלא מרים/ה דגל וזועק/ת "עד כאן!" הוא שותף/ה לפשע הנורא, חבר הוא לאיש משחית ועתיד ליתן את הדין על כך, אך בוא לא נעסוק בעונשי שמים, דיה צרה לשעתה.

רציתי לגלות לכם סוד מפורסם מנהלים/ות יקרים/ות.

יש עם מי לדבר! האסון הוא אסון אבל ניתן לצמצמו ואפילו לבערו. תתפלאו, אבל ההורים צמאים להנהגה או ליד תקיפה, לאמירה ברורה, גם התלמידים. הבעיה של רובכם שאתם דיפלומטיים גדולים שמחפשים חיים קלים ותרוצים נחמדים ומתנצלים כדי להתחמק מעשייה בפועל. רוצים ראש שקט ובטוחים שהקב"ה יצא לפנסיה. תתפלאו, אם תכריזו על ביעור המוסד מהנגע האינטרנטי הפרוץ - הורים כולל תלמידים - תחטפו אמנם המון על הראש, יצחקו עליכם, יגחכו, אבל אט אט תגלו לצידכם שיש תמיכה, ואפילו מסיבית, ותלמידה עם אייפון תעוף הביתה, ועוד אחת, ועוד אחת, ולבסוף תצילו כיתה שלמה ואפילו בית ספר שלם. בסך הכל נדרש מכם אומץ לב סביר, לא יותר. נדרשת מכם נחישות לקיים ולבצע מה שפסקו כל גדולי הדור. בית ספר אינו כלוב של שפנים.

ומאיפה הפחדנות שלכם נובעת? מחוסר אמון ביכולתכם להנהיג, להוביל, לשנות. נכנעתם וזהו, מסתגרים לכם במשרד (מול המחשב המסונן), דורשים דרשה מוסרית קצרה (אפילו בנושא הטומאה הסלולרית) אבל חסרי אונים לנכש את היבלית. צר לי מנהלים/ות יקרים/ת, אבל מצבכם עגום, עלוב, ומשווע לרחמים ולישועה, ומצד שני אם תתעוררו, אין גבול ואין לתאר את שכרכם הנפלא והעצום.

היידה, תתעוררו. בטוח שתעשו את המהפך המיוחל.

כיתת בנות אייפוניסטיות

בואו נזדעזע קצת. ציטוט: "אני תלמידת כתה י"א בתיכון מפורסם במרכז הארץ (השם שמור אצלי ק.ל.). אנחנו 28 תלמידות, ל- 26 מתוכן יש מכשיר טמא. חברתי ואני, היחידות עם פלאפון כשר. ההנהלה מכירה את המצב, אבל טומנת ראש בחול...".

אין צורך להרחיב את הדיבור, רק אגלה לכם שזה המצב במרבית (לא בכולם) התיכונים שלנו!!! הסרטן הרוחני המבעית הזה, רוצה שנישאר עם נערה אחת מעיר ושתיים ממשפחה. ושוב, ציטוטון זה נועד לעורר את ההנהלות, ולהדגיש בפניהן, שמבחני הבגרות, ושאר ההישגים הלימודיים, הם עניין מישני לחלוטין בעידן הנוכחי. עדיף בוגרת עם ציון נמוך באנגלית ומתמטיקה, אבל עם נשמה מתוקנת ויראת-שמים, מאשר מצטיינת שהראש שלה בחוץ והנשמה מזוהמת.

אם הנושא של ביעור התופעה הסלולרית הטמאה לא יהיה המוקד של העשייה החינוכית במוסדות, קרוב לוודאי שבעוד שנתיים שלוש ידברו עם הקירות...

אזעקת אמת. ליודעי דבר.

אחות מסוכנת

שאלה: יש לי אחות שהתגרשה עקב חשיפת בעלה לאייפון. בשורה התחתונה, היא כיום בעצמה מכורה למכשיר, וכל נסיונותי לדבר על ליבה עלו בינתיים לתוהו. הדבר מהווה בעיה בעיקר כאשר אני מבקרת את הורינו עם ילדי הקטנים והיא משדלת אותם לראות כל מיני תמונות וסרטים. אגב, היא גורמת צער נורא להוריי. מה לעשות?"

תשובה: בקשי - בנועם שיח - מאחותך לא להוציא את המכשיר בבית הסבא והסבתא כאשר את באה עם ילדייך. אם היא תסרב עטי על עצמך קשיחות וסמני לה ביד לכיוון הדלת - החוצה!!! אם לא הלך תעשי "אחורה פנה" וחיזרי עם ילדייך הביתה, כי חשיפתם לרֶשַׁע הזה היא שאלה של חיים ומוות.

הורייך יהיו בצער, וזה עצוב, אז הקפידי להגיע להורייך כשאחותך הרחק הרחק מן המקום. הרחוק מן הכיעור ומן הזימה.

ניתוק קשרי משפחה

שאלה: "אני עוקבת אחרי מאמריך מהם עולה, שאתה בהחלט בעד ניתוק קשרי משפחה הדוקים עם קרובים נושאי אייפון. לא הגזמת?"

תשובה: גבירתי הנכבדה, מכשיר הפלאפון שלי הוא פרימיטיבי ופשוט. אם היה לי בו מכשיר הקלטה, הייתי משמיע לך בכיות ודמעות של אמהות ואבות שהעלימו עין מבני משפחה מקלקלים, וילדיהם - עקב כך - מצויים בטומאת תל-אביב, או במכון גמילה... שספק אם יוציא אותם מן הבִּיצה המורעלת. אז אם אחייך ואחיותייך החוטאים והמחטיאים חשובים לך יותר מילדייך התמימים, תני להם לשחק יחדיו, והמתיני לתוצאות. הן לא תאחרנה לבוא.

"טרוף טֹרף יוסף"

מאת: מנחם מן

עמדתי שם מול הדלפק. זמני קצוב, אצבעותיי מקישות במקצב קל על משטח הזכוכית, עיני בוחנות את אביזרי החנות המוצגים לראווה ורגליי מתחלפות ביניהם אחת לכמה דקות בעמדת המתנה שגרתית וסטנדרטית לחלוטין. מכשיר הפלאפון שברשותי הגיע לגיל מופלג ואותת בשבועיים האחרונים על מצוקה נשימתית חריפה. הבטרייה בזה לטעינות הרבות ודרשה חיבור לחמצן הראשי משל היתה גמל בדואי המרווה צימאונו בצאת השבת - משכך, ברירה אמיתית לא היתה לי והביקור במחלקת השירות של "פון פון אביזרי תקשורת ואלקטרוניקה בע"מ" היה יותר מהכרחי. הצגתי את בעייתי ליהודי החביב בעמדת הקבלה והמתנתי בסבלנות לתוצאות בדיקת המעבדה לחיים או למוות.

בחלומי, זמן ההמתנה בעמדות שרות מנוצל לגמיעת פסקי הלכות מספרי קודש זעירים נושאי כריכה רכה. אך היות וערני הייתי וחלומות ממני והלאה, ניצלתי את זמני בהבטה ובהבחנה בנותן השרות החביב, בחור צעיר נשוא פנים, כיפת קטיפה שחורה וגדולה מעטרת בגאווה את ראשו, זקנו מסודר כשרטוט, וציציותיו ארוכות מתנוססות על מכנסיו, הן היו צחורות יפות כל כך.

פניו החביבות קיבלו בחיוך אמיתי את כל הלקוחות שנכנסו לחנות, בקצב מהיר יש לומר, ובשפתו העשירה יחד עם כושר שיכנועו האדיר העביר מרשותו לרשות הקונים מכשירים סלולריים חדשים תמורת סכומי כסף נכבדים, זה לעומת זה. איש שיווק למופת.

עייני, היו מביטות במשא ומתן המעניין, אך ליבי ראה דברים אחרים לחלוטין. עייני ראו יהודי חביב המועסק בחנות תקשורת לפרנסתו, אך ליבי ראה את השטן בהתגלמותו, עומד ומחייך, מחייך ומפיל ברשתו פרחי כהונה רבים, אחד אחר השני, שרק ביקשו לרכוש טלפון סלולרי ויצאו מהחנות עם פצצה מתקתקת עטופה בחיוך חביב ובמאור פנים.

השיטה היתה פשוטה, הם נכנסו לחנות וביקשו את הנוקיה הכשר החדש, הוא היה חביב מידי והציע במחיר מופחת את הנוקיה 'הטרף' שהוא "בעצם אותו דבר רק בלי הגנבה הזאת של הכשרות המיותרת והמטופשת של העסקנים השרלטנים האלו". כשהפה והלסת של הקונים התעקמו בסמיילי של התלבטות, הוא השלים את משפט המחץ הסופי: "בין כה אני אדביק לך מדבקת כשרות שדומה אחת לאחת לחותמת המקורית וככה תרוויח פלאפון נורמלי בלי שיפתחו עליך עיניים בבית הכנסת". הם לא הספיקו לענות, הוא היה חכם מדי, הנוקיה הוכשר לנגד עיניהם והעסקה בוצעה על הצד הטוב ביותר לטובת שני הצדדים. הצד השמאלי והצד העוד יותר שמאלי.

המחזה חזר על עצמו פעם אחר פעם. רגע אחד עם נוקיה וברגע השני עם "סמסונג שני סימים שדומה בדיוק לסמסונג הכשר החדש, אני אפרוץ לך אותו ותוכל לשים גם כשר וגם סים נוסף שתוכל לראות מה קורה בעולם ולהתעדכן קצת. אה, ואל תדאג אני אשים לך מדבקה קומפלט, אף אחד לא ישים לב, אפילו אתה לא".

והם יצאו מהחנות, אחד אחרי השני, חוזרים לישיבה ולכולל, חוזרות למטבח ולסמינר, כשבאמתחתם, פלאפון כשר בכשרות המהודרת של

השטן. נדבקים לראשונה בחייהם בחיידק הטורף שיכול להיכנס אבל מאד מתקשה לצאת. נטמאים בעל כורחם בטומאת העמים ובזוהמת הנחש, לא בעצת ייצרם ולא בתאוותם, רק בגלל שיהודי חביב מוכרח להרוויח את פת לחמו ולהכניס לחשבונו מעט כסף לרכישת כיפת קטיפה נאה וציצית ארוכה ארוכה, צחורה ויפה כל כך.

עייני ראו, ולא זר.

"פון פון תקשורת" אינה קיימת. לפחות לא בשעת כתיבת שורות אלו. אך המקרה המזעזע הזה קיים, ולא בחנות אחת וגם לא בשתיים. מאות(!) חנויות תקשורת תמימות המשווקות מכשירים כשרים למהדרין, פועלות בשיטה הזו שעה אחר שעה, יום אחר יום, ועצומים כל הרוגיה.

מאות, ואולי כבר אלפי נערים תמימים עושים את דרכם כעת בעולם, מבולבלים ומטורפים בים הסוער, טובעים עד מעל לראשם בבוץ בטיט ובזוהמה, משוועים להרים טיפה את הראש ולנשום, אך אינם מסוגלים השטן מניח יד כבדה על ראשם, טומן את עיניהם עמוק עמוק בתהו הנשייה ומונע מהם להביט בעולם האמיתי, גם לא לרגע. וכל זאת של: באשמתם.

חנויות המצבות הפרושות ברחבי ירושלים ובבני ברק, מוציאות מידי יום מאות גופות לרשות הרבים, נטולי נשמה וחיות, הקבורות כדומן אחת על גבי השנייה, בינות למטעני גלאקסי וציפויי זכוכית נגד שריטות.

הורים, מחנכים, נערים, דעו לפני מי אתם עומדים. פקחו עיניים. אל תתפתו לרכוש את הסמסונג עם המדבקה, אותה אפשר להסיר עם מעט רוק, אך את הרשת שנפרשה על נשמתכם שגם כביש מומחה לא יכול לטוות, קשה עד בלתי אפשרי להסיר. התרחקו מן הכיעור ומן הדומה לו. ומן הדומה לדומה לו.

תפש מאוחר שהוא מכור

מאת: מנחם מן

חמישה חודשים ושבוע אחד. זהו בדיוק פרק הזמן שלקח לידידי נ' להבין שהוא מכור.

בראש חודש חשוון שנה זו, הוא קיבל מתנה מיוחדת. חמיו היקר רכש עבורו ועבור כל המשפחה המורחבת מגוון מכשירים 'מוגנים', כאקט של חיזוק וקבלה טובה לאחר הימים הנוראים. - 'מוגנים' אמרנו, לא 'כשרים'.

לחלק מהמשפחה בהחלט היה מדובר בחיזוק משמעותי, שהרי המעבר מ'אבי אבות הטומאה' ל'אב הטומאה' בהחלט מוגדר כתחילתו של דרך. אלא שלדידו של החתן הטהור, אברך בן אברך, שהסתובב עד עתה עם מכשיר קטן וכשר, המהלך היה אכזרי ומסוכן. סיבה טובה להתנגד לשדרוג החינמי הוא לא מצא, שכן חותמת כשרות מסוגננת של וועד רבנים לענייני משהו הייתה מוטבעת על גבי המכשירים החדשים בולטת וגדולה "ואם הם מתירים, אז הוא לא יהיה יותר צדיק מהם". ובכלל, נפשו לא עמדה לו להיות 'הנאחס' התורן שיהרוס לכולם את חגיגת החיזוק הגדולה שהייתה מלווה בהמון רעש וצלצולים. כן, תרתי משמע.

רעייתו 'הצדקת' שכבר טעמה את טעם החיים בהיותה נצרכת לטריפה "לצרכי עבודה" באישור רב (מן הסתם..), החלה מיד במלאכת ההסברה והסיוע הנחוצים כל כך למי שהיה שייך עדיין לדור המיושן של הכפתורים, והכיר מסכי טאצ' רק ממשוב הבנק להפקדת שקים. "עכשיו אני לא אצטרך להפריע לך באמצע הכולל בטלפונים" צהלה האישה. "מעכשיו נתכתב בווטסאפ כמו שני בני אדם נורמלים. זה יחסוך לנו זמן ודיבורים מיותרים". ואכן, בתוך דקות למד הבעל הממושמע את כל הסעיפים ותתי הסעיפים של האייקונים והסמיילים והאמטוקונים והאימוג'יים השייכים לעולם הווירטואלי, ויסלח לי ה' אם שכחתי עוד כמה שמות מופלאים. בסעודת רעים גדולה צורף החתן היקר סוף סוף לקבוצת הווטסאפ המשפחתית כחבר מן המניין ומעמדו בקבוצה - כדמות הרוחנית, אפילו העלתה חיוך של ממש על פניו.

השווע'ר שהרגיש, ובצדק, בעל הבית על השמחה, החל גם הוא להסביר לחתנו האברך עד כמה תועיל לו מעתה המתנה המופלאה וכיצד יחסכו לו האפליקציות המבורכות כסף וזמן שאותם יוכל להקדיש לתוספת עמל בתורה. אחח... איזו אהבת תורה!

האמת, שבכולל איש לא ידע על השינוי שחל בחייו של נ'. בימים הראשונים עוד אפשר היה לראות את צהלתו על פניו ואת שמחת חייו הרגילה מסברא טובה ומקושיה חזקה. רק חדי עין יכלו להבחין כי יציאותיו של האברך המתמיד באמצע הסדר, תכופות יותר ומאולצות יותר. הסיבה הייתה פשוטה, נ' הצדיק חשש לחלוטין מחילול השם והעדיף להימנע מסיטואציה שבה יאלץ להסביר לאי מי מחבריו ומידידיו כי המכשיר באמת כשר והוא רק 'נראה' טרף.

כשבוע בלבד לאחר תחילת 'בין הזמנים ניסן' הוא יצר איתי קשר. הוא היה שבור, הרוס ומדוכא.

"תציל אותי!" הוא אמר. "אני מכור". בדקות הראשונות נדמה היה לי שאזני מתעתעות בי. נ' הוא אברך כפשוטו וכמשמעו, מבוקר עד ליל הוא עוסק בתורה ובהלכה, עתותיו קבע אפילו לשמיעת שיחות מוסר ואת בית המדרש הוא מכיר גם בימי שישי ומוצאי שבתות (כן, יש דבר כזה.. כדאי לבדוק..) וזמנו הרוחני באמת יקר. רק כששאלתי שוב ושוב הבנתי עד כמה אני, שעוד איכשהו מתעסק בתחום, רחוק מלהבין את העוצמות המטורפות המוקרנות בחסות השטן.

באותו יום הבנתי שלא חייבים ליפול בעריות בשביל להיות מכורים. באותו יום הבנתי שלא חייבים להיות מחללי שבת בשביל להיות רחוקים.

אפשר פשוט להיות אברך צדיק יקר וטהור, עם סרטן ממאיר בכיס השמאלי של המכנס.

העולם הווירטואלי שאב לתוכו בעוצמות שלא קיימות ולא ניתנות לתיאור את נשמתו של נ' שהרגיש כי הוא חי בעולם אחר לחלוטין ומדבר בשפה אחרת לחלוטין. הסביבה האמיתית, החיה והנושמת הייתה לו לזרא. הוא קץ ומאס באנשים אחרים סביבו, הם היו בעיניו מטרד אחד גדול. חייו האמיתיים היו במכשיר 'המאושר' ושני אגודליו היו שווים לו הרבה יותר מהלב והריאות.

בחסדי שמים ובמאמצים עילאיים, עבר האברך דירה לעולם האמיתי. ההתחלה הייתה דווקא קלה, הקושי הגיע בשעות הלילה עת עלה על יצועיו ואצבעותיו כמו בתנועה רובוטית חיפשו את מגע חייהם. בכוחות נפש אדירים הצליח נ' להסיח את דעתו ולעסוק בדברים אמיתיים וממשיים.

כיום הוא אברך ובעל תשובה גם יחד.

הרי אני מקבל על עצמי
עול מלכות שמיים
ומקיים את מצוות
"וביערת - הרע - מקירבך".
ומנפץ את מכשיר הסלולר
הטמא לרסיסים,
וכן מסנן את המחשב
חסימה מכסימלית.

יהי רצון שמעשי יתקבלו
לברכה לפני שוכן מרומים
ויזכני בכל הברכות
הכתובות בתורה.

נר זיכרון
להוריי נשמתם עדן
משה ואסתר לוי ז"ל
שהעניקו לנו בית חם של ענווה, פשטות, הסתפקות במועט ושפע אהבה. בית שבו הישרות והתמימות שימשו יחדיו.

ת.נ.צ.ב.ה.

נר זיכרון
לחמי היקר, אציל הנפש
מאיר עטיה ז"ל
איש אשכולות ומאיר פנים, שהאיר את חיי משפחתנו בטובו ובנדיבותו.

ת.נ.צ.ב.ה.

נר זכרון
לע"נ

בעלי, אבינו היקר והאהוב

ר' אברהם ון-דן-ברג
בן אברהם

שעלה לגנזי מרומים ביום שב"ק
ט' באב תשע"ה

איש אמת, אשר פיו וליבו שווים
מקדים שלום לכל אדם, ואהוב על הבריות

ת.נ.צ.ב.ה.

משפ' ון-דן-ברג

עד יומו האחרון ניהל את חייו ללא מכשיר סלולרי

בקרוב אי"ה ייצא לאור דיסק בכורה

"מה שאתה לא חייב"

יצירות מקוריות שכתב ומבצע הרב קובי לוי

10 שירים של אמונה ודבקות בהשי"ת
שנכתבו בהשראת סיפורי ההשגחה
המופלאים שהתגלגלו לשולחנו.

ההכנסות קודש למאבק הציבורי
בטוהר התקשורת

עלות הדיסק 26 ש"ח בלבד

(לא כולל דמי משלוח)

להזמנות: 054-8477545

פקס: 09-8820166

(מינימום 2 דיסקים למשלוח)

העתונאי

סדרת סיפורי השגחה
מופלאים ואמיתיים
בתשעה כרכים גדושים
הנקראים בנשימה אחת...

השאלה. התשובה. העתונאי

ספר הביכורים של קובי לוי ובו סיפור חייו הביוגרפי, החל מילדותו במושב, המלחמות, התשובה, העתונות והספרים.

אפקט האבן והשלולית

כיצד יכול יהודי פשוט שמכסה את עיניו לזכות לשכר נצח אינסופי, מבלי שהתכוון לכך?

אבנים מן השמים

יש אנשים שלא יודעים להגיד "ברוך השם" או "תודה לשם" עד שנופלות עליהם אבנים. מה חבל.

הכבשה השחורה

כמה קשה לחנך, ועוד יותר קשה להתחנך, בעיקר כשיש לכם ילד מאד מאד בעייתי שצריך לסלק מן הבית.

סליחה בגשום

לפעמים נדמה לכם שאתם יודעים להכיר טובה, עד רגע האמת השמיימי, ואז מתגלה לכם: טעינו!!!

כאן לא אניפולי

לא כל אחד מסוגל לעמוד בנסיון העוני ואף לשמוח בו. בספר הזה ניחשף לסוד הגדול הזה.

השוויגער

כמה חשוב שלום הבית? כמה חשובה השוויגער, וכיצד צולחים את הנסיון הבלתי אפשרי לשאת-חן בעיניה ולנהל חיי שיגרה תקינים?

הכריש

בואו נלמד עד כמה הויתור, הנסיגה, הם בעצם הברכה הכי גדולה שתוכלו להרוויח במסע חייכם. מיומנו של כריש, איש נדל"ן.

הקב"ה לא חייב לתת לך

סיפורה המדהים של הגברת מרים גבאי מירושלים, פותח לנו צוהר להצלחות בחיים. בואו נעשה לאנשים מה שלא חייבים לעשות למענם...

50 מילים על סדרת העתונאי

ודה ליוצרים האמיתיים, סופר הוא איש של מילים. מילים הם כלי העבודה של הסופר, אבל ופר ללא מְסַפְּרִים, הוא שקית ללא חלב, הוא עט ללא דיו, הוא מקרר בלי חשמל, ומטוס בלי נוע.

כיתי, ובעשור האחרון גלגלתם לפתחי מאות מסיפוריכם האישיים והמדהימים, אשר זכו ממני תעוד, לסיקור ולתיאור. קוראיי ואהוביי, אתם בעצם היוצרים האמיתיים של סדרות "העתונאי" קוטע סיפור", בלעדיכם זה לא היה קורה ...ובכל פעם אני מתרגש מחדש לשמוע, שכמעט בכל ית, בכל שיעור, בכל דרשה בכפר ובעיר, עושים בהם שימוש, וסיף עוד לקח, עוד חוכמה, עוד צידה לדרך.

, בסדרות הללו אתם הגיבורים האמיתיים והנערצים, ני רק הצלם, הצייר או הקולמוסאי. זה הכל.

תודה לכם מקרב לב
אוהבכם, קובי לוי

קוטף סיפור

סדרת סיפורים מרגשים מעולמם
האישי והנסתר של אנשים שבחרו
לחשוף את מסתרי ליבם לנוכח
קולמוסו הססגוני של
הסופר והיוצר קובי לוי

הצוואה ששווה מיליונים

חלומו של כל אבא, שגם אחרי לכתו מן העולם, בניו ישמרו על יחסי אחווה. צוואה חכמה יכולה להציל את המצב.

הסיפור הענק של פרדי גוטסמאייר

הרבה מצליחנים ומפורסמים, שוכחים מאיפה הם באו ומי נתן להם את הדחיפה הראשונה. לפעמים הם נפגשים עם חוסר הנעימות ועושים חשבון נפש.

החללית התרסקה האוניה הפליגה

מי היה מאמין שחוקר חלל יהודי ביוסטון יזכה להכיר את בוראו דרך אסון נורא בשחקים?

אלבום הסיפורים - ירוחם אוהב ציפורים

אסופת סיפורים רוויית רגש לבטים וספיקות של אנשים טובים באמצע הדרך, שצריכים להחליט. כמה קשה וכמה מפתיע.

מחלקה ראשונה

ספר עלילתי מרתק, החושף את עולמם וליבם של בעלי תשובה המתנגשים עם העולם החרדי, תביעותיו והשגותיו. מסמך השופך אור מדהים על כאב דו-צדדי. נכתב במשותף עם הסופר הנודע הרב אברהם אוחיון.

נסיעתא דשמיא

עשרות סיפורי מסע ועסקים, מתועדים בחינניות והומור בספר ייחודי זה, שנכתב על ידי ברוך אליעז איש עסקים רב-גוני, יחד עם קובי לוי. סיפורים שמוסיפים המון יראת-שמים ואמונה בהשגחה פרטית.

איש חסד היו

הרב שמואל יצחק שטרן זצ"ל הוא נכדו של יעקב יוסף הרומ זצ"ל ממקימי היהדות בארה"ב שאחרי המלחמה העולמית השניה ("הכל לאדון הכל"). הספ מתעד מסכת חיים מופלאה ש חסדים בסתר ובגלוי של יהודי ב זמננו, שהציל רבבות בנות ישרא וחינכם ליראת שמי

ספרי ילדים

מפתיעים במקוריותם, משעשעים,
מחכימים ומוסיפים לקח בריא לילדינו,
ממפעלי היצירה של הסופר הוותיק והיוצר, קובי לוי.

הבריחה מאיראן

ספור המתעד מסע של משפחה אומללה הנמלטת מאירן של חומייני ומותירה מאחור את תינוקם. אסון התאומים, אל-קעידה, ירושלים, הבריחה והפגישה, לקרוא ולחזור ולקרוא. נכתב במשותף עם הסופר הנודע הרב אברהם אוחיון.

הסיפורים שלעולם לא יכולים להיות

סיפורו של טייס מעניין שבנו לו מטוס עשוי ממתקים הטס לארץ חלומניה ופוגש שם חיות מיוחדות ורגישות, המלמדות אותו פרק חשוב בחיים. כל כך לא אמיתי, וכל כך אמיתי!!! לקרוא ולהתבשם.

רב המכר של דן השפן

מי לא חולם להיות סופר מצליח? מי לא רוצה להוציא לאור רב מכר? עלילה משעשעת המכילה נספח של עצות חכמות כיצד להצליח במלאכת הכתיבה. איורים שובי עין ולב, סיפור קולח ומחוייך.

התפילין שהצילו רבבה

מסעו המרתק של שלמה פישר נע על הציר ישראל - סין - ארה"ב ומסתיים בהפתעה מדהימה בזכות מצוות תפילין הסיפור מלווה בציורי קומיקס שובי עין ולב.

צביקי צחיקי

סידרת שירים משעשעים החושפת את ליבו המתוק השובב והשנון של ילד בני-ברקי החובש משקפיים ורודות. חינוכי ושופע הומור.

אביתר במנהרת הזמן

אין ילד יהודי שלא חולם על אבותינו הקדושים, הנביאים, התנאים, ולשוחח עמם. אביתר שלנו זכה בכך...

הספר הבא
של המאבק
לטוהר התקשורת
יעסוק אי"ה - בין השאר -
בנגע ההתמכרות,
ובחשיפת מחקרים
מזעזעים
על פגעי הטכנולוגיה
בנפש ובגוף

המאבק לטוהר התקשורת

הסרטן הרוחני המופיע בדמותם החביבה של המחשב הפרוץ, ושל האייפון, הגלקסי ודומיו, מחולל שַמות בחברה הישראלית בכלל, והחרדית בפרט.

אין בית שאין בו מת.

אין בית שאין בו בכייה, חורבן, ואבֶל כבד על אובדנם של הורים בנים ובנות.

משפחות, שעד אתמול היו מושלמות ובריאות, התפוררו להן, בניהם כיום מרוסקים, רחוקים, מפורדים ואובדי עצות מבלי סיכוי להיחלץ.

האם באמת אין סיכוי?

הסופר והעתונאי הרב קובי לוי בסגנונו הקולח והייחודי, פירסם עשרות מאמרים וסיפורים אקטואליים בעתונות הדתית, בעזרתם הצליחו מאות רבות להיוושע ולהימלט מן האסון הנורא שהמיט עליהם המכשיר המתועב.

מאמרים נוקבים וחדים אלו מוסיפים בס"ד כוחות-נפש ואמונה, גם לכאלה שפיתויי הטכנולוגיה עומדים להפיל אותם ח"ו.

החומר המופיע כאן רובו ככולו בא ונובע מן הקשר הישיר של קובי לוי עם קוראיו הרבים, שחשפו בפניו את אסונם הפרטי ואת תפילתם הנואשת להינצל.

מסמך מרתק, מרגש, ומוסיף חיים.